

A

8982

—

IX.

MS.C.

4 0 8

ACADEMIA ROMANA

FILIALA CLUJ

BIBLIOTECA

1998

FILM: 1

Ms. c. 408

ACADEMIA R. P. R.
FILIALA CLUJ
BIBLIOTECA

Ms. c.
408

Ms. c.

Scrisori B.

~~44. A. 70.~~

53. a. 43.

ADM. KATH. LYCEUM
KUNYI
KOLONYI

ÚJ TESTAMENTOMI ÉNEKEK' ÉNEKE.

Avagy:

*Az Iŕ Jŕsus Kríztus körűt lett; és maga által is
végben-rít, s az ő igaz Istenséget, és minden terem-
tett állatok felett való Méltóságát, Hatalmát, Dicső-
ségét bizonygal mutató Jŕsuda-tételekről írott*

ÚJ ÉNEKEK.

*Melly Jŕsuda-tételeket,
Mint a' Keresztjén Vallás' igazságát leg-nagyobb erőben
meg-bizonyító; és ezért mind örvendő éneklésre főké-
pen méltó, mind Énekek' Éneke nevzetére érdemes dol-
gokat, Soltári s Hymnusi Énekek' nótáira, egyűgyű mé-
lődliai versekben foglalt, és a' Jŕsus Kríztust azok által
dicsőíteni kívánó Keresztjén hívőknek lelki hasznokra
készített*

Szönyi Benjamin

*A Hős Mésző Várfahelyi Református
Eklefianali lelki Pandoga É.*

Solt. XXVIII: v. 1.

Énekeljétek az Urnak új Éneket; mert tuda dolgokat tfelekedett.
Az egész Soltár áll a Krisztusról, az ő új Testamentomi
öröszájáról, és annak fel-állítására végben vitt hatalmas dolga-
ról.

Tel. XV: 3. 4.

Es éneklék vala a Báránynak Énekét, ezt mondván: Nagyok
is Tudálatosok a JE Dolgaid. - Hiszoda nem dicsőítene a JE
Nevet?

Osterwald Friderik János, szép munkáiról híres Tanító
az egész Keresztyén Európában, így beszélt a Romlottság
kútfejéről írott Könyvének második szakaszának első ké-
szében:

Méltán kérdésben lehetnök, ha ugyan épületes dolog-e, hogy,
a Keresztyén Gyülekezetekben, egyedül csak a Soltárok, és más
ő Testamentombeli Énekek énekeljünk? a mellyek között
vagyunk ugyan feletre igen épületesek, és a kegyességnek gya-
korlására igen nagyon fel-indítók: De vannak olyanok is,
a mellyek csak valami ő Testamentombeli történetekre,
vagy viselt dolgokra szólnak; ismét olyanok is, a mel-
lyek a Krisztusról csak Prófétiái befűddel emlékeztetnek, és
így a hűség előtt homályosok. Arra nézve, ha az Apostolok
nak rendelkezit, és az előbbeni Ekklesiákknak szokását pél-
dánul vesszük, úgy látszik igen alkalmasnak volnának
a Keresztyén Ekklesiákban a kegyességnek terjesztésére,
és a buzgóságnak fel-győztetésére az olyan Énekek, a
mellyekben egyedül az Ur Istennek és János Krisztusnak
dicsőérete zengederne, és a Váltság munkája körül, az ISTEN
nek TUDA DOLGA emlegetnének.

ELŐJÁRO és BÉVEZŐ BESZÉD Ez új Énekek széljének értelmére.

Valamelly szükségesek valának, az Istennek örök végezése sze-
rönt, a János Krisztusnak sok Tuda-tételei a Keresztyén Val-
lás igazságának meg erősítésére és fel-állítására; és a-
zok által, az embereknek, a Meg-térésre és Hitre hozására;
szinte öly méltó és tartozó kötelessége Keresztyén embernek,
azokról, mint Hitet, Vallást támasztó és erősítő ef-közökről
buzgó hálá-adással elmélkedni; és az Hitnek, Jánoshoz, mint
Tudálatos, Erős, Hatalmas Közbenjáróhoz Esa. 9: 6. való
folyamodását azokkal segíteni. Maga a János Krisztus, az
ő Tuda-tételeivel próbálta és tette hitelesé, mind igaz Is-
tenséget, mind Evangyéliomi szent tudományának Isten-
től tető származását, és hitre méltó bizonyos voltát. Erről
számtalan próbákat és példákat ad előnkben mind a négy
Evangyelisták által. A többek között Szent Jánosnál a 10:
Részben, a 36, 37, 38. versekben: Ha jüggmondj az én A-
tyám tselekedeteit nem tselekezem, ne higgyetek inném:
Ha pedig azokat tselekezem; ha nekem nem akartok is hin-
ni, higgyetek a tselekedeteknek, hogy meg-tudjátok és hig-
gyetek, hogy az Atya én bennem vagyok, és én az Atyában.
Ismét Ján. 5: 36. azt mondja: A tselekedetek, mellyeket én
tselekezem bizonyosat tesznek én rólam, hogy az Atya bo-
rátot engemet. Lásd Ján. 14: 10, 11, 12. és 15: 24. és 9: 4.
Keresztelő S. János tanítványait is Tuda-tételei által hozta
János a felől meg-győző Hitre, hogy ő legyen az el-jövendő
Messiás Mát. 11: 2... 6. Ide való a mi vagyok Ján. 7: 31.
A Sokaság közzül sokan hívnék ő benne, és ezt mondják-
vala

vala: a' Krisztus mikor el-jő: valyon tehet-e több jeleket azoknál
mellyeket e' tett? Melly befűdek ezt téstik: Ha e' nem volna a'
Mesias, mint a' Fariseusok tartják: nem tehetne illy sok Tu-
dakat. Ha tehát a' János Krisztus Tudái s: mellyek közt e' föl-
dön jártában utolsó és leg-nagyobb volt a' maga fel-cámaprá-
ja: nem lettek, és mi reánk nézve is meg-nem irattak volna:
Hitában-való volna a' mi Hitünk, 1. Kór. 15: 12. Ezzel mondja P.
János 20: 30. 31. Sok több jeleket is tett János, s a' t. Ezek pedig
meg-irattatnak, hogy higgyétek, hogy a' János Krisztus Istennek
Fia, és hogy azt híven, örök életet vegyetek az ő Nere által.

Valamint pedig a' Krisztus Tudatetelei a' mi Keresztényi Hitünk
vallásunk igazságának bizonyos erősségei: úgy, hogy ez a' Hit
munkás legyen a' Szeretet, az az: Szent és kegyes élet által, an-
nak is hathatós őstőnci, indító okai, és a' Szent Lélek által, ki
azokat ipen a' végre iratta-meg, arra segítő eszközei: mint ez
meg-tetstik azoknak a' sok hívőknek példáiból, kikben; vagy
a' kiknek szemeik előtt ^{másokban} meg-írtén a' Krisztus Tudái, nem csak
az, hogy azokért hitenek; hanem a' Krisztus követésére, és így
a' Szent életre is adtak magokat. Sőt már az ő Testamentom-
ban is meg-volt ez, hogy az Isten Tudatetelei által vitettek
az emberek az ő Szent Felsége tisztelésére. Erre sokak a' pél-
dák; most csak kettőt említek: Illyis Proféta' könyörgésére nagy
Tudat tőn az Isten, midőn a' meg-ölt tuloknak húsait, mellye-
ket ő áldozatra el-készített és vízbe merített, égől alá-szállott
tűzzel meg-élesztette, mellyet látván az addig bálványozó Izráel,
az igaz Istent meg-ésmerte, és ezt mondotta: Az Ur az igaz Isten,
Az Ur az igaz Isten 1. Kór. 18: 39. Námán Sirus, sültu pogányból,
azért lett az igaz Istent meg-ésmérővé és tisztelővé, hogy belpök-
loságából Eliseus könyörgésére az Istentől tudálatosan meg-
gyógyítottatott, 2. Kór. 5: 15. Isten pedig nagyobb vagyon Illyisnél
és Eliseusnál. A' Bethesda tavánál 38. éztendőig fetrengő
bete

beteget egy Isteni szavával meg-gyógyítottán az Ur János, ezt mon-
dta neki: Imé, meg-gyógyultál, többé ne vétkezzél, Ján. 5: 14. A' va-
kon született, Krisztus Tudatetelei által látó szemeket véven,
ezt mondta: Hiszek Uram, és imádá őtet. A' belpökloságából tu-
dálatosan meg-gyógyítottatott tíz embereknek egyike meg-tére, de-
történ az Istent nagy szóval, és arczal le-borulván János lábai-
nál hálaakat ada' neki. Luk. 17. S. Péter Napa János Tudatete-
lei által meg-gyógyultán, szolgálta ő neki. Mat. 8. A' Legió Ör-
dögöl meg-szabadítottatott ember hirdette hála-adással, melly
nagy dolgokat cselekedett ő-véle a' János, Márk. 5. S. Péter A-
postol a' Krisztus Tudatetelei téstí fundamentomául annak
az első Pünkösti tanításának, mellyre sokan, kik azon Tudá-
kat látták és tudták, meg-tértenek. lásd. Ján. 2: 22-37. Egye-
bek is már ez előtt a' Krisztus földön jártában sokan volta-
nak, kik másokban lenni látván a' Krisztus Tudateteleit,
döntöttek az Istent, Márk. 2: 12. Így találjuk ezt a' Krisztus
több Tudatetelei körül is.

Meg-írtá ugyan, hogy az ő Tudateteleit látván, sokan se
nem hittek, se meg-nem tértek; de ennek okát meg-mondá na-
ga az Ur János Mat. 13: 14. így szólván az ő tudományának
hallására siketekről, s Tudateteleinek látására vakokról,
az az, a' hihetetlen és meg-keményedett szívű Vidókról: Lát-
ván nem látnak, és hallván nem hallanak, sem értenek.
Azért bé-telik ő benne az Esaiás' profétálása, melly ezt
mondja: Hallván halljátok és nem értitek, és látván lát-
játok, és által nem láthatjátok; Mert meg-kövéredett
s a' t. Ezt az okát a' Vidók hihetlenségének P. János még
bővebben hozza-elő: Ján. 12: 37. 38. s Kőr. vers. még pedig a'
Krisztus Tudateteleinek alkalmazosságával, így szólván:
Mikoron pedig ennyi jeleket tett-volta ő-előzők, nem hisz-
nek-vala ő benne. Hogy az Esaiás Profetának beszede bé-
tel.

telne, a' mellyet mondott: Uram, kitonda hit a' mi beszédünknek, és az Úrnak karja / t. i. mellyel Tudákat tett, mert ezeket jelenti az Úrnak karja Irel. 13: 17. / Kinek jelent meg. Annak-
okáért nem hittének. vala, mert ismét ezt mondotta Esaiás: Meg-vakítá az ő szemeiket, és meg-keményíté az ő fíveket, hogy ne lássanak szemeikkel, és meg-térjenek, és meg-gyógyi-
tám őket. Ságendöröt mondja S. Pál is: ~~Rem~~ mindenké az Hic. 2 The. 3: 2.

De én ita beszélek az igazán hívőknek, kik a' Kristustól hirdette-
tet Evangyéliomi tudományt hiszik, mind az abban belső-képen
rejtett I. teni jelekért, Divinitas: mind az azt külső-képen meg-
erősítő Tuda-tételekért. Melly hathatósan és ellene mondhá-
tás nélkül indítja Isten Móses által az Izrael Népét az ő es-
lőköt tett Tuda-tételeivel, az ő szeretetére, és törvényéhez va-
ló engedelemre, látjuk a' iöbök között S. Mós. 11: 1, 7, 8, 9. Annak-
okáért, úgy mond, Szereped a' te Uradat Istenedet, őrizd meg
az ő őriztet, és az ő szerzésit, ítéletit és parantsolatit életed-
nek minden napjaiban. -- Mert a' ti szemeitekkel láttatok
az Úrnak minden nagy tetteket, mellyeket mivel, Az-
után Jósue is, a' Jordan vizének Istentől lea ketté-választa-
tásával indítja az Izrael fiait az Úrnak féltelmére, így áll-
ván Jós. 3: 10-17. Ebből esmeritek meg, hogy az élő Isten ti
közöttetek vagyon / a' t. i. hogy a' Jordan vizei két-felé szakad-
nak, melly úgy is lea, és az egész Izrael által-ment vala
szárazon. Ő maga Idrizitönk is ezzel vitte egyikkel Híre
és kegyességre az ő tanítványit, ezt mondván Mát. 13: 16, 17.
A' ti szemeitek boldogok hogy látnak, és füleitek hogy hal-
lanak: Mert bizony mondom néktek, hogy sok Proféták és
igazak kívántak látni a' mellyeket ti láttok, érti a' Tuda-
tételeket, és nem láthattak; és hallani a' mellyeket ti hallo-
tok, de nem hallhattak. A' János Kristusnak mindenik Tu-
da-

da-tételéről igaz, a' mi a' leg-elsőről mondatik Ján. 2: 11. E' Tuda-
téte először János, és meg-mutata az ő ditsőségét, és hívének ő
benne az ő tanítványi.

Ezekre ugyan illy ki-fogást tésznek a' mai Libertinusok, vagy
Vallás-tsüfolók és kihetetlenek: Ha én is úgy láthatnám a' Kristust
és az ő Tuda-ait, mint látták azok, kiknek szemeik láttokra azokat
tselekedte: úgy én is könnyen hinnék. De meg-felelt erre jó eleve
az Úr János, ezt mondván Jánosnak: Ján 20: 29. Boldogok a' kik
nem láttanak és hittének. és azután S. Péter 1Pét. 1: 8. Kit noha
nem láttatok, mindazonáltal szeretetek, kit noha most is nem
láttok, mindazonáltal ő benne bízván örvendeztek meg-mondha-
tatlan és csudálatos örömmel. Az is reájok illik az illy val-
lás-tsüfolókra, a' mit mond S. Pál Róm. 10: 6, 7, 8. Ne mondjad
a' te szívedben: ki megyen-fel a' menny-országban; mert e' nem
eggyéb, hanem a' Kristust a' magasságból alá-hozni, / a' t. Mit
mond tehát a' hitből való igazság? Az ige te mellett, a' te
szádban és a' te szívedben vagyon; és pedig a' hitnek beszéde,
mellyet mi prédikálunk.

Máltán lehetne kívánni az illy Empactáktól, mint neveri őket
Görög nyelven S. Péter 2Pét. 3: 3. az az: utolsó időben támadott tsü-
folóktól, vagy azt, hogy a' Kristusnak olly sok száz seculumok a-
lat el-hitt Tuda-tételeit meg-hamisítsák; mellyre a' pokolnak
minden Kapuival is reá nem mehetnek: vagy azt, hogy az ő La-
tomismusoknak, vagy Vallástalan Naturalismusoknak meg-e-
rősítésére tegyenek olly Tuda-ait, mint Kristus tett a' kére-
tyen vallás igazságának meg-bizonyítására. Ostán, a' mai,
kihetetlenek, meg-nem elégedvén a' Kristus Tuda-ait látott. E'
vangyelisták és Apostoloknak azok valóságáról tet erős ta-
núbizonyosságaikkal: nyilván ki-jelentik, hogy ők szinte olly
kihetetlen maradnának, ha azokat most látnák, mint
akkor a' Fariseusok; mert a' miért nem hitték akkor azok
a'

a' Krisztusnak, noha sok Tudait látták: éppen azért nem hisznek ezeken is, t. i. mert a' Krisztus tudománya és Evangyéliomi Törvénye, mellyet sok Tudákkal meg-erősítet, az ő bé-firoa rétkes erköltséikkel ellenkezik, mellyeket ők inkább peretnek mint a' Krisztust, azaz: a' mint az említett helgén mondja S. Péter: az ő tulajdon kívánságok perént járnak. Meg-tetjük ez, ama' testhez s. világhoz ragadott Jfiúnak példájából, ki a' Krisztust, és az ő Tudait látta; sőt tőle tanatsot is kért az örök élet elvételének módja felől; de mivel ez, az ő testhez s. világhoz ragadott indulatival meg-nem egyezett: keszebb volt, a' Krisztust és az ő Tudait meg-vetven, kihetetlen-ségben maradni, mint magát itagadván, a' Krisztust követni. Mát. 19: 16. -- 23.

Hogy tzielomra térjek: Világos ezekből, hogy a' Krisztus Tudateteleinek valósága szinte ily tzielja objectuma a' mi Hitünknek, mint az ő Evangyéliomi tudománya, és hogy azokról való kegyes elmélkedéssel, keresztényi Hitünket erősítenünk igen szükséges. Mellyel nem azt mondom, hogy a' Tudateteleknek hitele, Fides Miraculorum, csak magában is elégséges volna az idvességre; hanem, hogy az azok által meg-erősített tudomány, azokkal edgyütt tárgya, vagy tzielja a' mi Hitünknek. A' Hit, és annak minden munkája ezekkel erős, úgy mint: az idvességes igazságoknak esmérte, notitia; ismét: azoknak be-vetele, s. az Isten' ígéréteinek bizonyos voltáról való meg-győztetés, adsensus vagy Convictio. Nyilván vagy on az csak abból is, hogy midőn Jé-sus sok betegeket meg-gyógyított, és őt árpa kenyerekkel öt ezer férjfiakat meg-éltetett, ezt mondták a' tanítványok: Mi el-hittük és meg-esmértük, hogy Te vagy ama' Krisztus, az élő Istennek Fia Ján. 6: 69. Mát. 14. kiváltsképen az Istenben való Bizodalom, melly a' Hitnek leg-főbb gradusa, a' Krisztus'

Jtus' Tudateteleinek erős hitelével birtatja magát, azt forgatván, hogy a' ki ily sok és nagy Tudákat tselekedett, betegeket gyógyította, holtakat fel-támasztott, s. a' t. azon erővel minket is minden késetteteinkben meg-öriz, és meg-tart, lelki betegségeinkből meg-gyógyít, és az halálból fel-támaszt. Meg-tetjük ez, abból, a' mi vagy on Mát. 8: 16, 17. hol az a' testi betegségben lévőknek tudálatos meg-gyógyíttatások egybe-foglaltatik a' lelki betegségből, az az: a' bűnökből való meg-gyógyíttatással; mert S. Máté a' Krisztusnak mindenféle testi betegségekből lett gyógyításaira alkalmaztatja Esaiás Profétának szavait: Hogy ű. m. be-teljesednék a' mit Esaiás Proféta mondott vala, így szólván: Ő vette-el a' mi erőtlenségünket, és a' mi betegsé-günket ő hordozta Esa. 53: 4. Már pedig ott főkép a' bűnök mint lelki betegségek értetnek, mint S. Péter is ezekre írja 1 Pét. 2: 24. noha a' testi betegségek is, mellyeknek okai a' bűnök, ki-nem rekesztetnek. Adjuk ehhez, hogy S. Péter, a' Krisztus fel-támasztásának Tudájából ki-horzo, a' mi örök életünknek, hervadhatatlan örökségünknek bizonyos remény-ségét, és Istennek erejétől s. mellyel Tudákat tett Hit által való meg-öriztetésünket. 1 Pét. 1: 3. 4. 5.

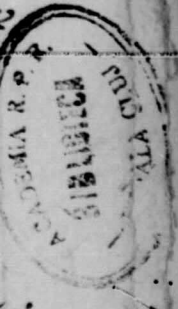
Továbbá: tudjuk azt, hogy az Istennek nagy Tudateteleleitől fogva, azokról való szíves éneklésekkel, és hálá-adó vig-ditséret-mondásokkal hirdettettek. Mihelyt teremte Isten e nagy tátható világnak meg-foghatatlan Tudájú alkotmányát: azonnal örvendő éneket mondottak erről a' S. Angyalok az Istennek ditséretére. Jóh. 30: 1-7. Ugyan ezt tselekedték az ő teremtetésekor is, tudn. mikor a' Krisztus született, Luk. 2: 9-14. Móses, az egész Izráel népével éneket mondott az Istennek nagy Tudájáról, mellyel a' Peres tenger vizeit ketté-választván, a' népet száraz labakon által-hozta. Ugy Mária-

is, a Mózes Nőgye azon tselekede, az aszkonji sereggel.
A mi nagyobb: Mózes, Istentől diktálta egy summás énekben,
Istennek minden nagyságos és tudálatos dolgait be-foglalja,
mellyeket az Izráel népe körü tselekede, annak a Kanahán föld-
délre lett be-meneteletől fogva mind a Krisztus el-jövetelig;
és annak is az ő Tudáinak meg-vettetéséért, a Jido népnek-
is meg-vettetéséig, Mós. 32. Debora meg-éneklette az Isten-
nek tudálatos szabadítását. Salamon az Énekek Énekében
az Isten Ekklesiáját, mint az ő Tudáinak Theatrumát szem-
lélő helyét. Osaiás az Isten szőlőjét, mellyet gyepűvel
környül-vett, kövektől meg-tisztított, épített abban tornyot,
késztett abban Sajtót, s a t. az az: nagyságos és tudála-
tos dolgokat tselekede. Főképen pedig S. Dávid az ő Söl-
táraiban nem csak énekli az Istennek minden Tudá-té-
leit; hanem másokat is arra serkent, így szólván sok ízben:
Énekeljétek önéki, és mondjátok dicséretet önéki, szóljátok
minden ő Tudáiról. Solt. 105: 2. Azután az egész ő Testa-
mentomi Ekklesia, nem ugyan már látásból, mint Dávid is;
hanem az Istennek régi Tudá Dolgainak az ő szent embe-
rei által lett írásainak hallásából származott Hitből, szün-
telen énekelte az Istennek régi Tudáit; mint az, meg tet-
szik a többek közt az egész 78. d. 105: 106. s a t. Soltárokból.

Az Új Testamentom idejének elein, a Boldogságos Szűz Mária;
Prófétiai énekében, mind a maga körül lett tudá dolgokat, mind
a Krisztus által azután lejendőket örövendő lélekkel hangitál-
ja Luk. 1: 46-55. ezt mondván az elsőről 3: 49. a Hatalmas Isten
én vélem nagyságos dolgokat tselekedék; és tovább 3: 51. a má-
sikról: Hatalmas dolgokat tselekedék karjának ereje által. A
Apostoli Ekklesiának Énekei nem csak Psalmusok Soltárok,
hanem Hymnusok is voltak, Kol. 3: 16. melly szó a Krisztusra
nézve, kit azon versben emleget az Apostol, az ő jótéteményei-ért,

és tudá tselekedetei-ért dicsérő éneket tézen, mellyeket hogy az el-
ső Keresztjének énekeltenek, meg-tetstik ama Dárány énekéből,
Jel. 15: 3. Énekeljétek vala ú. m. a Dáránynak énekét, ezt mondván:
Nagyok és Tudálatosok a Jé Dolgaid Mindenható ÚR Isten,
s a t. Bizonyos, hogy e beszédek a Dárány Krisztusnak tudá-té-
teleire is tseleznak. Plinius, Trajánus Római Császár Dithiri-
ai Tisztartója, ki élt Krisztus Urunk után 110. éztendőkkel, azt
írja egy levelében a régi Keresztjénekéről, hogy ők a Krisztust, mint
ő Isteneiket, énekjeikkel dicsérték, kit kétség kívül az ő meg-irt,
és el-hitt tudományából és Tudá-tételeiből esmértek és val-
lottak lenni Istennek; azért az ő tisztelegére azokat is éne-
kelték, a mint ez, S. Ambrosiusnak, Bernardusnak, főképen
Prudentiusnak, Magnus Gregoriusnak Hymnusaiából meg-
tetstik. Claudianus Poéta is, ki Theodosius Császár alatt
és azután élt, szép verseket írt a Krisztus Tudá-tételeiről.
De, ha az ide hozatható, még a régi bölcs pogány Poéták köza-
is voltak, kik az ő költő Isteneiknek képzelt Tudá-té-
teleikről, Ódákat, Hymnusokat, az az: énekeket irtanak, mint
p. o. Homerus, Orpheus, Callimachus, Pindarus, s a t. Lám
S. Pál is citálja Aratus és Epimenides pogány Poéták ver-
seit, mellyeket ők énekelve mondogáltak, és énekeknek neverte-
nek; mint Virgilius minden verséről ezt monda: Cecini Pasce,
Rura, Duces.

Sokkal hűségesebb minékünk Keresztjéneknek a János
Krisztust, több tekintetei között az ő Tudá-tételeivel is Hitünk
eleiben terjesztünk, és azok-ért ő S. Felségének dicséretet
mondanunk hívból származott énekléseink által. Ezt horra,
magával a Hitnek természet, mellynek fő tulajdonvága az ör-
ban való öröm, 1. Pét. 1: 8. e pedig éneklés által mutatja ki ma-
gát, mint S. Jakab Apostol mondja: Öröme vagyon e valaki-
nek ti köztetek: énekléssel dicsérje az Irent. Jak. 5: 13. Tud-
juk pedig, hogy a Krisztusnak Tudá-tételei, az ő benne Hit-
vők-

vőknek nagy örömekre voltak, mint meg-teszik Luk. 13:17. hol a' mondatik, hogy meg-gyógyítván János tudálatosan ama' 18. szentendőtől fogva betegséget lelkével bírt, és le-görbödött állapotot: az egész község örül vala. I. nem csak ezenn; hanem: mind azokon a' dicsőséges dolgokon, mellyek ő általa léznek vala.

Mind ezeknek értelmes, és jól meg-fontolt meg-gondolása volt engemet ez Énekek képzésére; mellyekre szakasztott nem kevés időmet életemnek leg-jobb részéül tartom; mert valamin ezek által dicsőített meg az Atya az ő Fiában Ján. 8:54. úgy mi általunk is ezeknek hirdetése, egyenesen szolgál a' Krisztus dicsőítésére, melly a' mi lelki életünknek egy kiváltságon- való része a' Hit és Meg-térés által, mellyeknek külsőképen segítő eszközei valának a' Krisztus Tudá-tételei, és most is azok, mint bizonyosan meg-esett dolgok, és azok is léznek mind világ-vége-ig; mert emlékeztet kerzett az ő Tudálatos Dolgainak a' Kegyelmes és Irgalmas UR. Solt. III: 4.

Utóljára: Jegyezd-meg K. C. 1. Hogy én, nem csak ő maga a' János Krisztus által végben-vitt Tudákat foglaltam ez Énekekben; hanem azokat is, mellyek ő környölőre lettenek az Atya Isten által, mint azt, az Énekek rendje és titulusa meg-mutatja. 2. Figyelem-tem az időre, mellyben a' Krisztus Tudái egymás után lettenek, az Evangyélis-ták Harmoniája szerént. 3. Helyesebbnek itéltem, ha János Tudá-tételeinek alkalmatosságát és Historiáját is be-ten-nem az Énekekben, hogy sem mint azokból csak praxist, vagy tanúságot formálnom; noha ez is mindenik után tétetett röviden. 4. A' János Krisztusnak mindenik Tudá-tételéről írott É-neknek szélja, az ő igaz és való-ságos Istenségének meg-mutatása, és ezen az okon, mint örökké áldandó Istennek dicsőítésére, áldá-sa és magasztalása, a' szerént, a' mint Jelent. Könyv. 5. R. 9. v. vagyon: És éneklének új Éneket, mondván: Méltó vagy, hogy el-végyed a' könyvet, és meg-nyissad annak pecsétit; mert meg-öleltetél, és meg-váltottál minket Istennek a' Te vé-

red által, minden ágazatból, nyelvből, népből, és nemzet-ségből. 4. Mivel a' Vajárnapi vagy Urnapi (Dominicalis) Énekeknek nagy része a' Krisztus Tudá-tételeiről vagyon: ezen az okon, Isten dicsőítésé- terjesztik; kéik azokról, vagy különösen olvas-ván, vagy köz Tanításokat hallván, az Éneke- ket is avagy csak házaiknál utánna hang-tyálják, hogy így, a' mit az UR egy-ket szót kért hallják és engedessék Solt. 62:12. A' többi Urnapi v. Dominicalis Énekek mellé is, mellyek más, Evangyéliomi szent dolgokról vagynak, szüségesek volnának hasonló vég-re az Énekek, mellyek én nála ugyan ké-külömben vagynak; de ha ezen furásban más Tudás és kegyes Irgatás által meg-elő-tem: a' pálmát örömeft oda engedem.

A
Jésus Kristus sudatételiről
való Énekek.

Első Ének.

A János Krisztusnak igaz Istenségéről. Sám. 1.
Nót. Isten! Te vagy én Istenem. Solt. 63.

1. János! Te vagy én Istenem, ...
Egy Isten második Személye,
Teremtő Atyának Igéje:

Rólad szükség vallást tennem,
Mint örökkévaló Istenről
Az Atyával, s Szent Lélekkel,
Veled más más Személyekkel;
De Szent Háromságú egységgel.

2. Te általad teremtettek,
E világ, és abban mindenek,
És nálad nélkül nem lettenek,
Valamik kezdetben lettek:

Te, kezdet nélkül lől kezdője
Mennynek, Földnek, és tengernek,
S Ezek minden Seregének,
Oh emberek Idvezítője!

3. Te benned vala az élet, ...

Min.

2. Jézus Krisztus Tudatételiről

Minden más életnek előtte,

Te vagy az Atya, egy szülő, a

Ki kezdő léte nélkül lett.

Oh örökkévalóság, Atya! Eza. 9: 6.

Tudá Atyái Fiúság!

Isten s emberi valóság,

Oh Istennek tudá magzatja.

4. Oh Istentől lett Istenség!

Világosságtól világosság,

Örök Atya! örök Fiúság!

Kettős Személyű eggyesre.

Ki-jövetelid az Atyától

Oh Jézus! örökké voltak, Mik. 5: 2.

Mint a Szent Próféták álltak,

A Szent Lélek indításátul.

5. A Te Testesülésedről,

Te mondal jövendőt Ádámnak;

Orsán bővebben Ábrahámnak,

Állal elégtételeddről:

Lelke minden Prófétálásnak:

Jézusról tanúbizonyosság, Jel. 19: 10.

És tsalhatatlan tanúság:

Hogy Szerzője a Meg-váltásnak. 2. Pet. 1: 19.

6. Nagysága Istenségednek,

Szigetetlen katalmassága,

Lón

való Énekek

3.

Lón a sok kínban orvosága,

S Támasza emberségednek:

Két természettel egy Személyben,

A bűnösért keres tétél;

Atyádnak elget tétél,

És minket ejtél ő kedvében.

7. Istenséged jelentetted,

Tselekedvén sok nagy tudákat,

Gyógyítván minden nyavalyákat,

Mellyekkel erősítettetted;

Messiási Követségedet,

S Tudományod igazságát,

Országod állandóságát,

S Kegyelemi Szövetségedet.

8. Jézus, Hitem Fejedelmé!

Légy, Te örök Istenségeddel,

S Azzal eggyes emberségeddel,

En bűnös Lelkem védelme.

Oh én Uram, és én Istenem!

Paraditsom élet fája!

Idvességem közikládja!

Segíts szent akaratod tennem.

II.

4. János Krisztus Tudatételiről

Világ te-
remtete-
se után
3999.
eszt.

A Tudatétel, mely lett Gabriél Annyal el-küldetettetésében, Zakhariás Paphoz, Keresztelő János fogantatása és születetése felől. Luk. 1: 5-25.
Nót. Szabadias meg, és zaris meg Uram Ist. Solt. 12.

Az Ur Isten monda az én Uramnak: Solt. 110.

1. Első ajtó nyitása az Atyának
Szent Fia küldésére e vala:
Hogy Templomban Zakhariás Papjának,
Meg jelent Gabriél fő Annyala.

2. A Pap jó illattal Istent tisztelven:
Az Annyal jobbra felől meg állott;
Zakhariás félelemmel el telven:
Annyaltól illy váratlan szót hallott:

3. Ersebet, jügymond: a te feleséged,
Nem állván eltent ő meddősege;
Sem nagy vensége, Sem te nagy venséged:
Szül fiat, kinék lesz nagy Szentsege.

4. János lesz neve, mely kegyelmet téstén;
Mert az Isten haragját le tette;
E János, János előtt járó léstén,
E léstén út készítő Követe.

5. Messiás előtt jár Illyés lelkevel;
Fiaik szívét hajtja az Atyákhoz;
Istennek Illyésben volt erejével,
Hasonló Híruké tést azokhoz.

6. János a megtérés Keresztésével

ur

való Enekek

5.

Ura János előtt önlözött utat;
De mihelyt János Szent Lélek tüzevel
El jött: mind két kézzel reá mutat.

7. Csudálom János fogantatásában,
Isten természet győző tudáját;
Zakhariás Pap meg nemúlásában,
Az ő rendkívül való munkáját.

8. Istennek nagy bölcsességét csudálom,
Jánosnak János előtt jártában;
Ebből Jánost Messiásnak találom,
Mint írva volt a Profetziákban. Jan. 1: 46.

9. János, mint Jánosnak fűtő postája,
Fel övedezve járt ő előtte;
Jánosnak szük étele s bőr ruhája,
Illyési mivoltát jelentette.

10. Hogy Móses el jött az átkos Törvénnyel:
Egi tűz, föld rengés járt előtte;
Hogy János útban volt a kegyelemmel:
János is előtte ezt hirdette.

11. E János nekem is hozzád vezetöm
Oh János! Isten szelíd Báránya!
Mert Te vagy együgyetlen egy Idvezitöm,
Idvezitéd lelkem kíványa. Solt. 119.

12. Légy mint készült út, én szegény lelkemben,
Igéd s éltedhez szabott élettemmel;
Egyengess ösvényt minden erkölcsömben,
Szent Lelkedtől vett vezetésemmel.

III.

6 János Krisztus Tudatételéről

Azon esztendő.

A legnagyobb Tudatétel, melly esett e Világon, Gabriel Angyalnak Názáretbe, a B. Szűz Máriához, lett küldtetésében, és az Ur Jánosnak Szent Lélek által lett fogantatásában. Luk. 1: 26-38.

Nót. Aldjad én lelkem az Urat. Solt. 146.

1. Dolgát Zakhariás Pappal,
Elvégezvén Gabriel:
Azután, hatod hónappal,
A Vagy Isten küldi el,
Egy Szűzhöz Názáretben,
Galileai helyben.

2. A Szent Szűz Nere, Mária,
Szent Dávid maradéka;
Jóseffel jegyben már jára:
Ezt Isten jó szándéka,
Kegyelemből fel vette,
S János Anyává tette.

3. Nem forgott testi anyaság,
S Szent Szűz anyaságban;
Nem természeti anyaság,
Volt e Szent Házaságban;
Isten új teremtese, Jerém. 31: 22.
A Szűz terhben esése.

4. Mert eljövén az időnek
Végezett teltefére: Pal. 4: 4.

Vé-

7 való Énekek.

Véget vetett a Törvénynek,
Isten kegyelmessége;
S Törvény helyt rendelt végre,
Hitet az idveiségre: Gal. 3.

5. E végre testet formála, Sid. 10: 5.
Szerelmes Szent Fiának,
A Szent Léleknek általa,
Méhében Máriának.

Ö Szent fogantatása:
Hitünk kezdő forrása. Gal. 4: 19.

6. Mert e test a végre készült,
Hogy, mint János testében,
Az átok, mellyet a bűn szült,
Ádám s Éva estében:

E Keresben lakoljon, Róm. 8: 3.
S Dünös meg igazuljon.

7. Óh tudátnak nagy tudája,
János fogantatása!

Óh Magosságot munkája!
S Ábrahámnak áldása, Gal. 3: 14.

Meltyben az ígéretek,
Amen s Ugyanok lettek. 2 Kór. 1: 20.

8. Óh Szent Lélek fogantatja,
János, áldott Keresünk!

Kit nekünk küldött az Atya:
Erde-medben keresünk,
Hit által idveiséget,
Szentseggel dítősséget.

N.B. A több e S. Titokról való Énekek meg vagynak
a Szentek Hegedűjében.

8. János Krisztus Tudatételiről

Azon
esztén-
döben.

A Keresztelő Jánosnak Anyja méhében lett meg-
repdesének Tudatjáról, melly akkor lett, midőn a B.
Szűz Mária már a Szent Lélek erejétől Jézussal vise-
lős lévén: Ersebetet, k. János Anyját mint rokonát,
Hebronban meg látogatta, és köszöntötte. Luk. 1: 39--45.

Nót. Mint a szép hives parakra. Solt. 42.

1. El menvén az ÚR Angyala,
A Szent Szűz Máriától;
Mária is elment vala,
Názáreti házából,
Júda tartományában,
Zachariás házában,
Ersebetet köszönteri,
Es attól köszöntést venni.

2. Oh tudálatos két anyák!
Eros hitnek példái,
Kik azt nem veték, nem hanyák,
Mint lehetnek Anyái;
Vén Ersebet, Jánosnak,
Szűz Mária, Jézusnak;
Hízik a természet ellen,
A mi rest' s vörnek keptelen.

3. Erősödnek nagy Hitekben,
Tudálatos dolgokkal;
Mert a Szent Lélek szívekben,
Hitet nevelt azokkal:
Mária Ersebetet

Kö-

való Enekek.

9.

Köszöntvén: Feleletet.

János ad, annya méhéből,
Repdesvén nagy örömeből.

4. Erpdesés, Szent Léleknek,
Vala isda munkája, Luk. 1: 15.
Melly, minden hívő lelkeknek,
Hit támasztó tudája.

Oh boldog Szűz Mária!

Imé az Isten Fia,
A fogant emberi testben,
Tiszteltetik méhből méhben.

5. E' KIALTO SZÓ, a méhből,
Szó nélkül ISMST mutat;
Szent Lélek tellyességéből; Luk. 1: 15.
Már ekkor készít utat,

Eljövendő URának,
S Világ Megváltójának;
S Igy kiálta meg anyjának:
Hogy a Szűz, annya URának.

6. Szent Lélek e társaságban,
Munkás négy személy körül:
Repdesést Jerec Jánosban;
Szent Ersebetben örül;
Enekel Máriában;
Altala van munkában,
Az IPE Testesülise,
Isten s emberre levése.

7. Oh Szent Lélek! Kiezekben,

Nagy

10. Jézus Krisztus Születteiről

Nagy erőddel dolgoztál;
Jánosnak annya méhében,
Szent örömet okoztál;
Ura jelenlétével;
Ez Urnak érdemével
Erősítod gyenge hitemet,
Szenteld meg lelkem testemet.

8. JESZUS Szent fogantatását,
Bódog Annaya méhében;
S Abban lett hordoztatását,
Tökéletes Szentségben;
Tedd hathatósá bennem,
S Új teremtéssé lennem, 2 Kor. 5: 17.
Segíts, és adj öregbedést,
A Krisztusban örökölést.

Világte-
remít u-
cán
4000.
eszt.

A Jézus Krisztus Születtetéséről, és abban,
a körül esett nagy Tudáiról az Istennek. Luk. 2: 1-7.

Nót. Aldott az Ur, ki keremet tanítja. Pál. 144.

1. Hűséges befűd, méltó az hitelre, 1 Tim. 1: 15.
Méltó az idvesseges bevétele:

Isten jelent meg ember testében, 1 Tim. 3: 16.

Rézt von bűn nélkül annak estében:

Tudáld, menny, föld, tenger, Isten tudáját;

Isten felölti az ember ruháját,

Íó Isten jó látni rosz világot,

Hogy földön kezdje a Mennyországot. Mat. 4: 17.

2.

való Énekek.

11.

2. Kegen, midőn a Törvény ki adatott:
Menny, föld, tenger, száraz, meg indított; Hag. 2.
Még egyszer, hogy az a törvény el-múlt:
A menny, föld, tenger, száraz meg indult. Sid. 12: 26.

Igy jött el minden népek kívánsága,
Jézus; és mozdulhatatlan országa,
Mellynek oszlopa Isten Kegyelme:
Semmi romlástól nintsen félelme.

3. Lakni jöven így, Isten emberekkel:
Meg jelent testben Isteni jelekkel;
Nint földi atya emberégének,
Nint földi annya Istenégének. Sid. 7: 3.

Oh Jézus, Szent Léleknek fogantja!
Oh Jézus, Széplőtelen Szűz magzatja!
Jézus! Te vagy ama Tudálatos, Eza. 9:
Mindenenestől fogva, Kívánatos, En. En. 5: 16.

4. Fel állott Országod mozdulhatatlan; Sid. 12: 28.
Itt, az idvesseges út változhatatlan,

Mellyre, ebben engem be állattál,
S A nagy kegyelemre méltóztattál, Jan. 1: 17.

Az átkos, haragos Törvény helyében,
Melly el romlott Jerusálem vésztében:
Hogy Jézus kegyelme meg maradjon;
S Az hit által igazulást adjon.

5. Ez Isten kegyelmének safarlása,
Jézus által lett világra hozása:

Földön, végső tudája Istennek,

Dolgában, bűnös idvessegeinek;

Az ígéretnek és törvénynek vége;

Pro-

12. János Krisztus Tudatételiről.

Proféták írásának tellyessége.

Már ettől mára, Isten nem megyen:

Nállunk hát kegyelme kedves legyen.

13. E kegyelem erősen hájt bennünket, Tit. 2: 11, 12.

Hogy kegyesen szolgáljuk Istenünket, Sid. 12: 28.

Ki Szent Fiát el-küldé érettünk,

Hogy kint s halált szenvedjen helyettünk;

Ki a Törvény átkát róltunk el-vette,

Az idresség vételt ingyenné tette; Efés. 1: 6.

Ha ki e joert bűnről le nem tést:

Annak Isten, meg emészti tűz lesz. Sid. 12: 26...29.

III. Azonról, azon a Vótára.

1. Hogy ördög Világot igen meg véstett:

Isten a mennyből lajtorját eresztett;

Eget ért ennek felső teteje,

Alsó végének földön volt helye.

Az A. I. A., felső fogán ki-könyöklött;

Szent Felt, minden fogán földre le-jött;

Előtte járt Gabriél Angyala,

Ki Szent Máriához követ vala.

2. E Pórtát mindjárt Szent Lélek követte,

János testét Szent méhben teremtetten:

Oh melly munkás volt a Szent Háromság,

Hogy bűnösnek készüljön boldogság!

A Szent Szent, Jánost fogadja, méheben,

Az Istenség öltözik emberiségben;

S hogy a Szent Szent illy Szent terhét visel:

Azt János, anyja méhéből tisztel. Luk. 1: 44.

3.

való Énekek.

13.

3. Midőn az eget így harmatozának, Ésa. 45: 8.

Egy, földi Tudak suportozának:

A Szent Szent, fogadott Szent terhével,

Terhes is lett Proféták lelkével:

Jövedőlt János, Lelki országáról,

A Jánosban hívők boldogságáról;

Örvendezett az ő Szent Szentében,

Evangeliumi Énekében.

4. Gyermek születék Isteni jelekkel,

Kit Napkelet tisztel, s betsül Döltekkkel;

Ezeket tudatatos villag hoz,

A Jákóbtól származó Trillaghoz. 4. Mós. 24: 17.

Napnyugton Trászár, népeit számlálja,

Nem tudva, született Jánost szolgálja;

Mert, hogy János Betlehemben szülessen:

Trászár által lett, hogy így lehessen.

5. Mindjárt az Angyalok is meg-jelentek,

Jákób lajtorjáján fel s alá mentek, Luk. 2: 13.

Minden Angyalok Jánost imádták, Sid. 1: 6.

Es ez öröm-hírt földre ők hozták:

Hogy dicsősége van Istennek égben,

Jánostól földre hozott Dékeségben;

S hogy törvényes haragját letette;

S ő akaratját ki-jelentette.

6. Oh Isten meg-foghatatlan Tudója!

Ez jó hírt, egy fő Angyal prédikálja,

Előben mezsi pásztoroknak;

S Nem e Világi böles Doktoroknak;

Mert János mennyből hozott bölessége,

A

14. János Krisztus Tudatételiről
 A testi bölcseségnek ellensége: Róm. 8: 7.
 Kereste az etető üresséket,
 S a szelid és lelki szegényeket.

VII

S. Pausa. vagy: Más, azonról.

7. Meg lévén a Jánosnak születése:
 Betölti Joel Proféta jóvendőlése;
 Ki-tölti az ÚR, mintegy Döngében,
 Lelket, akkori kevés Szentében:

Szent József s mások, álmokat álmodtak;
 A Dölcsek, égi látásokat láttak;
 Néma Lakharia Pap ineklett. Esa. 38: 6.
 S Profétáló Evangyélista lett.

8. Simeon azért ért el nagy vénseget,
 Anna Proféta idős özvegyseget:
 Hogy Jánost látván, profétáljanak;
 S Legelől Evangyélizáljanak.

A Templomban, melly a Törvényt hirdette,
 S Arkáival a népet fenyegette:
 Simeon, Anna, Jánost ki mutat,
 Mint igazságot, életet, s utat.

9. A Földben megjelent Isten tudója,
 Volt a nappallá vált éjnek homája,
 Melly, lejőtében az Angyaloknak,
 Fénylött a mezsei pásztoroknak.

Tudá, hogy Nagy Pásztorát a juhoknak,
 Angyal hirdeti szegény Pásztoroknak;

Mert

való énekek.

15.

Mert az Isten országát illyeké;
 Az Evangyéliom, szegényeké. Mat. 11: 5.
 10. János is született nagy szegénységgel;
 Noha birt gazdag igaz Istenséggel;
 A bűnben meg halt emberen gyászol;
 Nagy gyász volt az istálló és járszól.

A pásztorok magokat meg ragadják;
 Fő Pásztorot keresvén, a nyájt el hadják;
 Mint pásztorok, járszólhoz küldettek;
 S Ott Jánost, mint Fő Pásztorot meg letek.

11. János, mint ember, szegényül születik;
 Mint Isten, tudák által tiszteltetik:

E Tudákat József, Máriával,
 Szívekben rejtik álmélkodással. Luk. 2: 19.

A pásztorok örömmel meg térének;
 József, Mária, haza el-menének;
 József, mondott férje Máriának,
 S Szegény Tütorra Isten Fiának.

12. Lásd Hitem. Jánost szent születésében;
 Örövendez annak emlékezetében;
 Tudáld Istenen ember ruháját,
 A Menyei ÚR szolga formáját.

Tudáld, hogy a menny és föld Teremtője
 Járszólban fekszik, nincs rendes bölcsője;
 S Hogy bűnös ember tütorra szorúl,
 Ki előtt minden Angyal le borúl.

VIII.

16. János Kristus Tudatételiről

VIII.

Lajosa. vagy: Más. azokról.

13. A János születése nagy Titkában,
Látom, mint új Trigg fundamentumában:
A válság munkáját kezdetében;
A várta időnek teljességében. Pal. 4: 4.
Ezen épült mind, a' mit szívvel hiszünk
Jánosról; s szájjal, róla vallást teszünk Róm.
E János születésén kezdetett: 10: 10.
A mi Halálán elvégeztetett. Jan. 19: 30.

14. E' születés nyitott ajtot mind arra,
A mi Jánosnak közbenjárására
Tartozott: míg mennybe fel vitetett; i Tim. 3: 16.
E' Lent Attya jobbára viltetett.

E' első tudója születésének,
Szülte több tudait Lent Felségének:
Születés által vett életével;
Isteni ereje s Lent Lelkével.

15. Oh Isten bölcsessége nagy Tudója!
Az esettől fogva volt sok formája!
Oh mennyi kézületek valának,
Eljötte az Isten Fiának!

Isak ígéret vala róla élőben;
Azután be záratott a' Törvényben,
Melly, csak bünt és átkot sokasított,
S Embert a' Jánosra igazított. Pal. 3: 24.

16.

való Énekek.

17.

16. Midőn a' bűn minden mérgét ki adta,
S A Törvény semmire sem ment miatta; Róm. 8: 3.
S A bűnös minden utat meg próbált;
De sohol idvességet nem talált:

Nyilván lett, hogy már éppen lehetetlen,
Hogy meg-igazuljon az istentelen;
Azért Isten, Lent Fiát küldötte,
E' emberi testben öltöztette.

17. Születvén a' Mag, melly meg-ígértetett:
Ez által minden törvény be-töltetett,
Ez rontá-meg az ördögnek fejét;

Elveszté a' bűn vesztő erejét,
S A Törvény átkát, átkos halálával;
Istent meg-engeztelt áldozatjával;
Le tett ereztünk minden válságot;
Meg-hozta az örök igazságot. Dán. 9: 24.

18. Oh Attya Istennek, Isten Magzatja!
Mint ember, Lent Léleknek fogantja!
János! Ki Máriától született,
Ertem bűnné és átokká lettél:

Ne vedd-meg rajtam a' mit meg-fizettél;
Ne veszték-el; ha érttem meg-ötlettél;
Mert hiszek benned Isten Fiában,
E' bűnös ember Meg-tartója-ban.

19. Hogy életemet ez Hithoz szabhaszam,
Hogy szokott bűneimet el hagyhaszam:
Oh, melly sok fontos okom van erre,
Ha nézek ez Isten és emberre;

Mert

18. János Krisztus Tudatfeliről

Mert azon jelent meg Fia Istennek:
Hogy elrontsa dolgait az ördögnek. 1 Ján. 3: 8.
Oh János! régg gonoszt gyűlölővé,
Békeség, szent élet követővé. Sid. 12: 14.

IX

Azon
eszt.

A Napkeleten támadott Szillagról, mely, mint
rendkívül való Tuda, a Bölcséket vezette Bethle-
hembe, a született János imáadására. Mat. 2.

Nót. Oh Telseges Úr, mi kegyes Ist. Jolt. 8.

1. Oh János Krisztus, öröme szivemnek!
Te, erősítésre én hitemnek,
Az égi szillagát is elő vetted,
S születésed Tanújára tetted.

2. Mert Napkeleten új szillag támadta,
Melly a bölts ég-vizsgálóknak hírt ada:
Hogy fel-tettzet a Bálám Szillaga;
Noha még meg-nem tették világa.

3. Tettzet a Világosságok Attyának,
Hogy homáiban rejtve fényét Fiának;
Mert bűnös test hasonlatosságban,
Jelent meg ez Isten e világban.

4. Az égi szillag szolgála helyette,
E földön rejtett világát hirdette;
Fogány Bölcséket világosított,
S Mint lámpás, Jánoshoz igazított.

S. E'

való Énekek

19

5. E szillagnak mielőtt nem vizsgálok;
Trak Isten tudáját benne tudálok,

Ki, ő Szent Fiát így magasztalá:
Midőn ez, a földre szállott alá.

6. Az ég bezárt ekkor a Bölcséknél; Jolt. 19: 1.
Szó nélkül Jánost hirdetett ezeknél;

Mert mivel hír hallásra nem jöttek:
Szillagot küldött Isten érte.

7. Ezt látván, el-jöttek Jerusálemben;
A keresett királyt nem lelve ebben:

Bethlehemben igazítatának,
Szavaként Mikheás Prófétának. Mik. 5: 2.

8. Oh János, Kegyelem Ország Királya!
Ezen, Heródes király szivét szálja
Erős szándék, hogy Téged meg-öljön,
S Horzot országoddal el-töröljön.

9. De Szent Atyádnak valál nagy gondjában;
De-köté Lelked élők csomójában;
Az Angyalok tenyerén hordozza;
Minden útaidban őltalmazza.

10. A gyilkos Heródesnek ezét veszté,
Bölcséket, hozzá vissza nem ereszté;
Jánost ajándékoztak, s tiszteltek,
Es más úton hazájokba tértek.

11. Oh János! igaz Messiás létedet
Mutatá, s Isteni dicsőségedet:
Mind a tuda szillag fel-tettzése;
Mind a Bölcsék hozzád el-jövése.

12.

20 Jézus Kristus Tudatáról

12. Mert ezek ezek az idők, s helyben,
 Próféták szerint lenni kellett mellyben:
 Nagy erősségül van ez, Hitemnek,
 S Jézusomról vallás tételnek.

13. Prófétáktól rólad vet bizonyragom, 2Pét. 1:
 Oh Jézus! hozzád vezető csillagom; 16. -- 19.
 Az Evangéliom Berthehemem,
 Mellyben Jézust Messiásnak telem. Ján. 1: 46.

14. Őt imádom mintegy kenyér házában,
 Drága vérén vet Ekklesiájában;
 Hit szeretettel hozzá ragadok:
 S lelki kints, mellyet néki adok.

X.
 A Jézus Krisztusnak Egyiptomba lett futása-
 ról, és az Istennek tsuda dolgairól, mellyek a kö-
 rül lettenek. Mat. 2: 13. -- 15.

Nót. Oh én két szemem, ti az Úrra nézzetek.

1. Hogy Jézus földön járt szegény szolga formában:
 Tsuda, hogy sok Angyal is forgott ő dolgában;
 Mert Angyal is hit, hogy Isten jelent meg, az
 Emberre lett szolgában.

2. Ugy volt ez illendő, hogy ki sok tsudákat tett;
 Sőt, a ki kezdetben Angyalokat teremtet:
 Az ő Angyalitól is végyen imádat,
 És buzgó tisztelgetet. Sál. 1: 6.

3. Menyből tet tsudája volt mindenkor Istennek:
 Mikor az Angyalok földön meg-jelentenek;
 Tsu

21. ~~20.~~ ~~Jézus~~ ~~Christus~~ ~~Tudatáról~~

Tsuda volt, hogy Jézust, s földre jöteben,
 Angyalok kísértének.

4. József, Máriának, s Jézusnak Angyal mutat,
 Tudálatorképen Egyiptom felé utat;
 Nagy tsuda, hogy Angyal, gyilkos ember elől,
 Isien Fiát el futtat.

5. De e volt Istennek nagy tsuda Bölcsessége:
 Hogy így legyen nyilván Izent Fia szegénysége;
 Bűneink miatt lett, Jézusnak az ördög
 Kergető ellensége.

6. Sem tanács, sem erő, nem telt földi embertől,
 Hogy Jézust meg mentse Heródes' fegyverétől;
 Már isztsemő-korban hordoztatni kellett
 Angyalok tenyerétől. Solt. 9: 11. -- 12.

7. Abrahám, Angyaltól vet arról tanúságot:
 Hogy ki-vont fegyverrel meg-ne ölné Izákot;
 Jézust is Angyal ment, hogy Heródes rajta,
 Ne ejtsen gyilkorágot.

8. Mikor az emberek szörnyen ellent állának,
 Az Istennek Jézus körül való dolgának:
 Angyal volt rontója, a dühös emberek
 Kegyetlen szándékának.

9. Ha Jézust, mint Fömet, szolgálták az Angyalok:
 Bizony Tagjait is híven őrizik azok;
 Mert Fövel egyesek, s hasznaival bírók,
 A testben minden tagok.

10. Jézus! ki miattam bűdosásra jutottál,
 Hazádból ellenség földére el futottál:
 Al.

22. János Krisztus Tudatételiről

Aldott légy, hogy így is, telkemnek javára
Szenvedtet és fáradtal.

11. Oh János, Angyalok s emberek Fejedelme!
Légy Angyalid által bűnös telkem védelme;
Tartsd meg Atyádnak kegyelme, Szeretmed,
Szent Telked Segedelme. 2 Kór. 13: 13.

XI.

A János Krisztusnak Egyiptomból lett tudála-
tos vissza jöveteléről. Mat. 2: 19--23.

Azon Nótára.

1. Mint Izráel népe régen gyermek-korában,
Lakott, s nevelkedett Egyiptom Országában;
Azután bújdorott negyven esztendőig
A kietlen pusztában:

2. Ugy János, ártatlan gyermeki idejében,
Pogány közt nőtt, s lakott az Egyiptom földében;
Mert, hogy ez így legyen, meg volt jörendőve
A Próféta könyvében. Hós. 11: 1.

3. Isten tudója volt János oda menése;
Isten tudója volt onnét vissza jövése;
Mert mind a kettőről rendkívül való volt
Az Angyal jelentése.

4. Fut János, a gyilkos Heródes király elől.
Mennyből hírt vész József a gyilkos holtá felől;
Haza felé indult Jánussal s Anyjával
Az Egyiptom földéről.

S.

való Enekek.

23

5. Arkhélaust, gyilkos Heródes gyilkos fiát
Hallván uralkodni: elkerüli Júdeát;
S Lakni ment Jánussal Názáretben, s így tön
Híressé Galileát.

6. Oh Istennek mennyből le jött, Isten követő!
János, Názáretben nevelkedett Iremete!
Vajha, életem csak olly lehetne, mint volt
Gyermek-szeged-élete!

7. Bátran lakó Sella vagy, Pogány Egyiptomban;
En is csak jövevény vagyok e rossz világban:
A kik ellenségim, jóakaróimma
Segged, nekem is abban.

8. Es mint Egyiptomból Atyádtól ki hívattál,
S A Kanahán földén nyugalomban laktál;
Míg Közbenjárói, sok szenvedéssel járt
Tisztában nem állottál:

9. Ugy, ha engem ki hívsz világ, Egyiptomából:
Ki ne zárj a felső Kanahán Országából;
Mint meg tért tolvajhoz hasonló bűnösnek
Nyert Paraditsomából.

XII.

A János Krisztusnak tizenkét esztendő gyermek-
kora, Húsvéti Innepre menése Jerusálembe; ottan
lett elmaradása, keresztetése, a Templomban
meg-találtatása, a Doktorok közt ülése; azok e-
lőtt tudálatos nagyságú Tudományának meg-
mutatása. Luk. 2.

Nót.

24. Jézus Kristus' Isudatételiről

Nót. Az Ur énnekem őriző Pásztorom. Tolt. 23.

1. Eljövén Jézus mint Ur, Templomában: Mal. 3:1.

Ott már tízenkét esztendőskorában,
 Terjeszté Szent Attyának Ditsőségét,
 Kisdédben, ki ada nagy Bölcsességét,
 A' Templombéli bölcsék tudására:

Hol sok vén halgat egy Gyermek' szavára. Eza. 11:6.

2. Eza. Bölcs Gyermek minékünk születék,
 É' Tanácsos Fiú nekünk adaték, Eza. 9: 6. 7.

Kinek vállán vagyon Fejedelemség;
 Ő dolga az örök lelki Békesség;
 Attya' Isudálatos, Erős Magasatja,
 Gyermek; de Örökkévalóság Attya'.

3. Innepe vala ekkor a' Húsvétnek,
 Mellyen az Egyiptomból ki jövetnek
 Nagy hálaadó emlékezetére,
 Fojt, minden Ház nép' őlt báránya' vére:
 Jézus ennek valóságát forgatta,
 A' bölcséket erről kérde, halgatta.

4. Elhagyá Jézus földi Anyját s Attyát.
 Hogy tegye égi Attya' akaratját:
 Így tanítván előbb Szent példájában,
 A' mit majd tanított Hivatalában;
 Hogy ő követésére szükség legyen:
 Hogy ember a' testről s vérről le tegyen.
 S. Mária, József, már útban valának;

De

való Énekek.

25.

De nem tudák, hogy Jézust el-hagyának.

Im' az édes Anya el-felejtkezék: Eza. 49: 15.

Fiáról, s majd hogy Szállásra érkezik:

Keresi a' nép közt; de nem találja;

S. Már ezen a' tör. szivét által járja. Luk. 2: 35.

6. Hancsár hat meg-ternek Jerúsalemben,

Hol előbb jártak, járnak minden helyben;

Nints Jézus bűnös emberek házában:

Végre keresik Istent Templomában;

S. Hát ott az Ur példázott Frigy ládája

* Mert nem volt itt ennek régi példája.

7. Örül a' Szent Szűz meg-lelte Szent Fianak;

Kérdezi okát el-maradásának;

A' Fiú útall Mennyei Attyára;

S. Attól rá bízott Templomi dolgára;

Melly keres Szóval mind azt ki mondotta:

A' miért Szent Attya el-bocsátotta.

8. E' volt a' Jézus Kristus' első szava,

Mind azok közt, mellyek meg vagynak írva:

Oh melly kedves ennek meg-gondolása!

S. Ebben Isten' titkának vizsgálása:

Igy szentelé-fel Jézus e Templomot;

El kezdvén benne Új Testamentomot.

9.

* Az első Templomnak öt drága ékevégei hijával
 volt, a' második Templom. Ezek azok: A' Frigyláda,
 az égi tűz, az Urim Thummim, a' Scechina, az
 az, az Isten' ditsőségének látható jelensége, és
 a' Szent olaj.

26. Jézus Kristus Tudatételiről

9. Tudja, hogy Jézus ez első szavában,
Kitsiny, és mintegy tsetsemő korában, Solt. 8: 3.
A Templomban fundamentomot téstén:

Hogy Lelkünk ellenségén erőt véstén,
Szent Attya, Maga, és Lelke hatalmával:
Test, ördög, világ, bűn, pokol kárával.

10. Mária, József, e dolgot tudálák,
Midőn Jézust a Templomban találák:
Bölső magyarázatán ez ő dolgának,
Mint tudán, Doktorok álméltkodának;
Az én Lelkemnek is kedves tudája,
Jézusnak e meg írt első munkája.

11. Jézus! Ki ekkor magad így el rejtéd,
Er szüleidet nagy bánatba ejtéd:
Ha néha rejtéd tőlem is országodat; Esa. 54: 7. 8.
Szűken érzetvén vélem jó munkádat:

Segíts Felséged felkeresésére;
S Megszűnt öröömön vizsgálva vételére. Solt. 51: 14.
12. Uram! tudod, hogy szeretlek én Tege, Ján.

Nem akarva hagyom el Szent Felséged: Róm. 7: 18.
Mert ha meg esem, és ez előtt meg essem:

Nem Lelkőm oka; de jóra rest testem:
Kedves Lelkemnek jóra készségéért;
Ne verj meg gyarló testem restségéért.

13. Oh Jézus! Te, Gyermek lettél érettem:
En is még gyermek-korban tied lettem.

Nem

való Enkek.

27

* Nem kérem az üldöző Pál kegyelmét;
S Tege, meg tagadt Péter engedelmet:
Ama, tolvajnak adottal meg érem;
Eltemben, holtomban tőled ezt kérem.

XIII.

Az Isten kegyelmének nagy Tudájaról, melly
lett Kér. Jánosnak, mint J. Kristus Elöljárójának
ki jelentetésében, és előtte való el küldetetésében,
a Megtérésnek prédikálására; Keresztelésre,
és a Jézusról, mint Isten Fiáról való bizonyoságté-
telre; a J. Kristusnak 29. és fél esztendő korában.
Melly dolga Istennek volt, az Evangéliomi időnek
közelebbi kezdete. Márk. 1: 1. 2. 3. Mát. 3: 1-3. Luk. 3: 1. 2.

Nót. Mint a szép híves patakra. Solt. 42.

1. Szóval jelenti ki magát
Az elme bölcsessége;
S Nig Király járna Országát:
Előt megy követse;
A nap is lévén közel,
Hogy ágyából keljen fel:

Előtte

* Hires neves ég forgását vizsgáló Copernicus János
Symboluma, járva beszéde, gyakran fohászkodá-
sa e volt: Gratiam Paulli non peto, veniam Pe-
tri negre oro; Sed quam latroni in cruce de-
disti ardenter imploro.

28. Jézus Kristusnak Tudatételiről

Előtte hajnal villag jár,
S Napot hamar utánna vár.

2. Így az Atya Bölcsessége
Kiáltó Sót küld elől;
És volt János Követsége
Törendő Király felől:
A Nagy Isten Fiának,
Mint Igazság Napjának
Előtte, mint hajnal villag,
Keresztelő János villag.

3. VOLT ő Jézus Prófétája,
Eljöttét prófétálván; Mát. 3: 11.
VOLT is Evangyéliztája,
Őt újjal ki mutatván. Jan. 1: 29.
Jánosnak neveztetett;

Mert Kegyelemet hirdetett;
Sőt volt az Úrnak Angyala,
Ki neki utat rórt vala.

4. Jézus eljövételének
VOLT sok nagy akadály;,
Mert Tidősség a Törvénynek
Vala testi Szolgája;
Igazitotta magát;
S A Keres igazságát

Nem hitte; Sőt meg vetette,
S A magát el vetette. Róm. 9: 31.

5. A Környülméletkedésben,
Képzelt Meg igazulást;
A sok áldozat-tevésben
Várt büntől szabadulást.

Mes.

való Enekek

29.

Messziást ugyan vártak;
De azt lenni gondoltak,
Világi pompás Királynak,
S Népek hódoltatójának.

6. Őket illy hibás tudomány
Meg nem igazíthatta;
A sok emberi találmány
Szentségre nem juttatta;
Mert Őket nem vitt Hitre,
S Delső lelki életre;
De valami Hitből nem lész:

Az, az embert bűnössé tesz. Róm. 14: 23.

7. Mindenek el-hajlottanak, Róm. 3: 11.
Isten keresésétől;

Mindenek el-maradtanak v. 23.
Isten Dicsőségétől.

Iaj! mindenek vétkeztek,
Bűn alá rekesztettek: Pal. 3: 22.

Sidók s minden pogány népek
Kärhozat alá vettettek.

8. Sidó nép tetétől talpig, Ésa. 1: 6.
Nem volt lelki épségben;

Két vagy három igaz, alig
VOLT, illy számos népségben;

A Fők, mint halmok, hegyek;
Az alsó nép, mint völgyek: Luk. 3: 5.

Kiki járt veszett útaban; Róm. 3: 16. 17.
S Választott gonofságában. Ésa. 59.

9.

30. Iesus Kristus Tudatételiről

9. A Templomot fordították
 Latroknak barlangjává; Mat. 21: 13.
 A Tanács helyét változtatták
 Sátán Sinagógává; Iel. 3: 9.
 A Lévitől a Papság,
 Júdától a Királyság;
 Erőszakkal elvétellett;
 Merő prédává tétellett.

Pausa

10. Sok eretnekség, szakadás,
 Támadtak a nép között;
 Fariseus, Sadduceus,
 Egymással ellenkezett;
 Ama; Móseszt nem hagyta;
 Ez, lételet tagadta,
 Mind léleknek, mind Angyalnak; Iel. 23: 8.
 Mind a' test-fel támadásnak.

11. Minden pogány népek voltak
 Ördög szolgálatjában;
 Voltak bűnükben meg holtak,
 Eg, föld imádásában;
 Szörnyű bálványozások,
 Bűvös bájos vallások,
 E világon erőt vettek,
 Iesus jöttét szettettek.

12. És mint az első Világnak,
 Isten megjárta rajtuk;
 Azonként a másodiknak
 Bűnből ki vételére,

Kel

való Énekek.

31.

Kellett jöni Istennek;
 Mert betölték mindenek,
 Iesus teljes idejéig,
 S El rendelt jöveteléig. Pal. 4: 4.

13. Az is Dékrétom szerént lett,
 Hogy az Isten Fiának,
 A János utat készített;
 S Mint Világ Királyának;
 Kaput nyitott eleve, Solt. 24.
 És kiáltó szó leve;
 Irtott, plántált, és öntözött;
 Utánna, Iesus érkezett;

14. S Jött A'brahámí áldással, Pal. 3: 14.
 Tűzzel és Szent Lélekkel;
 Vérrrel, és a' Meg-váltással;
 Drága ígéretekkel.
 János, mint Mártír, meg-holt;
 Iesus áldozó Pap volt,
 Ki ő magát meg áldozta,
 S Világ bűnét el hordozta.

15. János e' Iesus-t hirdette,
 És ő lelki Országát;
 Ő érdemében helyhette,
 A' bűnös igazságát;
 Ez Isten B'rányára,
 Ő egy áldozatjára,
 Szavára s Hívére utalt;
 És igaz Meg-térést javallt.

16. Tudáalom e' nagy Tudáját

Az

32. Jézus Kristus Tudatételiről

Az Isten Kegyelemének:
 Hogy előbb küldi postáját,
 Szent Fia Személyének:
 Nagyobb ember Jánosnál,
 Nem volt; de ő nála,
 * Nagyobb Jézus, kisebbsége;
 Mert benne Fő Istensége. Mat. 11: 11.

17. E Tudaról elmélkedvén
 Szentül töltöm e napot;
 Erről szívvel énekelvén,
 A Zakhariás Papot
 Követem, s adok hálát,
 Hogy Szent Fia halálát
 Az Atya Válságul vette,
 S Lelkém magáéva tette.

18. En ezt híven Hitből élek,
 Ez reménységgel halok;
 Atya, Fiú, és Szent Lélek!
 Kit szívvel hiszek s vallok:

TE
 * Célozok azoknak értelmekre, kik úgy tartják, hogy
 itt a Kristus ő magát mondja kisebbnek ker. János-
 nál; de meg-szorítva ám, és egy bizonyos tekintet-
 ben; in uno tertio; mert egyébként, Istenségének,
 emberi születésének, s egész életének nagy szentségével,
 sok tudatétéleivel, nem kisebb, sőt nagyobb volt János-
 nál. De a másik értelem is ide tér; mert a Krisztusban,
 mint Főben, az ő tagjai is be foglaltatnak, és az ő nagy-
 ságában részesek, Efés. 1: 10--23. nagyobb mértékben
 Jánosnál, mint ki még akkor nem érte el a J. Krisztus

való Énekek

33.

TE vagy az én várásom,
 Házaadba van vágyásom;
 Adj bár küszöbje helyetskét; Solt. 84: 11.
 S Fibeonita részetek. Solt. 9: 27.

XIV.
 A nagy Tudaról, melly lett a Jézus Kristus meg-
 kereszteltetésekor a Jordán vizében, Keresztelő János
 által. Mat. 3: 13. Mark. 1: 9. Luk. 3: 21. Jan. 1: 32.

Not. Ki csak Istenre dolgát hagyja.

1. Az Isten, Ki egy természettel;
 De Három Szent Személyben:
 Meg jelent hármaz tisztelettel,
 A Jézus. Kereszttségében:
 Atya, Fiú, és Szent Lélek,
 Kit Jordánnál hittel lelek.
 2. Jézust, János meg-keresztelé,
 Szentelven Közbenjárónak;
 Az Atya, szóval ad felöle,
 Hitel-levelet e világnak;
 Szent Lélekkel, melly rá repült,
 Mérték nélkül tölt s részesült. Jan. 3: 34.

3. Földön szökött Isten Mósesnek,
 Mint földi Közbenjárónak;
 De Jézusnak mint Szerelmesnek,
 S Vele egy Mennyei Úrnak:
 Az egeken ajtót nyitott,

Róla

nak keresi szenvedése s halála által lett egy áldozat-
 jának, Istent érettünk meg-éngesztelő-tökéletes elégtételét.

34. Jézus Kristus Szudatételiről
Rólla onnét bizonyított.

4. Meg-nem nyughatott a Törvényben,
És Próféták szolgálatjában;
Sem Czeremóniák szentségben,
Sem Papok áldozatjában;
Sőt el-fáradt mind ezekben;
Mert hittel nem vitték végben.

5. Jordán vize régi csudákkal,
Várta Jézust keresztségre,
És Mint előre járó póstákkal,
Készült a nagy üjtességre,
Melly a Jézusnak tétetett:

Midőn meg kereszteltetett.
6. Jordán Izráelnek ketté vált,
Útat adván Kanahánban;
Ugy; hogy Jézus vízében be állt,
Kereszteltetvén Jordánban:

Jordán felett útat nyitva,
A' Mennyei Kanahanra.

7. János birt Illés erejével,
Ki Jordánt válasta ketté:
János, mostán Jordán vizével
Jézust, vízében helyheté;
Illést Jordán hágy szárazon;
Jézust, János öntöz azon.

8. Angyalok jövének Jordánhoz,
Hogy Illés Mennybe vitessék;
Hogy Jézus is méne Jánoshoz,
Hogy ott meg-kereszteltessék:

Nyílt

való Énekek.

35.

Nyílt az ég, és meg-jelent itten

A' Szent Háromság Egy Léten.

9. Illés, Lelkének két mértéke,
Jordánnál szállt Eliscust;

Bóldogabb most Jordán vidéke,

Mert Szent Lélek az Úr Jézust,

Mértek nélkül itt meg-szállott;

És Szent Atya nekünk ajánlott.

10. Ez három bizonyosság az égből,

Az én lelkemet és hitemet,

Kivész minden kételkedésből;

És Terjeszt szeretetemet,

Meg-keresztelt Jézusomhoz,

Egy áldott Körbenjárómhoz.

11. Mert az Atya, Fiú, Szent Lélek,

Jordánnál jelent a' regre:

Hogy míg e' gyarló testben élek:

Szívem emeljem az égre:

Bírván lelkemet ezekre,

Atya, Fiú, Szent Lélekre.

12. Az Atya meg-engeszteltetett,

Szent Fiának halálával;

A' Fiú meg-kereszteltetett:

Hogy egyben kössön magával; Róm. 6: 4. 1 Kór. 12: 12. 13.

És Mivel vele egygyé lettem:

Szent Lelkében is részt vettem.

Gal. 3: 27.

XV.

36. János Krisztus' Tudatételiről

XV.
Az Isten Jánosnak negyven napi böjtölésének Tudat-
járól; és azután, az ördögtől letett kísértéseiről, és azonn
vett tudálatos győzelméről. Mát. 4: 1. --- 11.

Nót. Mint a' szép híves patakra. Pólt. 42.

1. Negyven nap szorult pusztaiban

János, az Isten Fia;

Ördöggel volt nagy tsatában,

Az Angyalok Királya;

Nincs semmi elesége;

Ördög, mint ellensége,

Köveket hány-vét elében,

Tápláló kenyér helyében.

2. Szélid szivét lövöldözte,

Sok tüzes nyilával;

Kegyetlen módon üldözte,

Ördögi szavaival;

Szép színű álnoksággal,

Három fő kívánsággal;

Meltyekkel világon regnál;

Jánost is erőssen kinal. 1. Ján. 2: 16.

3. Az Isten Tanácsosának,

Tanácsot adni mere;

Monda az Isten Fiának,

Hogy, mivel nincs kenyere;

Követ kenyérre tegyen,

Hogy eledele legyen;

Mintha másként nem élhetne,

Éhségen nem segíthetne.

4. Ismét ígér sok országot,

Ha

való Enckek

37.

Ha őt imádó lenne;

Hogy test, világ, kívánságot,

Igy szerezhetne benne;

Erre, János, úgy felel,

Hogy a' lelki fegyverrel,

Teszi fegyverét Sátánnak,

Teszi hiában-valónak.

5. Vakmerő bizodalomra,

Családsággal untatja;

Felgyül teszi a' Templomra,

Sátnokul így biztatja:

Bizva van Angyalokra;

Hagyja magát azokra,

Ha nép közzé épen leszáll:

Pompás tisztességére val.

6. Ördög, Jánosom elében,

Ugy töröket s hálókat

Hányt, hogy váltságom ügyében,

Vessen akadályokat;

De a' János meg-győzte,

S ez erőt meg- kötözte, Mát. 12: 29.

Nagy Isteni erejével,

S az Istennek beszédével.

7. János! ki meg-kísértettél,

Sátántól a' pusztaiban;

Pokoltól sokat szenvedtél,

Idvességem' dolgában;

Ne hagyj engem' magamnak,

Midőn forgok Sátánnak

Sokféle kísértetében;

Tarts-meg erőd' védelmében.

XVI.

38. János Krisztus Tudatérleiről

^{XVII.}
Negyven napi böjtölése és kísértetei után, meg-
jövén János a Jordánhoz, hol kereszttel vala János: ez-
ötet, a sokaság előtt világosan ki jelenti, hogy lé-
gyen ama megígértetett Messiás, Ján. 1: 31. 33. 36.
Onnan Galilea felé indulván, Isteni Mindentudója-
gának és Mindenhatóságának tudálatos jeleit a-
dá, Náthánaélnek külső belső megismerésében, és kö-
vetésére hajtasában. Ján. 1: 46. - - 50.

Azon Nótára.

1. János! ki látz mindenekeket,
Mennyen, földön, tengeren;
Visszafz veséket, sziveket;
I úgy regnálz az emberen;
Hogy ha nem lát is Téged;
De lát őt Szent Felséged;
Közel, távol látz. észlen,
Melly embert meg-hat sebessen.
2. Náthánaélnek példája,
Erős bizonyoság erre,
Kit János, menny föld királya,
Még mikor volt mezzsére:
Lát Isteni Lelkével,
Nem emberi szemével,
Galileai útában,
Fige fa letét árnyékában.
3. Tudta nevét s ábrázatját,
Előre látás nélkül;
Tudta lelki állapotját,

Tuda-

39. Énekek.

- Tudakozáson kívül.
Náthánaél azt kéri:
János honnét ismeri?
János, mint Isten meg-felel,
Mindentudósági jellel.
4. János Mindenhatósággal
Közelről tön sok tudat;
Mostan Mindentudósággal,
Mezzséröl adot próbát,
Nagy Istensége felöl;
Mert imé kívül belöl,
Kit nem látott testi szemmel,
Lát Isteni értelemmel.
5. Náthánaél hitre vitte,
A János e tudával;
Náthánaél is el-hitte,
Hogy János e dolgával,
Azt bizonynyal próbálja
Hogy Izrael királya;
Es hogy Fia az Istennek,
A ki tudója mindennek.
6. János is nyilván vallást tett,
Náthánaél hitéről;
Jánostól meg-ditserített,
Szíves Meg-téréséről;
János, ki hitet látja,
Több tudákkal biztatja,
A mellyek azután lettek;
S hívőit erősítettek.
7. János! engemet is jól látz,

C

40. János Krisztus Tudatételiről

É' Siralom völgyében ;
 Szívet, vesét méjén vizsgálz,
 É' bűn' s halál' testében :
 Oh én Uram, s Istenem !
 Kevés jót látz én bennem :
 Tégy jó Izráelitára,
 S Alkosság nélkül valóra.
 8. Tartóztasd büntől szívemet,
 Mindentűdösággoddal ;
 Bocrásd-meg sok esetemet
 Nagy Irgalmassággoddal :
 Oh Náthánáelt látó !
 Pétert szemmel meg-tartó.
 Nézz reám is kegyes szemmel :
 Péterrel én sem veszek el.

XVII

A' Víznek Borra változtatásáról Galiléai Kánában,
 mint a' János Krisztusnak első Tudatételéről, minek-
 utánna meg-kereszteltetvén Kőzbenjárói Hivatalát
 el-kezdette Ján. 2: 1. - 11. Harmintz esztendő's korá-
 ban, annak elején. Luk. 3: 23.

Azon Nótára.

1. János Kána Menyegzőben,
 Tere első Tudáját ;
 Ott mutatá leg-elsőben,
 Istensége próbáját,
 Külső tselekedettel ;
 Mert bír a' természettel :
 S A' víz borra változtatá ;
 Ditsősséget így mutatá.

való Énekek

2. Nints a' Vendégeknek Bora :
 Mond Jánosnak Mária ;
 János mond: Nints még az óra,
 Dolgát ki-mutatnia :
 El-várt minden vendéget,
 Meg-tudni bor' szűkséget :
 Ez ostan mihelyt meg-léve :
 János, vizet borra tere.
 3. Oh Ur János! feltalálom,
 Isteni erőd ebben ;
 Nagy hatalmadat tudálom :
 Oh nem ténete szebben,
 Magad' ditsőitened,
 S Nyilván-valorá tenned :
 Hogy természetnek Ura légy,
 S Annak törvényén erőt végy.
 4. Régen, sződra kenyérre vált,
 Pusztán, a' harmat' vize,
 Melly, Izráelt soká táplált,
 Léven új olaj-ize :
 É' Fellegek szavára,
 Ember' vigasságára,
 A' víz, borra vált Kánában,
 Két-métrétas hat Kánában.
 5. A' JE Neved Tudálatos ;
 Mert nem csak tudákat tesz ;
 Sőt arra is vagy hathatós,
 Hogy tudából-tudat' tesz ;
 A' tüzes Kősziklában,
 Víz fakadt a' pusztában ;

42 Jézus Kristus Tudatételiről
 Most, mikor első tudát téjz;
 Híves vízből heves bor lesz.
 6. Őh Jézus! jöjj be szívemben,
 Mintegy kánai házban;
 Kegyelem tudát lelkemben
 Tegy, mint el-fogyott vázban:
 Trak-nem fogytán jószágom,
 S ezért szük vigasságom:
 Vigy hát lelki bor házában, En. En. 2: 4.
 Szent Lelkednek tárházában.

7. Jézus! Kinek erejével,
 A' víz borra változott:
 Bennem a' sok bűn, vízével, Jób. 15: 16.
 Melly, keserű s átkozott!
 Kérlek, azonképen tégy,
 Bűneimen erőt végy:
 Ki hozván jót, a' nem-jóból
 Új embert tévén az öből.

8. Lelkem' testem' tehetsége,
 Melly sokszor bűn körül járt;
 El vértetve restsege,
 Melly miatt vallott sok kárt:
 Adjad, hogy szent telt tégyen,
 Munkás a' jóban legyen:
 Léjrez, elmém' újjulása, Róm. 12: 2.
 Vízből borra változása.

XVIII

A' Tudálatos Dologról, mellyet minden akadály nélkül
 régebben vitt Jézus, a' Jerusálemi Templom' meg-tisztí-
 tásában. Jan. 2. Not.

való Énekek

43.

Not. Hogy a' Babiloni vizeknél ültünk. Solt. 137.

1. Bé állván Jézus közbenjárásában,
 Mihelyt meg-kerejeztetett Jordánban:
 Mennyei tudományát hirdette;
 Azt tudáival erősítette:
 Első tudatétele volt kánában;
 Második, Jerusálem' Templomában.
 2. Őh Jézus! Hittel forgatom szívemben,
 Első tuda dolgoz Jerusálemben:
 Midőn a' Templom' nagy udvarából,
 Mint Szent Atyád' háza' pitvarából:
 Az adókat s vevőket ki-hajtottad;
 S az imádság' házat meg-tisztítottad.

3. A' barom-vásár, melly ottan tartatott,
 Tőled kötel-ostorral el-hajtatott:
 Tetted ezt Isteni méltósággal,
 Szent Atyád' házához buzgósággal:
 Meg-mutatván, hogy TE is UR vagy ebben, Mal. 3: 1.
 Mint Isten a' TE Szent Atyáddal egyben.

4. Ekkor tisztelt Téged' a' mező' vada; Eza. 43: 20.
 Mert a' barom-vásár, szód' meg-fogadá;
 Erössen parantsolsz, mint Meg-váltó;
 S el-hagyja tseréjét a' pénz-váltó;
 Asztaltit, Jézus, bátran fel-forgatja;
 A' vadász, madarát nem árulhatja.

5. Meg-szünt sok bűnös ember' áldozatja,
 S a' Papoknak templomi szolgálatja:
 Mert jelen a' Papság' valósága,
 Jézus? Melkisédeki Papsága,

Ki

44 Jésus Kristus Tsudatételiről

Ki, Szent testét, mellyet majd meg-áldozott,
Ekkor, mint Fő Pap, a Templomban hozott.

6. Oh Jésus! volt Isteni erőd jele,
Hogy a tér-hely, melly vásárral volt tele;
El-orlék egy parancsolatodra,
S Tűzhöz hasonló buzgóságodra,
Melly ekkor Átyád házához emészttet,
Adót, vért onnét el-menni késett.

7. Húsvét lévén, az egész nép fel-gyüle,
Es a Templom körül innepet üle;
A roppant vásár vala kedvére;
De Jésus, egész nép ellenére;
Azt Isteni erővel széllyel verte;
Dolgát senki meg-gátolni nem merete.

8. Ott a Papság huszon-négy seregével, 1 Krón. 25.
S Templom őrző Lévi vitéz népével;
De a ki az Örszlánok száját,
Bézártá, s nem bánták Prófétáját:

Itt van Jésus, de senki nem tilthatja,
S Attya házából a vásárt ki-hajtja.

9. Oh Jésus! e vásár el-hajtásával,
Az Ur Temploma meg-tisztításával,
Taníts, hogy én, kit véreden vettél,
Es Szent Lelked Templomává tettel:
Testi, világi gondoktól mentt légyek:

Valamikor Szent Templomodba megyek. Préd. 5:1.

10. Tedd restem, Lelked élő Templomává,
Abban belkemet Istennek Papságára, Jel. 1:6.

Fő Papságod egy áldozatjával; Tid. 10:14.

Vezérj Királyságod hatalmával;
Felséged Prófétai tudománya,

50

való Énekek.
Tölem, test, világ, szerelmét el-hányja.

45.

XIX.

A Jésus Kristusnak Tsuda dolgairól, a Jakób for-
rásánál, és a Samariiai Asszonyal tett beszédeiről;
Mindentudósága ki jelentéséről; és Messias voltának
meg-esmértetéséről.

Azon Nótára.

1. Jésus Tsudait mutatá ama Kút,
Mellynél Samarián által megy az út,
Júdeából Galilea felé;
Erkezvén Jésus e kútnak mellé;
Mint ember, meg-szomjúzott s el-fáradott;
De Istenege is itt tsudát adott.

2. E kútnál befért egy Asszony emberrel,
Ki a kútból vizet mere vederral,
Ettől Jésus egy ital vizet kért;
De mivel ő a Jésum nem esmért;
A fáradt Jésus kértét nem fogadá;
Sőt töle magát idegennek monda.

3. Oh Jésus szelídségének Tsudája!
Ki, ez Asszonynak rosszasságát szánja;
Es a gonoszért néki jót fizet;
Iger néki lelki élő vizet,
Mellynek hogy juttassa elvételére;
Vizeti bűnének esmértetere.

4. Hogy ő Mindentűd, arról jelt adott;
Mert az Asszonyról minden bűnt meg-mondott;
Noha mástól nem hallott felőle;
S Ekkor ijed-meg az Asszony töle;
Mert Isteni erejét meg-érzette;

S Kea

46. János Krisztus Tudatételiről

I. Kez támadott lelki-csmerete.

5. Vall Jánost Ur, Profétát, Messiásnak;
Haza fut, s hirdeti mindennek másnak;
Deréllé ő Mindentudóságát,

II. meg hallott vallás szívtaságát:
Majd ez Árszongy Jánostól vett Hitére,
Egész város hitt Jánosban végtére.

6. Mert már Jánost tart Jákóbnál nagyobbának;
A lelki jót a testi jónál jobbának:

Népet gyűjt János Samariában,
Melly hív benne, mint Istent Fiában;
És mivel két nap Sikkharban maradt:

Többeknek is Hitet, s meg-térést adott. Jel. 11: 18.

7. Jánosnak dolga méltó itt tudára,
A mint ez Árszongyt vitt az Hit' dolgára,
És nagy sokaságot ő általa,
Melly, hogy országn Jánost lát s hall vala:
Inkább hitt immár Jánosnak magának,
Mint a kütről hirt vit Árszongy szavának.

8. Óh János! e JE magad viselése,
Mindentudóságod Ki-jelentése;
I. Hitre hozása Samaritáknak;
Egyike vala a sok Tudáknak,
Mellyel engem is erősített hitemben,
I. Tudományodhoz szabott életemben.

9. Ebből is hiszem igaz Istenséged,
I. Hogy itt emberi testben járt Felséged:
Ne hagyj hát, hogy füstje a méjségnek, Jel. 9: 2.
Mint kütféje hihetetleniségnek;
Homájba ejtse világát hitemnek;

Az

való Énekek.

47.

Az hit-tsüfolás ne ártson lelkemnek. Solt. 1: 1. 2. Pet. 3: 3.

10. Ez hit által, melly hozzád köt engemet,
Óh Uram János! tisztítsd meg szívemet; Jel. 15: 9.
Hiszem, hogy tudsz rólam mindenekel;
Ez hit hajtsa tőlem a vétkeket;

Segj, Hittel meg-győzőm e világot,
És minden testi gonosz kívánságot.

11. Ha Jákób forrásán szava Jánosnak,
Hitet adott sok Samaritánusnak:

Nékem a Szent Kereszttség kütféje,
Jánosnak arra hajtó letzkéje:

Hogy, ha nem hagyott született rütségben;
Imádjam ötet telek s igazságban.

12. És mint ez Árszongy, vedrét kütnél hagyta,
Mihelyt, ki legyen János, meg-tudhata:

Hirdette ő Mindentudóságát,
Hozzá hoz, haza, népek sokaságát:

Itt hagyván én is földi jók világát,
Jánost keresem, s Mennyei országát.

XX.

Második Tudatétele Jánosnak Galiléában, midőn
Kánában lévén, hozzá ment Kapernaumból egy Fő
ember, kérvén ötet, hogy el menvén vele, gyógyítaná-
meg haldokló fiát; Kit János, ez egy szavával: El
a te fiad, Kánából, Kapernaumban, melly amattól
öt mért föld volt, meg-gyógyított. Ján. 4: 43....54.

Nót. Urnak Szolgái mindnyájan.

vagy: Mennyből jöveők most hozzátok.

vagy: Óh ártatlanság Baránya.

1. Jé.

48. János Krisztus Tudatételiről.

1. János, Szolgai formában
Jelent-meg, s járt e világban;
De Jengéi tsillámlának
Isteni Uraságának.

2. Mint Isten, sok tudákat tett;
Nem tsak; hanem tiszteltetett,
Némelly földi Istenektől, Ján. 10:34. Solt. 82:6.
Fejedelmi emberektől.

3. Heródes Gondviselője,
* Chuzza, Johannának férje, Luk. 8: 1. 2.
Kápernaumból kánában,
Hozzá megy fia dolgában.

4. Lakott király udvarában,
Sok orvos volt hatalmában,
A kik mindent el követtek,
De Fia nem segíthettek.

5. Addig Jánust nem keresett,
Míg gyötrelemben nem esett; Esa. 26: 16.
Kedves fiát halál lesi:
Azért Jánust fel keresi.

6. Jánust kér menni házához,

Hogy

* Ugy tartják némelly Tudósok, hogy ez a fő ember, ki
itt király udvarából valónak mondatik, lett legyen
a Chuzza, Heródes Antippás Gondviselője, mint nevez-
tetik Luk. 8: 2. Mert noha ugyan ez a Heródes, nem
volt király; hanem Negyedes Fejedelem: de a nép
vélekedése szerint annak tartatott, és Sz. Márk is úgy
nevezi, 6: 14: mert ekkor lett hívő e fő ember, egész
háza népével, mellyben volt Johanna is, az ő kegyes
felesége.

való Énekek

49.

Hogy lásson beteg fiához;
Mintha onnét is szárával,
Jól nem tehetne fiával.

7. E volt itt az Hit gyengeség,
Hogy a külső érzékenység,
Szem előtt kívánt orvoslást,
S Mint Tamás, kéz tapasztalást.

8. Fedd János illy gyenge hitet,
Melly, közélről kér jótétet;
Holott az Hit messze ki jár,
S Távolról leg-nagyobb jót vár.

9. Az Anya, feddést fel-vészen,
Jánoshoz új kérést térszen;
Fiát meg-halástól félti,
Jánust nagyon sietteti.

10. Holott, nem siet a ki hisz; Esa. 28: 16
De szelid Jánust arra visz:

Hogy fiának éltet ígért,
Meg-is gyógyult, míg haza ért.

11. Kérdé otthon a ház népet,
A gyógyulás melly órán lett?
Hát épen mikor János szólott,
A gyógyulás színt akkor volt.

12. Jánosnak e tudására,
E Fő embernek házára,
Szállott a Szent Lélek Isten,
S Hitet szerzett mindenkiben.

13. Im' az Igazságnak Napja,
Sugárit messzünnen nyújtja:

Isten

50. János Krisztus Tudatételiről

Isten az, ki áll Kánában,
És gyógyít Kapernaumban.

14. Oh! ha egy helyről más helyen
Segíthetél a' betegen:

Oh János! tarts-meg az égből,
És ments ki minden inségből.

15. Az élet kútfeje Te vagy;
Ex halál' testének ne hagyj;

Mondd felőlem az Atyának:
Hogy életet adj fiának.

XXI.

A' Kapernaumi Ördögös tudálatos meg-gyógyi-
tásáról.

Nót. Mint a' szép híves patakra. Solt. 42.

1. János elsőben meg-verte,
Ördögöt a' pusztában;
Azt másod ízben meg-nyerte,
Népes Kapernaumban,
Hol több forélyi között,
Egy emberben öltözött,
És Isten' fiai közzé ment,
Mint a' Jób' ördöge régent.

2. Hallja Isten' országáról,
Jánosnak tanítását;
Hallja feje rontásáról
Erős bizonyítását.

Hiszi, é nem tagadhatja;
Magát sem titkolhatja;
Jánost vall Isten' Szentének,

És

való Énekek

51.

És ördögök gyötrőjének.

3. Nem tettett Isten' Fiának,
Ördög' bizonyítása;

Mert elég volt Szent Atyának
Kőlla tett állítása;

János is ki-mutatta;
Szent Lélek meg-szállotta;
Tudái is ő magának,
Isten' Fiát mutatának.

4. Azért Jánoson is nem múlt
Sátán' meg dorgálása;
Szóltott; é az ördög meg-némult,
És meg-szünt kiáltása:

Jánost hívóban hallja;
Karával tapasztalja:

Hogy János, ember' őrzője,
És Ördögnek abból üzője.

5. János' parancsolatjára,
És ördög, embert el-hagy,
Kéntelen is hajt szavára,
Mint kötözött rab-jobbágy;
Mert, melly Isteni erő,
Volt ezt égből le-verő:

Ugyan az parancsol itten,
A' testben meg-jelent Isten.

6. János, erős Tejedelmem!
Meg-rontója Sátannak!
Légy nekem is Segedelmem,

Meg-

52 Jézus Kristus Tudatételiről

Meg-győzésére annak:

Ha kérésért a világgal,

Rem és test kívánsággal:

Adjad, hogy szent félelmeddel,

S elhajtsam fegyver Igéddel.

7. S mivel e Sátán törei,

Színesei és titkosok;

Test viró mesterségei,

Sok mázzal fortélyosok:

Húsd meg azt a vért bennem,

Mellyre tűzel ellenem:

Késértve gonosz dolgokkal,

S Rút testi-kívánságokkal.

8. Tartóztat hívalkodástól,

Melly, Sátánnak párnája;

S Hírságos gondolkodástól,

Melly, heverés munkája;

Adjad, hogy dolgaiddat,

Számítalan tudáidat,

Szüntelen elmémben tartvan:

Hozzám ne térjen a Sátán.

XXXII

Péter Napának tudálatos meg-gyógyíttatásáról,
a hideglelésből.

Nót. Dicsérlek Téged Urr Isren. Tolt. 9.

1. Péter Napát, nagy hideg lél,

Nem vőle reményseg, hogy meg-él;

Szent Péter meg-nem-gyógyíthatta;

Már

való Énekek.

53

Már Napát csak Istenre hagyta.

2. Ekkor a földön Isten járt,

E nyavalyás illy orvost várt,

Hallván Jézus szellyeljárását,

S Töle sok beteg gyógyítását.

3. Jézus van Kapernaumban,

Száll, András, Péter házában;

Az Urnak nincs háza magának;

Vonul házában szolgálóinak.

4. A ki bé tölt mennyet, földet:

Föld ház nélkül el-is lehet, Eza. 66: 1.

Az ő háza van ő magában,

Isteni örök hatalmában.

5. De a ki jött bűnösökért,

Az ő házában is bé tért:

Hogy az ott lakóknak szolgáljon,

S a házbán szelőknek használjon.

6. Látván itt Péter Napáját:

Szánja azt, és nyavalyáját;

Betegjét szent kézzel illeti,

Az hideglelést el-kergeti.

7. Mert itt ő szent Felségének,

A betegért könyörgének; Luk. 4: 38.

Melly példa, nekünk tanúságunk;

Hogy beteginkért imádkozzunk. Jak. 5: 14.

8. Hármas vőlt itt az orvoslás;

Illetés, Izo, és dorgálás:

A ki így van jól a beteggel:

Dixony, bírt áldott Istenséggel.

9

54. János Krisztus Tudatételiről

9. Oh Tudálatos gyógyulás!
Melly után nintsen bádjadás;
Mert a' beteg felkél hirtelen,
A' Jánosnak szolgál nagy Serényen.

10. En lelki hidegségemet,
Jóra való-~~re~~segemet,
Oh Fő orvos, U' János, vedd el!
Tegy buzgóbb szolgáladdá Lelkeddel!

XXIII.

A' János Krisztusnak Summás Tudáiról.

Nót. Az Ur énnekem őriző Pásztorom. Pölt. 23.

Mildén az Isten' áldott Szent Fiának,
Mint világ' lelki, testi orvosának. Esa. 30:26.
Emberi testben volt földön járása, 2Mós. 15:26.
Minden nyavalyáknak volt áradása:

A' Fidoság, felsőbb alsóbb népével,
Teljes volt minden betegség' lelkeivel. Luk. 13:11-16.

2. Mert Isten' Fia földre jöven' égből:
Az ördög is ki rohant a' méjségből; Luk. 8:31. Jel. 9.
Meg-érzé az ellenkezés' idejét; 1Mós. 3:15.

Arra fordítá' kapui' erejét Mát. 16:18.
Hogy János' Sarkát mardossa, tsipdesse,
Lába alá vetett népét sebhesse. 1Kör. 15:25. Hid. 2:8.

3. De meg-veri János az ellenséget; Pölt. 8.
Mert gyógyít mindenféle betegséget;
Egy-aránt mindenikre alkalmas;
Az orvoslásra szava is hathatós;

Ha-

való Énekék.

55.

Hamarább gyógyít illető kezével, Jób. 5:18.
Mint világ' orvosi, világ' szerével.

4. Rejté magát a' Sátán János elől,
Sok embert el foglalt, és gyötrött belől;
De itt létet is el nem titkolhatta;
Sőt kényszeris magát ki-kiáltta;
Mert erre Isteni erő késztette,
E' az emberből őtet ki kergette.

5. Jánosnak ez Isteni erejére,
Izráclnek sokféle betegjére,
A' tudálatos gyógyulás terjedett;
De soha János egygyel sem kérédett;
Nem keresett tüzegirt gyógyításában:
Sőt többeket gyógyított a' pusztában.

6. A' mint bírt János habokkal, szelekkel:
Ugy bírt a' sokféle betegségekkel;
A' hideglelés meg szűnt egy szavára,
A' belpoklosság, szent akaratajára,
Körság, vérfojás, szél, vak, néma, siket
Egyszermind gyógyít János mindeniket.

7. Nem hírt gyógyít illyeket s többeket
Sőt tiltja a' meg-gyógyult betegeket:
* Hogy vélek jötétét ki-ne jelentsék;

* Szent okai voltak Jánosnak, annak meg tiltására,
hogy tudatíteli ki-ne hirdettesenek. p. o. 1° Hogy az
emberek ne csupán csak magokon a' tudatítelenek al-
mélkodjanak, azoknak mások glótt való hirdetésével;
hanem azok által a' Messiásnak esméretére, és tudo-
mánya' bevételére, hitelére vitettesenek, melly nélkül

56. János Krisztus Trudatételiről

A végre pedig, hogy ebből meg-tessek:

Hogy Profétáknak volt jövődölése,

János, illy tsendes maga viselése.

8. Oh János, Isten választott szolgája, Mat. 12:18.

Szelidségnek tökéletes példája!

Nem tselekvél se semmit versengéssel, 8. 19.

Utazai kiáltás, s dicsőkedéssel;

Nem kötéd tudományodat ostrommal,

Világi erőszakkal, hatalommal.

9. A meg törött nád szálát meg nem rontad, V. 20.

A füstölő gyertya béli el nem oltad:

Törvén, varván az engedetleneket,

Szárván a gyengék és kétségeseket:

Időtől varád Iged terjedését;

Mind Pádók, mind Pogányok Meg-téréset.

10. Oh Uram János! Szánj-meg hát engemet,

Ne öltsd-el, sokszor füstölő kitemet;

Sok bűnt, jóra nagy restséget látz bennem;

Közbenjáróm vagy: ne kiált ellenem,

Várjad, s Lelkédde Segítsd jobbúlásom,

Iteletkor légy Meg-igazulásom.

XXIV.

Semmit sem ért a Krisztus Trudatának látása, és hírdetése. 2. Hogy ne láttassék a Krisztus azok által világi hírt nevet, s emberek előtt való dicsőséget keresni. Ion. 8: 50. 3. Mert itt a földön jártában halála elő az alázatoságnak állapotjában volt; felmagasztaltatása után lett ideje, hogy az ő Trudái hirdettessenek e világnak.

való Énekek.

57.

XXIV. Jánosnak Galileai Názaret hazájába menetele, ott a Sinagógában prédikálása, nagy böltességének tudálása; de az irigy hazájabeliektől üldöztetése, és csudálatos meg szabadulása, midőn magas hegyre vitetett, hogy onnét levetessenék. Luk. 4: 16. 30.

Nót. Mint a szép híves patakra. Tölt 42.

1. Oh háládatlan Názaret,

Uram Jánosnak Hazája!

A méj tenger Fenezaret

Hálaadóbb hozzája;

Mert adaját le-tette;

Szárazon járt felette;

De lakói hazájának:

Öt el-veszteni akarának.

2. Sinagógájokban tette,

Hathatós tanítását;

Esaiásból fel-vette,

Rólla szőlő Textusát;

Evangeliumával,

Mint Isten hatalmával,

Hozzájok méne a végre:

Hogy hívna az idvességre.

3. Meg-mondá nékik: Itentől

Mi végekre küldetett;

És hogy ő a Szent Lélektől,

Mérték nélkül kenetett. Ion. 3: 34.

Törte szív, vak, romlott lélek,

Lelki foglyok, szegények,

És a bűnökben meg-hóltak,

A

58. János Kristus Tudatételiről

A kiket keresett, voltak.

4. Illyenek voltak legtöbben,
Setét Galiléában; Ésa. 9: 1. 2. Mát. 4: 15. 16.

Kiváltképen Nazáretben,

A János Hazájában:

Az hol előbb tanítást

Tész, mint lélek gyógyítást;

De a testi gyógyítást;

Terti tudára vágyának.

5. De János látván szívüket
Nazáretbelieknek:

Ebben nem tölté kedveket;

Mert kevélység volt bennük:

Tudat csak azért vártak;

Mert hírre-névre vágytak:

Hogy fen lássanak Jánossal,

Mint bölcs Nazarétánussal.

6. Nagy böltségségét tudálák;

De szegény Nemzetéért,

Mint haza-fiát utálák,

És külső tsekély sorsáért.

Másna, hiunek szavának;

De népe Hazájának,

Nem tiszteli Prófétáját;

Azért nem lát sok tudáját.

7. És mint Illyés idejében,

Sok özvegyek valának,

Az Izraelnek népében;

De e Nagy Prófétának

Tudat

való Énekek.

59.

Tudáját nem láthatták;

Mert szavát nem fogadták:

Azért Illyés Sareptában,

Ment egy hív özvegy házában.

8. Pogány vala Námán Sírus,

É Beteg, belpoklossággal,

Ki Prófeta Elizeus,

Meg-gyógyít gyorsasággal;

De ekkor Izraelben,

Sok hagyatott e dögben;

Mert Bál papjait követték,

Isten Papját meg-vetették.

9. Tudáalom Szent Igazságod,

Oh orvos János! ebben,

Hogy nem gyógyít orvoságod

Hazádban Nazáretben;

Mert orvosnak esmértek;

De gyógyítást nem kérték;

És mivel benned nem hitték:

Tudáidban szűk részt vettek.

10. Az nekik kellettlen tuda

Volt, hogy János közülök

Akkor is ki menni tuda,

Hogy meg-fogatván tölök:

Nagy hegytetőre vitték,

Hogy le-vetvén meg-öljék;

De János köztök által ment,

Senki sem állhatván ellent.

11. Utálatja Nazáretnek,

Nazáretbeli János!

Ha

60. János Krisztus Tudatételiről

Ha nem keltél Nemzednek,
Oh kívánatos Krisztus!
Ditősség legyen néked,
Hogy meg-jelent Felséged,
Hélem idétlen tudának,
Fogányok maradékának.

12. Amaz Öregy táplálója,
Te valál Sareptában;
I Káman Sírú gyógyítója,
Poklosságtól Jordánban;
Eh letkem táplálását,
Bűncim el-mosását,
Oh János, én Szerelmesem!
En is csak nálad keresem.

N.B. Jánosnak e Nazáretbéli dolga mikor esett, nem egyformán rendelik a Tudósok; S. Lukács mindjárt utánna teszi ezt az ő meg-jövetelének a pusztából, hol meg-készítetett az örögtől, Luk. 4: 14-30. De, mint Augustinus áll, per grandam anticipationem, idő meg-előzés által. Szent Máté pedig azt írja, hogy meg-jöven János a pusztából a Jordánhoz, és onnét Galilé-ába menvén, elkerülte Nazáretet, és ment Kánába, onnan Kapernaumba. Hol, és egyéb részeiben Galilé-ának midőn bizonyos ideig predikálta és tudákat tett: úgy ment orszán Nazáretbe, onnét ismét vissza Kapernaumba, s azt. És így a Krisztus dolgainak ren-
deben itt van helye, ez a Nazáreti tselékedetének.

XXV.

való Énekek.

61.

XXV

Péternek Tudatatos Halászatjáról. Luk. 5: 1-11.

Nót. Hallgass meg Izráel' Pasztora! Solt. 80.

1. Az Úr János parantsolatja,
A halakat úgy el-orsolatja;
Hogy a halász bár fáradjon,
S Egész éjjen ne nyugodjon:
Egy hal sem megy hálójára:
Mert el-bűjt Isten szavára.

2. De mihélt a néma s. siket hal,
Fül nélkül Teremtőtől szót hall:
Örve adván ő magokat,
Keresik az halászokat,
S Pé gyűlnek ő hálójokban,
Mint vélt nyugró-hajlék-jokban.

3. Így szolgál bölcs Teremtőjének,
Hala, minden tenger vizének:
Leg-világosb példa erre,
Galiléának tengere,
Mellyet a János tapodott,
S Néki halat, s adót adott.

4. Mind hal' szűkség, mind hal' bőségben,
Tudat tön János e tengerben;
Mert míg Pétertől megszöve járt,
Péter tengerben hálót márt:
De egy halat sem foghatott;
Mert Jánostól el-hajtatott.

5.

62. János Krisztus Tudatételiről.

5. Közel jöven János Péterhez,
Szólt Péterhez, szólt a' tengerhez,
Hálót vettet Bent Péterrel,
Halat adat a' tengerrel,
Tudálatos hamarsággal,
Nagy tudáji sokasággal.

6. Az háló nem bír az halakkal;
Szakadván nyílik sok ablakkal;
De mégis halóban az hal
Van, a' János hatalmával;
Mert a' ki abba hajította,
Ki menését meg-tiltotta.

7. Pétert, Jakab s János segítik,
A' hálót hárman sem vihetik,
Társ hajót hívnak feléjük;
Ezek érkezvén mellőjük;
Haltak két hajót meg-raktak;
S Jánost Istennek vallottak.

8. E' tudában másik tudóját,
Rejte János, mint nagy tudóját;
Telentvén, hogy az a' sok hal,
Melly fogatott hatalmával;
Ember halászatot térszen,
Melly, számlálhatatlan létszen. Sör. 16:16. En. En. 47:10.

9. A' tenger emberek világa;
Háló ebben: János' országa;
A' háló vonás és vetés:
Evangelium hirdetés; Mát. 13:47.
A' halak partra vivése:
Az hívők idvezülése.

— való Enekek.

10. E' két halászat' külömbsege,
Az Istennek nagy böltsessége.
Péter fog élő halakat;
A' János, bűnben holtakat;
Péter halat fog ölésre;
János, holt embert élésre. Efés. 2:5.

11. Mint sok hal, a' János' szavára,
Gyült Tanítványok hálójára:
Ugy az ő nagy hatalmára,
Külső belső hívására:
Emberök seregget mennek,
Míg Jónban meg-jelenniük. Solt. 84:8.

12. Oh János, edes idvezítőm,
Aldott légy! hogy löl bé-térítőm,
Hálójában országodnak,
Nagyságával hatalmadnak:
Te vond ez hálót hasznomra,
Vond földről égi partomra.

XXVII.

A' belpoklos embernek tudálatos meg-gyógyíttatá-
sáról. Mát. 8:1. Márk. 1:40...45. Luk. 5:12...16.

Nót. A' ki nem jár hitlenek tanátsán. Solt. 1.

1. Nagy nyavalya volt a' belpoklosság,
Embertől nem tölt erre arrosság;
Volt Isten' rendkívül való tsapása, Mós. 14:34.
Egyiptom volt ennek első forrása, 5. Mós. 28:27.
Hit hogy a' nép sok bűnben követett:
Isten e' tsapást is reá-vetett.

2. Ezt Isten csak maga gyógyíthatta,

IV. Jézus Kristus Tudatételiről

Mint Iórák király is meg-vallotta; 2Kor. 5:7.
Uzziást belpoklossá Isten tette,
Azt ember róla soha el nem vette; 2Kor. 26:20. 21.
Mózes Arontól nem rejt orvosság,
Hogy testvérjeken volt belpoklosság.

3. Elizeus, Námánt küld Jordánra:
Hogy ott esmérjen a Jéhozára;
A ki belpoklosságát el-veheti,
Mert ezt, sem ő, sem a víz nem teheti;
Námán tért Jordánban hét mosódást;
Istennek köszöni a gyógyulást.

4. Ha már térek édes Jézusomra,
Es nézek a' jegény belpoklossra,
Ki szent felsége előtt térdre esett,
Es biztában monda csak e' keveset:
Uram! ha akarod, meg-tisztíthatsz,
I Mint tisztát, a' nép közzé bocsáthatsz.

5. Tudálom itt Jézus Istenségét,
Es tudával teljes erősségét:
E' belpoklos tért erről bizonyíthat;
Trak akaratjától kér orvosságot:
Maga Jézus is ezt bizonyítja;
Mert akaratlalt azt meg-gyógyítja. Róm. 15:2. 135:6.

6. A' belpoklost mindenek futották;
Trak lehellésétől is tartották;
Mert ragadó dög volt e' nyavalyában;
De nem volt tartalék Isten Fiában:
Hogy ezt illesse, s hozzá bocsássa;
Mert szentnek, rútól nintsen ártása?

7. E

való Énekek

65.

7. E' nyavalya annak volt példája:
Nagy a' bűnös ember nyavalyája,
Melly mind lelkét, mind testét el hatotta,
Istentől s Angyalától el-fakasztotta:

Seb, dagadás, és eves kelevény, Ésa. 1:6.
I Mint volt a' belpoklos, holt eleven. 4Mós. 12:12. Éfés. 2:1.

8. Belpoklost csak az Isten gyógyított,
Vér, víz, olaj, és isóp tisztított:

Ezek bizonyos példái valának,
Kristus Vere, Lelke, s Tudományának.
Isten, ki ezekkel meg-igazít, Róm. 3:20. 8:33.
Hívő nyavalyát meg-gyógyít s tisztít. Róm. 4:5.
1Kor. 6:11.

9. En azért e' belpoklost követem,
Hittem, remem Jézusra vetem:
Mert érzem lelkem, testem undokságát, 2Kor. 7:1.
Kiáltom éltém tisztátalanságát: 3. Mós. 13:45.
Jézus! moss-meg Véreddel, Lelkeddél,
Egygyesíts földön, mennyen népeddel. 3. Mós. 14:8.

10. Es mivel én sokszor meg-tisztulok;—
De sok bűnnel ismét meg-rútulok:
Uram! akard sokszori tisztulásom, Solt. 51:4.
Es rútból szebbre, jobbra változásom;
Mert a' bünt nem tselekszem akarva. Róm. 7:19.
Akard, Uram! és el-lepsz takarva.

11. A' belpoklost meg-mosattad hétszer, 3. Mós. 14:7. 2Kor. 5:14.
Oh! moss-meg engem sok hetven hétszer. Mát. 18: 22--27.
Meg-ne vedd sok jó igyekezetemet,
Akkor is, ha nem tehetem tisztemet;
Mert én azt bánom színt olly zivessen;

Mint

66. Jézus Kristus Tudatételiről

Mint ajót tészem örvendetesen.

12. Oh, tekints töredelmes szívemre! Éva. 66: 1.

Beszédedet rettegő lelkekre;

Kedveljed kegyelmed munkáját bennem,

Melly most is ez óhajtaást segit tennem.

Bünös voltom: érzem mennél jobban:

Kegyelmed kérem annál forróbban.

XXVII.

A Római Rázados Vitéz gutta ütésben lévő szolgájának, távolról lett meg-gyógyításáról. Mát. 8: 5-6. 7. Volt ekkor Jézus Kapernaumban.

Nót. Mint a szép híres patakra. Solt. 42.

1. A Rázadosnak szolgája,

Halálos ágyban esett;

Sullyosodván nyavalyája,

Hamar Jézust keresett:

Kinek hallván tudait,

Tunda gyógyításait;

Ő is a' gyógyulást hitte,

I' Ez hit őt Jézushoz vitte.

2. Ez hit meg-nyitatta száját,

A' Jézus' kérésére;

Bíz, bízon kedves szolgáját,

Jézus' segítségére;

Ez hit, meg-alázódást,

És érdem' meg-tagadást

Szeret, ez hív Kaptányban,

Noha mind eddig Fogányban.

3. Ez

való Étekek.

67.

3. Ez hit, őt lenni vallatja,

A' Jézus szolgájának;

Szent Lélek által mondatja,

A' Jézust ő Urának;

Sőt ily nagy Hite ennek:

Hogy Jézust vall Istennek;

Mint kinek egy igéjére,

Beteg gyógyul-meg, megszere.

4. Ez hitet Jézus javallá;

I' Ebből fojt könnyörgését,

A' Fő vitéznek, meg-hallá;

Kerdi hozzá menését;

De a' Rázados, hittet,

A' Jézust ettől tilt-el;

Méltatlanságát forgatja:

Ha szől is elégnek tartja.

5. Hogy magát így meg-vetette:

Volt Jézusnak kedvében;

I' Már, sár házában helyette

* De száll az ő szívében;

Bünből gyógyultta része;

Szolgájáról el-vészi;

Nem látva, a' betegséget;

Egyget kért: nyert két épseget.

6.

* Augustinus: Dicendo se indignum, praestitit dignum, non in cujus parietes; sed in cujus Cor Christus intra-ret. azaz: Magát méltatlannak mondván, méltóvá lett; hogy Jézus, nem földi házában, hanem szívében szálljon.

68. Jézus Kristus Tudatételiről

6. Ez is haszna volt Hitének,
Hogy Jézus meg-dítsérte;
És Egész Izrael népének,
Hitét például tette;
Azt is hitével nyerte:
Hogy a' nép is dítsérte,
Sinagoga építésért,
Mint Hit és Szeretet tettzésért.

7. É' Pogány Tengeret követték,
Földnek minden Pogányi:
Midőn a' Kristust hirdették,
Az ő szent tanítványi.
A' Tüdők meg-vetették,
Kik Kristust be nem vették:
Igy lett Abrahám áldása,
Pogányoknak meg-tartása. Gal. 3: 14.

PAUSA.

8. É' Századosnak példája,
Meg-dítsérte nagy hitével,
Az en. hitemnek mustrája,
Munkás szeretével.
Jézus! ki meg-előztél,
É' Bennem hitet szerzenél:
Segíts, hogy azt meg-mutassam,
É' Igaz jeleket adhassam.

9. Erzem is méltatlanságom,
Oh Jézus! kegyelmedre;
Iaj! nincs semmi méltóságom,
Hozzám jövedeledre;
Életem gyalázatos;

Va-

való Énekek.

69.

Vagyok is alázasos:
Hiszek; még is van kétségem;
Gyógyítsd hihetetlenségem.

10. Hozzám jöttél Személyednek,
Jézus, hogy kívánhatnám!
Napi fényet Szentségednek,
Epen el-nem állhatnám;
Éz engem vakká tenne,
É' Mint Saul földhöz verne:
Mutasd-meg magad' hát megöl 2. Mós. 33: 23.
Mert még nem táthatlak elől.

11. Szívem azt sem kívánhatja:
Jésust ki hoz le égből?
Avagy, hogy fel ki hozhatja, Róm. 10: 6. 8.
En hozzám a' méjségből:

Meg elégzem Szavával,
Evangeliumával;
Mint a' Hínek beszédével,
É' Errel munkás Hit-lelkével. 2 Kór. 4: 13.

12. Az igaz ember hitből él;
Hit gyógyít betegséget; Jak. 5: 15.
Éz hívő Pogány, nyert hittel,
Magának idvességet,
Szolgájának gyógyulást;
En is, hithoz jobbúlást
Ragasztok, kegyes étellel,
É' Minden jó tselekedettel.

13. Vagyok a' Jézus' szolgája,
Öt félem, mint Uramat;

Köt. 8

70. János Krisztus Tudatételiről

Kötelez ő keresztfája
Meg-tagadnom magamat;
Építék Sinagógát,
Téven rám bízott dolgát;
Felebarátom szeretem,
A nyomorúltat segítem.

14. E' százados még példája,
Lelki esmeretemnek;
Az ő haldokló szolgája:
En nyavalyás lelkemnek:
Az ezen elsőséggel,
Díj Fejedelemséggel;
Lelki betegségét kánja,
S Jánosnak buzgón ajánlja.

XXVIII.

A négy embertől ágyban hozott, és János eleiben a
fel szakasztott ház fedelén le-bocsátott, gutta ütött em-
bernek meg-gyógyításáról. Mark. 2: 3... 12.

Nó. Aldou az Ur ki kezemet tanítja. Jolt. 144.

1. Tudáalom a Jánosnak nagy Tudáját,
Mellyel elvette szörnyű nyavalyáját,
A gutta ütött nagy nyomorúltanak,
Es ináiban szakadozottanak;

E' nyavalyán ember nem segíthetett,
Semmi földi szer, azt el nem vehetett:
Nem volt már ennek szüksége másra;
Jánost keresett a gyógyításra.

2. János azért Kapernaumban lévén,

Melly

való Énekek.

71.

Melly volt a' Tiberiás tenger' révén,
Jerusálemről napkelet felé:
Ezt négyen hozzá' hozának elé.

E' nyavalyás fekszik vala ágyában,
Nem volt érzékenység semmi tagjában;
De még betegebb-vala lelkében;
Mert bűne ejtette e betegségben.

3. E' sülöt, ágyban Jerushoz vivének,
Házban volt János, hozzá nem térének;
Nagy betegjek van, igen sietnek,
Nem várhatják országot a' népnek:
Bíztokban a' ház fedelét felbontják,
Jerushoz ágyban nép közt le-bocsátják;
Látrán János ezeknek hiteket:

Meg-szánja s gyógyítja betegjeiket.

4. Előbb a' sülöt okát el-hárítja;

Mert a' beteg bűneit meg-bocsátja:

Ezt a' kevély brástúdok hallván:

Meg-mordultak, szívekben így szölván:

Isak Isten, ki a' bűnt meg-bocsáthatja;

Ez, azt káromlás nélkül nem mondhatja:

Nem tudva' nagy igazat mondanak,

Jánost Istennek lenni vallának.

5. De, hogy János a' bűnt meg-bocsáthatja:

A' beteget legottan meg-gyógyítja,

Mutatván, hogy ő dolga mind kettő:

Mind gyógyító, mind bűnt engedhető.

Szíveik titkait is ki jelenti;

Ezt is egyedül csak Isten teheti.

Ez

72. Jésus Kristus Tsudatételiről

Ez három jeltől bizonyítást tesz,
Hogy ő a Kristus, kit Isten küldött.

6. Mond hatalommal a' betegnek: Kelly-fel,
Vedd fel ágyad, járj, s házádhoz eredj el.
Igy tön: s mindenek csudálkozásának;
S A' meg-gyógyulást Isten áldának.

Lásd itt a' Jésus Mindenüdöségát,
A' bűn bocsátásban. Igalmasságát,
Isteni hatalmát gyógyításban,
S Mind test s mind lélek meg-jobbitásban.

7. E' meg-merevedt beteg példájában,
Lelki és testi nagy nyavalyájában,
Oh Uram! mi az ember, látom jól,
A' míg meg-nem emlékezel arról;

Míg nem vonatik Jésusnak elében:
Mint holt-eleven fekszik sok bűnében;
Kints ereje a' jóra lelkének:
Tengvedt dög minden tagja testének.

8. Természettel, oh, én is illgen voltam,
A' bűnökben s esetekben meg-hóltam;
Külcimről Jésushoz vitettem;

Ő tőle áldást, gyógyulást vettem. Mat. 19. Márk. 10:
Uram! gyógyíts jobban jobban engemet; v. 16.

Mert érzem maradvány betegségemet;
Költs-fel, és adj több erőt járásra,
Hitre és szent élet gyakorlásra.

9. Oh, bírtass bűneim bocsánatjával,
Lelked bírjon restem minden tagjával;

Se-

való Énekek.

73.

Segítsd bűn ágyából fel-kelésem,
Szánd-meg bűn miatt sokszor fekvésem,
Dávid' könyhüllással nedves ágyában,
Ezékias' síró nyoszolyájában:
Ebből-is költés-fel a' vig futásra,
S Mennyben hozzád a' haza jutásra.

A' Jésus Kristus Tsudatételiről, mellyek lettek,
meg-kereszteltetése után, a' második Húsvétól fogva
a' harmadik Húsvétig, mellyre Galiléából felmen-
vén Jésus Jerusálemben: ott ekkor e' tsudát tette,
melly következik:

XXIX.

A' Bethesda Tavánál fetrengő gutta ütött embernek
meg-gyógyításáról, ki harminz-nyolcz esztendő-
től fogva völt e' nyavalyában. Ján. 5: 1. . . 16.

Nót. Hallgassd-meg Izráel' Pásztorát! Pólt. 80.

1. Ier menjünk Bethesda Tavára,
Jésus tsudája látására;
Hol egy nagy beteg vesződik,
Kit harminz-nyolcz esztendőig,
A' nyavalya úgy el-hatott:
Ember meg-nem gyógyíthatott.

2. Már ember után nem is jára;
Gyógyulást az Angyaltól vára,
Ki, Istennek erejével,
E' tónak hasznos vizével,
Mihelyt azt fel-háborítja:
A' beteget meg-gyógyítja.

3. A' míg Jésus e' földön nem járt,

Az 8

74. János Krisztus' Tudatételiről

Az Angyal, embereknek tett kárt,
Reájok vitt betegséggel:

Dávid népet veszté dőggel;
De János földön jártában:
Gyógyít Bethesda tavában.

4. E' tóban juhok fürösztettek,
Mellyek áldozatra vitettek;
Húsaik is itt mosattak,
É' vértől meg-tisztítottak:
Hogy már gyógyító lehetett
E' tó viz, ebből eshetett.

5. Ott tornázt környül-vette a' tót,
Mellyekben sok beteg járgaton:
Ki a' tót előbb érhette,
Hogy azt az Angyal illette:
Meg-fördött abban haszonnal;
Mert meg-gyógyula azonnal.

6. De e' nagy beteg nem mehetett
A' tóban, É' mástól sem vitetett.
Tudván János, hogy így legyen:
É' beteget látni méggen.

É' meg-gyógyítja, de nem toval;
Hanem egy Isteni szóval.

7. A' gyát fel-véteti É' járattja,
Hogy Isten legyen, így mutatja;
Ezt pedig Szombaton tette,
É' Bizel-is azt jelentette:
Hogy ő nagyobb a' Szombatnál;
Irgalma, az áldozatnál. Mát. 12:7.

8. Jé-

való Önekek.

75.

8. János! nyavalyások' szánója,
Betegek meg-látogatója:
Nyavalyája én lelkemnek
Oly régi, mint életemnek
Első bűnös szarmazása,
É' eddig tölt vétkes folyása.

9. É' a' világ gonoszban fekszik, 1 Ján. 5:19.
Itt a' lélek sokat betegszik;
De János' Ekklesiája
Neki mintegy Bethesdaja,
Háza ez a' kegyelemnek,
Patika, bűnös lelkemnek.

10. Itt van János, kérezt vizével,
Izéje', vére', Szent Lélkével;
A' karja gyógyításomat;
Sőt hajtja akaratomat:
Hogy gyógyulásom' keressem,
Balsamumit meg-ne vessem. Jer. 8:22.

11. János, egy Orvosom, Keresem!
Ne hagyd bűn' ágyában fekvésem';
Segítsd abból fel-költömet:
Létkeddét neveld erőmet,
A' bűnből fel-gyógyulásra,
Az élet-útján járásra.

12. Sokszori meg-lelt épülésem'
Ne kövesse új vétkezésem':
Hogy gonoszabbul ne járjak;
Sőt büntelen halát adjak,
Sérlelmim' gyógyításáért,
Bűncim' bocsánatjáért.

xxx.

76. János Krisztus Csodatételiről

XXX.
A meg-fáradott kezű ember meg-gyógyításáról,
Szombat napon, Kapernaumban. Mát. 12: 9. - 21.

Nót. Itt én két szemem, ti az Urak nezzetek.

1. Tiltott gyümölcsökhöz Paradisom fájának,
Mielő szőlőink kezeikkel nyúlának:
Igy leu a kéz tárgya, sok nagy nyavalyának;
Rabja minden munkának.

2. A gyümölcs nézésért sok szem fizet vaktsággal;
A meg kívánsáért, sok szív ostobasággal;
A kéz, ezértéle alkalmatlansággal,
Azok közt, szarassággal.

3. Első Ádámotól lön illy romlásra jutásunk;
Második Ádamtól helyre épült romlásunk;
Kezének sebjei, kézi gyógyulásunk;
Erről itt példát lássunk.

4. Egy Szombaton János méne Sinagógában,
Tanítás, gyógyítás vala szent szándékában;
Itt sok ember részt vész bölcs tanításában;
És a gyógyításában.

5. Mert tanít-is János, bölcsen szóló nyelvvel;
Látis szaraz kezű embert. Kegyes szemével;
Bír az őt ou leső Bírának lelkével;
Szót vár tőlök fülével.

6. E' szó lön: Szabad-e Szombaton gyógyítani?
Mond János: a' juhok veremből ki rantzani,
Szombaton ha szabad: embert gyógyítani,
Lehetetlen tiltani.

7. Ekkor mond János a' fáradt kezű embernek:

Nyújtsd

való Énekek

77.

Nyújtsd ki kezéd; s mindjárt gyógyultá lön kezének:
E' jőért Jánosnak gonoszt fizetének,
Vesztetni igyekezének.

8. Én pedig ebből-is hiszem ő Istenségét,
Mind ember', mind barom' meg-tartásban hűségét:
Szív' s kéz felnyújtással kérem Szent Felségét:
Hogy nyújtsa segítségét.

9. Jobban igyekezem kérem' tisztaságára, Solt. 26: 6.
Szűk és szaraz kezű kereszttyének hasznára:
Mint vesztében lévő juh' meg-tartására.
A' János példájára.

10. Mint szaraz föld és fű, sokszor olly az én lelkem,
Meg-apadt és epedt a' jóra téhettségem; Solt. 102: 5.
Oh élet kútfeje, János, én kéresem!
Elefz és öntözz engem.

XXXI.

Az ördögös vaknak és némának csudálatos meg-
gyógyításáról, Mát. 9: 32. 33. és a' Szent Lélek
ellen való vétokról.

Nót. Az erős Isten Uraknak Ura. Solt. 50.

1. Hallván híret János hatalmának:
Hozzája egy ördögöst hozának,
Kit az ördög juttatott vaktságra,
Nagy siketségre és némaságra;
El-vette lelkének-is csendességét,
Delé öntötte sokott dühösségét.

2. Mind teste, lelke, völt nyavalyában;

Nem

78. Jézus Kristus Tudatételiről

Nem volt pusztá ember hatalmában
Ennek el-vétele, s gyógyítása;
Ezért lön Istenre szorulása;
Nem tértetvén más Senki segítségel:
Isten Fiát keresnek sietséggel.

3. Fariseusok is itt valának,
Hogy most Jézusra támadhatnának;
Mert a' gyógyulást nem reménylették;
Sőt azt lehetetlennek ítélték:
E'vala térlők, hogy Jézust kéréssek,
Stha nem gyógyíthat; gyalázatba ejtsék.

4. Látván Jézus ő alnok szíveket:
Ottan meg-széggyenté ezeket;
Emberből az ördögöt ki-hajtja,
Szemeit és füleit meg-nyitja:
Tudal ezt a' nép, és Isten dicsérei,
Jézust Messiásnak lenni csméri.

5. Fariseusok a' Jézus ellen,
Irgységgel el-töltek hirtelen;
A' sokaságra bosszonkodának,
Hogy Jézust vallák Dávid Fiaának.
A' bosszús ördög kité Jézus ki-hajtott:
Ezokban illy bűnökre nyitott ajtót.

6. S' Azonnal ördögöt tisztelének;
Mert Jézusra illy szíkot kenének,
Hogy e' tudat nem magától tette;
Hanem, hogy az ördög segítette.
Imhol az ördög leg-főbb mestersege,
S' Az emberi szív leg-főbb keménysege

7. Oh, ez ama' veszedelmes határ,

Melty

való Énekek.

79.

Melty az Isten kegyelmén túl jár már;
Ez a' bűn, mellynék nincs bocsánatja;
Mert ez egészen ördög fajzatja,
Meltyért Jézus áldozat nem lehetett;
Emberért, nem ördögért szenvedhetett.

8. Fariseusok, hogy ezt tévének,
A' Szent Lélek ellen vétkezének;
Mert a' ki által lettek e' tudák:
* Ők a' Szent Léleköt ördögnek mondták:
Ördögtől bocsánatot nem várhattak;
Ördöggel egy kárhozatra adattak.

9. Az Isten Fia, az ő Atyaé;
Az Evangéliom, Szent Fiaé;
A' tudák Szent Lélek által lettek,
Kristus beszédét erősítették.
A' Fiú Szószóló Atya Istenhez, 1 Ján. 2:1.
Nincs negyedik Szószóló Szent Lélekhez.

10. En lelkem, iszonyodj e' vétkektől,
Kérj Segedelmet a' Szent Lélektől,
Az Atya Isten tiszteletére,
Hittel, a' Fiú be-vételére;
Oh lelkem! a' Szent Lélek meg-ne öltse; 1 Thes. 5:19.
Még gonosz szívével se homorítsad. 2. 22.

11. Oh Szent Lélek! foglalj-el engemet,
Tedd Templomoddá lelkem s testemet;

A.

* Ide tartoznak a' Sz. Írásbeli helyek, mellyekben az
mondatik, hogy a' Fariseusok a' Kristusban lévő Sz.
Léleköt, ördögnek mondták. Ján. 7: 20. és 8: 48.
és 10: 20. 31.

80. Jézus Kristus Tudatéről

A' Te undád felette nagyok;
 En alázott szegény bűnös vagyok:
 Neveld bennem a' kegyelem tudáját:
 Az újjá szülés s szentelés munkáját.
 12. Te vagy a' szőlő nyelvek vezére,
 Te állál Apostolok fejére,
 Kettős türes nyelvek formájában;
 Oh, tartsd az én nyelvem Zabolában!
 Adj kegyelmet, hogy ne vések nyelvemmel,
 Istent, embert, ne sértsek beszédemmel.

XXXII.

A tengeri háború, és szélvész lecsengetéséről.
 Mat. 8: 23-27. Márk 4: 35-41. Luk. 8: 22-25. mikor
 Jézus Kapernaumból a' Galiléai tengeren által ment
 Bethsaida és Tádara felé. Napkeletről Napnyugotra.

Nót. Nagy hatalommal regnál az Isten. Solt. 93.

1. Végig Jézus kent tanítását: Márk 4: 33. 35.
 Tengeren keresi nyugovását;
 S tanítványival hajóra megyen,
 Olly véggel, hogy ott is hasznót tegyen.

2. Szárazon nem belé nyugvó helyét; Mat. 8: 20.
 Hábor tengeren hajtja le fejét;
 Léven testének nagy törődése:
 Egy kis fő-aljon vala fekvése.

3. A' harra magát álmra adja,
 Hogy tanítványit magoknak hagyja,
 És ő hitket próbára vesse,
 S szegényeket megcsináltesse.

4. Jézus lefekszik, s a' tenger fel-kél;

Zug

való Enekek.

81.

Zug nagy habokkal és szélvészekkel;
 Rendkívül volt e' tenger zúdulás,
 S Olly, mint a' véletlen föld-indulás.

5. Szél zug, hab harsog, merül a' gáza,
 A' nép kiált, Jézus még sem hallja;
 Alva' vigyáz, s hogy mind ez úgy legyen: Jer. 31:
 Meg-engedi; hogy nagy tudat tegyen. 2. 26.

6. Tanítványok, halál révén lévén:
 Jézust fel-költik félvén, rettegven,
 Mondják: Uram! im' mindjárt elveszünk,
 Oltalmunkra nincs erünk, nincs eszünk. Solt. 107: 27.

7. Fel-kél Jézus, s a' tengert meg-fedti; Nah. 1: 4.
 Egy szóval hajóit le-fekteti;

A' háborgó szélvészt meg-némítja,
 És rejtekezésbe visszavonja. Solt. 135: 7.

8. Isten szől, s a' riket tenger szót hall,
 Enged; noha nem bír akarattal:
 Az ember, szől, hall, akar, értelmes;
 Még is Istenhez nem engedelmes.

9. Meg-mutata Jézus, Istenségét:
 Le-nerven a' tenger kevélységét, Solt. 89: 10.
 Hatalmát tudálja minden ember,
 Látrán: melly hamar tündes a' tenger.

10. A' tenger: e' zúgó világ képe,
 Kis hajó ezenn, a' Kristus nepe;
 Sok szélvész és hab támad ez ellen;
 De Jézus, alva-is van jelen. Jer. 31: 26.

11. Ideig-meg-vonja fégedelmét:
 Hogy próbálja lelkünk hiedelmét;

De

82. János Krisztus Tudatételiről

De a' ki fel-költi, s benne hiszen:

Azt végre tsendes rév-partra viszen.

* 12. Mert ennek maga az arboris fája:

Az Evangéliom, vitorlája;

A jó szél, melly a vitorlát fújja:

A Szent Lélek, ki Istennek uja. Luk. 11:20.

13. Hit és szeretet a' kormányosok; Tid. 11:7.

Az Ur Angyali tanult hajósok; Jel. 16:5.

Isten maga fő hajós mesterünk;

Ő velünk lévén, el-nem merülünk. Eza. 43:2.

XXXIII.

A' Tudákról, mellyeket tett János, az ördögösöknek
meg-gyógyításokban, különb-külömbb időben és helyen.

Mát 8:28. Márk 5:1-12. Luk. 8:26,27.

Nót. Mint a' szép-híves patakra. Solt. 42.

1. János, midőn embereket

Tanít az idvességre;

S Mindenféle betegeket,

Meg-gyógyít egészege:

Ezenn. ördög meg-búsul;

Ki-

* Chrysostomus: Navigat Ecclesia, instructa fidei
gubernaculō, per hujus Seculi mare, habens Deum
Gubernatorem, Angelos remiges, portans choros o-
mnium Sanctorum, erecta in medio ipsa salutis ar-
bore crucis, in qua fidei Evangelica vela suspen-
sa, flante Spiritu Sancto, ad portum Paradisi
et Securitatem quietis deducitur.

való Énekek.

83.

Ki-ront pokolból, s dúl-fúl;

Mert érzé feje' fájasát, 1. Mós. 3:15.

S Meg-tudá meg-rontatását.

2. Mindenütt János farkában 1. Mós. 3:15.

Kullog, és mardosódik;

Dugja fejét; de farkában

Erő van, s tapdosódik;

Paraditsomi jussal

Ellenkezik Jánussal;

Valahol János prédikál:

A' Sátán mindenütt prédál.

3. Prédát téz' az emberekben,

Azokat el-foglalván;

S őket testekben lelkekben

Dyötörvén és kínozván:

Igy bánt nagy dühödéssel,

Ama' két ördögösse,

Kiket harban sem tarhattak;

Béköt, lántzot, el-faggattak.

4. Holt testek közt koporsókban,

Tartja vala ezeket;

Kárt tettek sok útasokban,

Tépték az embereket:

János is ott utazván,

Rá-rontnak kiáltozván:

Ki ördögök meg-erménnek,

Kettegne, és igen kérnek.

5. Őt nyilván vallják Istennek,

Tidők gyalázatjára;

S Az emberekből ki-mennek,

ő.

84. Jézus Kristus Tudatételiről

Ö parancsolatjára ;
Jézus, nevéket kérde :
Hogy Legió, meg-érti :
Hat ezer ördög, sőt többen,
Oh, mit nem tett két emberben ?

6. De Jézus meg-szána őket,
S Pokolt belőlök ki-verte ;
Kertekre, az ördögöket
Nagy díznő-nyájba ereszt ;
Nem lakhatván emberben :
Díznőt ölnek tengerben ;
Mert ördög, ha embert magát
Nem veretheti ; verzt Jósáágát. Jób. 1.

7. Ember helye az Isten-régen,
Barmokat le-öletett ;
Az ő Testamentom végén
Még ily dolog lehetett :
Az ember meg-tartója, Solt. 36.
Ördög-feje rontója,
Míg maga vért nem onthatott :
Emberért barmot ronthatott.

8. Oh, melly nagy hatalma vala,
Ördögnek e világban
A míg Jézus meg-nem hala,
Regnalt minden Országban :
Ördög vitt pogány-ságot, Efés. 2: 22.
Ördög vitt Sidoságot,
Sokféle bálványozásra, s Mós. 32: 17.
Hamis Isten imádasra.

9.

való Énekek.

85.

9. De mihelyt Jézus meg-jelent :
Az ördög mindjárt romlik ; 1 Ján. 3: 8.
Semmiként nem állhat ellent ;
Országa pusztul s bomlik, Mát. 12: 29.
Kik voltak hatalmában :
Jézus, széllyel jártában : Isel. 10: 38.
Míg élt, mindent meg-gyógyított ;
Holtá, ördögöt el-rontott. Sid. 2: 14.

10. Már hát nyilván nem dolgozhat ;
De széllyel-jár titokban ;
Igy is sok veszélyt okozhat,
A nem jól vigyázókban.
Uram Jézus ! vélem légy,
Ördögön győzővé tégy,
Jósansággal, vigyázással,
Szüntelen imádkozással.

XXXIV.

Az Arzszonynak, ki tizenkét esztendőig orvosoktól
meg-gyógyíthatatlan vér-folyásban volt, tsudálatos
meg-gyógyíttatásáról. Mát. 9: 20. Márk. 5: 25.

Nót. Háborúsága Dávid Királynak egykoron nagy.

1. Ember-életét Jén tartó eszköz a vérnek mozgása ;
De bünért esik sokszor sokféle átokká válása :
Példa, Anyáink rendkívül való tartós vér-folyása.
2. Melly ha meg-rögzött ; ily nyomorulttal ember jót nem tehet,
Hanem az Orvos az erős Isten csak ő maga lehet :
A Kanaháni arszzongról, erre lelkünk példát vehet.

3. sz.

86. Jézus Kristus Tudatételiről

3. Az orvosoktól sokat szenvedett; de nem csak nem épült;
Sőt nyavalyája az orvoslástól még inkább öregbült:
Már gyógyulása Isteni erő nélkül meg nem készült.

4. Száz és negyven négy hónapi vála már hóvér folyása;
Hazontalan volt a sok orvosnak minden gyógyítása;
Noha arra lett minden marhája költése, s adása.

5. Által hallván azért Jézus Kristusról, és sok csodájáról:
Hinni kezd abban... és az hit által őt keresni indul;
Meg is találja; de eleiben feltében nem járul.

6. Hát megül kerül, sok nép közt szorong, rest kér csak kézenek:
Hogy bár csak prémjét, újjal érhesse Jézus köntösének;
Hitte, hogy így is gyógyulása lép: vére menésének.

7. Mihelyt illette Jézus ruháját: mindjárt meg-gyógyula;
Ezben vévén azt, a Mindentudó ÚR: vissza fordula,
Mond: ki illette? eljő az arszony; lábához borula.

8. Hogy azt ő tette, s előre hitte, Jézusnak meg-mondá;
Most már, a kiben elebb hitte vála, mint Urát imádá:
Így a jó kithet, jó islekedet, magát mellé adá.

9. Mind kettőt Jézus benne kedvélle, s békével el-küldé,
S békességgel, sok bűneit is néki meg-engede, Eza. 52:7.
S kettős áldással testét és lelkét gazdagon befede.

10. Oh Jézus! ki bírsz az egész földdel, s a folyó-vizekkel,
Sintén úgy bírsz az emberi testben folyó vér-erekkel,
Mind meg-áradást, mind meg-száradást, te tehetesz ezekkel.

11. Vérhez hasonló sok bűneimnek tartóztasd folyását. Solt. 51:16.
Engedd hitemnek ruhád prémjéhez szabados nyúlását. Eza. 61:1.
Ne töltsd tölem is Isteni erőd reám származását. 2 Pét. 1:4.

12. Nem láthatom még, mint régen Móses, elől fent orzádat;
Mert menyben menvén, test szerént tölem el-vonád magadat;
De

valo' Énekek.

87.

De reménységgel, s hittel be-nyitom mennyei háradat. Kid. 6:19.20.
13. Horzád kiáltok es siralomnak méjséges völgyéből: Solt. 130:1.
Oh Jézus! tekint vissza én reám Szentséged helyéből. Eza. 63:15.
Moss ki véreddel, sok bűneimnek véres fertőjéből. Ezék. 16.

14. Félve, rettegve, mint amaz arszony, meg-foglak hitemmel,
De Te bízass-meg, mint ezt bízattad, bővebb kegyelemmel,
Meg-tartó hitet adj, kérlek tellyes szívemmel, telkemmel.

XXXV.

A Jairus meg-holt Leányának tudálatos fel-tá-
masztatásáról.

Solt. Most nyugosznak az erdők.

1. Jézus! élet, út, áldás,
Igazság, feltámadás,
Édes közbenjáróm!
Halálra fut életem;
Ezt el-nem kerülhetem:
Idvezítésedet várom. 1. Mós. 49:18. Solt. 119:174.

2. Te vagy egy erősségem,
Halálban reménységem,
A ki utat törtél
Holtomra, haláloddal;
És fel-támadásoddal:
Fel-támadásommá lettél.

3. Ennek Jengéjét adád,
A midőn fel-támasztád
Jairus holt leányát,
Kinn már sokan sirtanak,
S Mint holtton jajgattanak;

Te

88. János Krisztus Tudatételiről

Te meg-szántad őt síralmát.

4. Meg-szólítottad az holtat,
És hallván Istent szödat:

Enged, és fel-éled;
Mert a' melly szöddal lettek,
És semmiből teremtettek
Mindenek: a' szó volt véled.

5. A' Te nagy Szereteted,
Mellyel e tudat tetted,
Erősb mint az halál: Én. Én. 8: 6.
Szenci lánggal égnek;
És a' lehetetlenségnek
Örök erővel ellent áll.

6. Ez Istent erővel,
János, hozzám-is jövel!
És bennem vidá-végben
Az első fel-támadást:
Hogy a' második halást
Nem látván: jussak az égben.

XXXVI.

A' Naini özvegy asszony, egyetlen-egy, meg-holt
fiának fel-támasztatásáról. Luk. 7.

Azon Nótára.

1. Nain felé mentedben,
János! hoznak elődben,
Egy özvegy, holt fiát;
Sír a' keserő sereg,
Özvegy anyja kesereg,

Vivén

való Énekek.

89.

Vivén sírban egy magzatját.

2. Serelemes szívet szánó,
János! bánkódón bánó:

Itt melly nagy erő volt;
Im' arra hájt jószágod,
És könyörülő Papságod:

Hogy fel-támadjon a' meg-holt.

3. Az holt új életet vész,
Özvegy anyja újjá lesz.

Oh árváknak Anyja,
És Gyámola özvegyeknek!

Ki ment híre ezeknek,
Nevet mindenütt áldatja.

4. Ez ifjú példájával,
Ifjúkori holtával,

Ébreszt az ifjakat,
Vigyáznia ö. vegekre;

És jól venni szívekre,
Hamar eshető holtokat. Pred. 12: 1. 3.

5. É' fel-támadt pengével,
Mint hitnek erejével,

Erősítsd hitemet,
Bóldog fel-támadásról,

É' az által jutásról,
A' mennyei dicsőségben.

XXXVII.

A' meg-holt Lázárnak fel-támasztatásáról. Jan. 11.

Azon Nótára.

1. János barátja vála

La 8

88. Jézus Kristus Tudatételiről

TE meg-szántad öök síralmát.

4. Meg-szóllítád az holtakat,
I Hallván Isteni szödat:

Enged, és fel-éled;
Mert a' melly szóddal lettek,
I Semmiből teremtettek
Mindenek: a' szó volt véled.

5. A' TE nagy szereteted,
Mellyel e tudat tetted,
Erősb mint az halál: En. En. 8:6.
Szenci lánggal égnek;
I A' lehetetlenségnek
Örök erővel ellent áll.

6. Ez Isteni erővel,
Jézus, hozzám-is jövel!
És bennem vidd-végben
Az első fel-támadást:
Hogy a' második halást
Nem látván: jussak az égben.

XXXVI.

A' Naini özvegy asszony, egyetlen-egy, meg-holt
fiának fel-támasztatásáról. Luk. 7.

Azon Nótára.

1. Nain felé mentedben,
Jézus! hoznak elődben,
Egy özvegy, holt fiát;
Sír a' kesérő sereg,
Özvegy annya kesereg,

Viven8

való Énekek.

89

Vívén sírban egy magzatját.

2. Sereimes szívet szánó,
Jézus! bánkódón bánó:
Itt melly nagy erőd volt;
Im' arra hájt jószágod,
I Könyörülő Papságod:
Hogy fel-támadjon a' meg-holt.

3. Az holt új életet vész,
Özvegy annya újjá lesz.

Oh árváknak Anyja,
I Gyámola özvegyeknek!
Ki ment híre ezeknek,
Neved' mindenütt áldatja.

4. Ez ifjú példájával,
Hjúkori holtával,
Ebresd az ifjakat,
Vigyázní ö vegekre;
És jól venni sívekre,
Hamar eshető holtokat. Pred. 12: 1. 3.

5. E' fel-támadt seregével,
Mint hitnek erejével,
Erősítsd hitemet,
Bóldog fel-támadásról,
És az által jutásról,
A' mennyei ditsőségben.

XXXVII.

A' meg-holt Lázárnak fel-támasztatásáról. Ján. 11.

Azon Nótára.

1. Jézus' barátja vála

La8

90. Jézus Kristus Júdeaiéről

1. Lázár; még-is meg-hala;
Rajta sok sírás volt.
Jézus meg-hallja megszűre,
Éljő hogy fel-élezzre,
Noha volt negyednapi holt.
2. Jézus késik útában;
Mert e volt szándékában;
A test hadd sennyvedjen,
Hogy Lázár haláláról,
Jézus nagy hatalmáról,
Senki már ne kételkedjen.
3. Jézus Lázárt könyvezi;
A koporsót kérdezi;
Majd meg-áll mellette,
Ajtaját meg-nyitattja,
Erős szavát hallatja,
Égy szől a sírnak felette:
4. Lázár kellj-fel! Ezennel
Az holt nagy hamar fel-kel,
Kötési, le-húllnak
Kézéről és lábáról;
Szem-fedél ortzájáról;
Minden sírtnak el-múlnak.
5. Jézus, halálra készül,
Im holtat életre szül;
Tanít e példában;
Hogy valamin Lázár él:
Ő is bizonygal fel-kel,

6. Augustinus: Distulit sanare, ut posset resuscitare.

való Énekek.

91.

És nem marad az halálban;
6. Ne tarts hát semmi gyanút:
Mert Jézus három tanút
Ad fel-támadásról;
Jézus maga negyedik:
Dolond, ki kételkedik,
A jobb életre jutásról.
7. Jézus élven, holtakat
Támaszt; meg-halván, magát.
Leányt támaszt ágyból;
Koporsóból másikat,
Mint a Naini ifjat;
Lázárt kőből vágott sírból.
8. Így lesz fel-támadáskor;
Sok holt lesz ágyban akkor;
Sok lesz koporsóban;
Kik a sírben fekvőkkel,
És meg-maradt élőkkel,
Mennyben mennek egy órában. Ján: 5:28.
9. Jézus, Lelkeddel jövel!
Dennem-is ez erővel
Dolgozz jóvoltodból;
Rontsd-el bűneim ágyát,
Test sok rossz kívánságát,
Serkents és támasz-fel abból. Efés. 5:14.
10. A Koporsóba tennem,
Az az: munkába vennem,
Azokat ne hagyjad;
A bűnben meg-rögzésre,

Bűsz

92. Jézus Kristus' Tudatételiről

Bűszhődés' s Szegvedésre,
Lelkemet, oh ne bocsássad.

11. Testi háló ágyamban,
Segíts tartnom magamban
Halálod' formáját;
Támasz-fel koporsómból;
Ragadj hozzád síromból,
Látnom Felséged' országát. Pólt. 17:15.

K. O. Jegyezd-meg, hogy Lázár' fel-támasztatása
későbbén esett ama' kettőnek fel-támasztatásánál, i. e.
Kevésrel a' Jézus Kristus' utolsó Húsvétja előtt; de a'
dolognak hasonló voltaért ez is amazok mellé tétetett.

XXXVIII.

A Jézus Kristusnak nagy Tudájáról, melyet tett ama'
nagy bűnös' aszszony' sok bűneinek meg-bocsátásában. Luk. 7:
36. --- 50.

Nőt' Ur Istent, kegyelmez-meg' innékem! Pólt. 51.

1. Nem jött a' Jézus, hívni magához
Törvény' igazsággal ditsekedőket,
Képzelt külső szentséggel kérkedőket;
Nem fért ez, kegyelmez' országához:

Kereste a' lelki Szegényeket,
Kik bűnökkel meg-terhelvén voltak;
S El-vették Törvénytől reményeket,
Mint bűnökben s esetekben meg-hóltak.

2. Az orvos Jézus jött gyógyítani
Betegeket, nem egészségeket,
Alázatos lelkű Serebmesekeket;
Sátán' rabját jött szabadítani:
Minémű a' bűnös aszszony' vala,

Kiz

való Énekek.

93.

Ki Fariseus-Simonnak házában,
Jézusnak sok bünt szírvet meg-valla,
Dírván Isteni irgalmasságában.

3. Mennél szörnyebb bűnei valának:
Annál több tudára méltó jelekkel,
Erik Jézusnak, törv' szírvet lélekkel;
Reszkette áll megetté Hátának;

Mert nem mért nézni Jézus' színe,
Rakva lévén lelke, teste, bűnökkel,
Mellyek úgy törtek kínos szívére:
Hogy már előbb nem mehetett ezekkel.

4. A' bűn, lelki esméretét marta,
Mellyért magát egészen el-vetette,
Haját el-terítve le-eresztette,
Repedt szíve magát ki-fatsarta,
Szemei meg-aradt patakjával,
Mellyet Jézus' szent lábaira öntött;
Morta, és törölgette hajával,
Csókolt, s reá drága kenetet töltött.

5. Simón, kinél most Jézus vendég volt:
E' tisztesség-adást meg-irigylente;
Titkos szívében Jézust meg-ítélte:
Hogy illy nagy bűnös' pártjára hajolt;
Az én lelkem pedig azon örül:

Hogy Jézus e' nagy bűnöst meg-nem veti;
Sőt rajta, mint meg-térőn könyörül;
S Látván, hogy Felségét igen szereti.

6. Oh szent Lélek Isten! Szeress bennem,
Illy meg-téréshez illendő dolgokat, Mát. 3: 8.
Önts lelkemben kegyes indulatokat;

Se-

94. Jézus Kristus Trudatételiről

Segíts hit által Jézushoz mennem:

Még testül nem mehetek elében,
Sírással lábait nem ártathatom;

De szemeim-könyveit helyében:

Sok bűnöm miatt szívem szorongatom.

7. Csókolom Jézust szeretetemmel; Pólt. 2.

Lábait hajammal törölse helyett:

Föld láb sámlóján hajtok térdet fejet;

Fogom s ölelem könyörgésemmel.

Nem keresem már Simon házában;

Mert jelen van szent Ekklesiájában,

Hol, Frigy-áttalánál mellé állok,

S mint bűnös vendég, vele vatsorálok. Jel. 3: 20.

8. Oh Jézus! ez ártalnák szívemet,

Mint János, fejét: hajtom szent méltyságra;

A' ró lelkem vagy szent Jested s Véredre:

E' táplálja én s szomjú lelkemet!

Annak véghetetlen érdemével;

S' azal nyera szent Igéjével, Lelkével.

Uram Jézus, táplálj e' Mannával,

Eljen lelkem hatalom hatalmával!

XXXXX

Azonról. Azon Nótára.

1. Tartó meg engemet, oh én Istenem!

Mint a' nagy bűnös aszszonyt meg-tartottad,

S' bűneit Tirtára meg-bocsátottad;

Szent sírást segits nekem-is tennem.

En szent Lábad nem öntözhetem,

E' síralom völgyében síralmimmal;

De azt Kegyelmeddel meg-tehetem:

Hogy

való Énekek.

95.

Hogy fel-indítlak szent indulatimmal.

2. Lám a' bűnös aszszonyt meg-halgattad;

Noha csak szívvel, nem szájjal szólthattam;

Mint esett, csak lábaidhoz nyúlhattam;

Szeme könyveit szó helyett fogadtad;

Ö bűnös ajakinak tsókjait

Lábaidon, kiáltás gyanánt vetted;

Kenetet, s láb törő haj szálait:

Bűn-bocsátó szemekkel tekintetted.

3. Simon irigy szemekkel nézt mind ezt,

Kétségben hozt Jézus, Prófétiáját,

Véli, hogy nem tudja sok gonoszát

Ez aszszonynak: hozzá azért ereszt;

De épen e' titkolt gondolatját;

Ki mondván Jézus, vele meg-tudatja;

Hogy őt tartsa, mint Isten magzatját,

Ki az ő szívét, lelkét vizsgálhatja.

4. Simon magát jónak s igaznak vélt,

Fariseusi kültör-igazsággal;

De szíve belől tölté volt álnoksággal;

Ugy hogy Jézusról-is balúl ítelt;

Képzelt szentsége meg-vakította:

Hogy magát bűnösnek ne esmérhessen;

De ez aszszony, szemét meg-nyitotta

A' sok bűn, hogy bűn-bocsátót keressen.

5. Simon, Jézust hívta vendégének;

E' bűnös aszszony vendégli sírással,

Ártalhoz készít lábait mosással;

Hátul udvarol szent Felségének;

Étele keres Jézusnál Lelkének;

Ches

96. Jézus Kristus Tudatételiről

Ezeri, Romjúrza, szent igazságát;

Látván Jézus sok jelt hitének;

Meg-adja sok bűnének orvosságát.

6. Sok és nagy bűneit meg-botsátja,
Mutatván ezzel igaz Istenségét, Mát. 9: 3. Ján. 5: 20.

I Bánatos meg-térőkhöz kegyességét;

Hogy ezt Simon, s több vendége látja:

Jézus dolgan el-tudálkozáának,

Látván, hogy bírjon igaz Istenséggel,

Ki meg-botsát e sok bűn rabjának;

S Erabságból el-bocsát békességgel.

7. Jézus, segíts! hogy én-is kövessem

Példáját, ez igazán meg-térőnek,

Kegyelmedért sirva törekedőnek;

A Simon kevélységét meg-versem,

Ki kevés vértűnek tartván magát:

Keressé csmért s szeretet Tégedet;

Ez arszony tudván bűne sokságát:

Sok jó jellel kerette Felségedet.

8. Oh Jézus, jöjj hozzám-is vendégnek!

De nem hivlak én testi eledelre;

Hanem tőled mennyből hozott ételre, Ján. 6.

Melly elégség a lelki éhségnek.

Virágos, gyümölsős kerted szívem, En: En. 5: 1.

Bűn-bánat ennek keserű mirhája;

A Hit, Reménység, Szeretet bennem:

Szent Védnek és Lelkednek munkája.

9. Ezeket s több gyümölsit Lelkednek,

Mint &

való Énekek.

97.

Mint meg-annyi kedves étked kedvéljed,

Meg-terésemet s hitemet neveljed;

És tedd Te is lelkem vendégednek,

Miznél edesb' igéd jó ízével,

Mellyel Szent Lelked, ~~lelkem-et~~ ^{lelkem-et} táplálja,

És öntözze, mint élet vizével:

S Így legyünk egymás lelki vatrórája. Jel: 3: 20.

10. Legy gazdag Szardám e vendégségben:

Adván kegyelmedre bővebb kegyelmet; Ján. 1: 16.

Raporítsd nálam e lelki ételmet; 1 Kir. 17: 16.

Mert van még bűnös lelkem éhségben.

Már ugyan vettem Sengét Lelkedben,

Es élék arszalod' morsalékjával;

De adj bővebb részt lelki étkedben; Péld. 9: 5.

Itass kegyelmed' teljes poharával. Pólt. 23.

XL.

A néma ördögösből lett ki-üzettetéséről az ördögnek. Mát. 9: 32. 33. Luk. 11: 14.

Nót. Az Úr énnékem őriző Pásztorom. Pólt. 23.

1. Hogy sok haszonnal Jézus e földön járt:

Az ördög akkor akart tenni több kárt;

Jézus, embert keres idvezítésre:

De az ördög keres azt el-vesztésre.

Előbb kígyóból téve ostromlását;

Most már az emberben veszi lakását.

2. Némelly emberből szóll; halgat némelyben;

Néma volt e Kapernaumi emberben;

Mert, mivel a nyelv, ember ditsősége: Pólt. 57: 9.

Az ördög ennek irigy ellensége;

Nem &

98. János Krisztus Tudatételiről

Nem akarna, hogy Istent dicsérhessen
És nyelvvel más embert építhessen.

3. A' Profétákat ezért üldöztette;
Mert jó szavakat nem szenvedhette;
Mivel voltak ellent országának,
Világra hozott bálványozásának;
Sőt a' Törvényt szölte Istenek helyében:
Néma börtöt tett a' népnek élében.

4. Az Isten régenten sokképen szóllott; Síd. 1:1.
Az ördög-is sok formán ellent állott.
Isten bizott törvényt Papok szájára, Mal. 2:7.
Emberré állott azoknak szavára;
De ördög sokszor tiltá beszédekét;
Sőt tön belőlök sok néma ebeket. Eza. 56:10.

5. Az Isten mindent szavával teremtet,
Teremtésével magához vezetett;
Magát szóval jelenté meg embernek;
De nem tettven ez, a' gyilkos ördögnek;
Pogányokat hajtá maga pártjára,
Néma teremtesek imádságra. Róm. 1:25.

6. Nemiakká tett minden Pogány népeket;
Mert nem dicsérték ő Teremtőjüket; Róm. 1:20.21.
Imádtatá a' néma bálványokat, Tolt. 115.
Néma Napot, Holdat, és csillagokat:
Igy uralkodik minden Pogányrágon,
Négyezer esztendőig e világon.

7. De mihelyen Tetté lön amax Ige:
E' nemaságnak kezdett lenni vége:
Ez ördögös nemát-is meg-gyógyítá,
Mellyel Istenséget meg-bizonyítá;

Mert 8

99. ráló Énekek.

Mert nem esett ez soha Izráelben; Mát. 9:33.
De ekkor, földön járt Isten, a' testben.

8. János! telededd e' nagy hatalommal:
Hogy ördög ne bírjon nyelvemmel, szómmal;
Tegy szölvővá Isten dicsérsében,
Könyörgés, éneklés, kedves beszédben, Kol. 4:6.
Jóra intésben és vigasztalásban,
Jó-tétedért örök hála-adásban.

A' János Krisztusnak Tudáiról, mellyeket ő,
maga számlált a' Kér. János két tanítványa előtt, hogy
ezeket meg-mondanák ő felőle K. Jánosnak a' fogóság-
ban, mellyből izenetet tett a' Kristushoz. Mát. 11:2...6.

XLI.
A' Vakok látanak.

Nót. Oh Felséges Úr, mi kegyes Istenünk! Tolt. 8.

1. János! Jersének egy szép szál virága,
A' világtalanok fenyves világa,
Te vagy, ki régen meg-ígértetél,
A' Messiás, ki világra jöttél.

2. Mert Te általad láttanak a' vakok:
Meg-nyilván bé-zárott néző ablakok;
A' ki vakon jött annya méhéből:
Látást vész Felséged erejéből.

3. Bizony, illy dolgot, Isten, a' ki tehet,
Ki a' természetén-is erőt vehet;
A' mint testünket méhben formálja:
A' vak-szem' nyitás színt' olly munkája.

4.

100. Jézus Krisztus Fudatételiről

4. A ki a vakot így meg-gyógyíthatja:
Hogy Isten legyen, vak a ki nem látja.
Lelkem, bizonyos hisélt végy ebből,
Jézus igaz Istensége felől.

5. Oh Jézus, világnak világossága!
Lásd melly nagy még begény lelkem vaktsága:
Adj nekem meg világosultt elmét,
Ragyogtasd bennem az UR' félelmét.

XLII.
A siketek hallanak.

Azon Nótára.

1. Oh Jézus! szódat hallani sietek;
Mert áltálad hallanak a siketek;
A mint teremtetted a füleket: Solt. 94:9.
~~Isten~~ Így gyógyítasz, szóval, siketeket.

2. Valamint a Hit, újjadnak munkája:
A halló fül-is, mint Hit tsatornája:
Neved hát hitemet a hallásból,
Ertelmemet az igaz vallásból.

3. Uram! ki siketeket töl hallókká:
Tedd füleim' szent igéd' halgatókká;
Szívem, intésidet meg-ne verse;
Hallott igéd' meg-tartás követse. Jak. 1:22.

4. A' mikor látok szegény siketeket:
Őrizz, hogy meg-ne tsífoljam ezeket; 3. Mós. 19:14.
Sőt Teneked ajánljam azokat, Márk. 7:32.
S szívesen kérjem gyógyulásokat. Jak. 5:14.

5. Mert a' kit akarsz, siketté TE térszed; 2. Mós. 4:11.
Ebből-is Neved' dicsőségét vészed; Ján. 9:3. é; 11:4.

Igy.

való Énekek.

101.

Igy esmérteted meg az hallókkal,
Melly nagy jót térsz e részben azokkal. 1. Pám. 3:9.

6. Nekem-is kell lenni mintegy siketnek,
Midőn mások gonosz szóval sebhettek; Péld. 11:12. Solt.
39:14.
Ezért vetsz előmbe siketeket;

Hogy tüvésben kövessem ezeket.
7. Ne légy TE siket, mikor én kanyörgök; Solt. 39:13.
Fülelj, ha kegyelmed' ajtaján zörgök;
Halld-meg bűn-borsánat' kérő szómat,
Halld-meg sok nyögésem', s panaszomat.

XLIII.
A szegényeknek az Evangyéliom hirdettetik.

Azon Nótára.

1. Ez a' leg-főbb Tsuda, melly találtatik:
Hogy Evangyéliom prédikáltatik;
Még pedig a' semmis szegényeknek,
Minden részben érdemetleneknek.

2. Meg-bővülven a' bűnöknek soksága:
Meg-bővült az Isten irgalmassága; Róm. 5:20.
Ha még kérett volna a' kegyelem:
El-jött volna a' vég veszedelem.

3. Mindnyájan az emberek el-hajlanak;
Haszontalanok lőnek, meg-romlanak;
Erőt von ördög a' Pogányságon;
Móser Törvénye a' Tidóságon.

4. A' Pogányok minden böltségeikkel,
A' Tidók sok külső rendelésekkel:
Igarságot nem szerezhetének, Róm. 1:2.
Mind lelki holt szegények levének.

5.

102. János Krisztus' Tudatételiről

5. Az Isten mindent bűn alá vekerített, Gal. 3:22.
Míg nagy kegyelmének hitat cserített;
Előbb írt halálos sentenciát:

Azután hirdette a' gratziát.

6. Előbb perét Angyalokkal kezdette,
Az el-estteket tömlőtben vetette; 2 Pét. 2.
Mikor a' sor, emberre kerüle:

Ezenn az Isten meg-könyörül. Pál. 2:16.

7. Oh János! el-múlt négy ezer esztendő,
A' míg e' világra valál jövendő;
Mind eddig idvesség szerző nem vált,
Világ erre Téged' illy soká' várt.

8. A' Törvény, csak bűnt és átkot hirdetett;
A' sok áldozat azt szemre hányt vetett;
A' bölcsek, Fogányok meg-bolondultak, 1Kör. 1:19.20.
Nagy értelmekkel nem boldogultak.

9. Jutván e' világ illy nagy veszettségre,
Ez által, végső telki Regénységre:
Arra Isten jó szemeket vetett,
E' Evangyéliomot hirdetett.

10. Uram! Segíts engem e' szerént élni;
E' nagy kintsért szent Felségedet félteni;
Boldog Isten' Evangyélioma! 1Tim. 1:11.
Légy idvességem' Testamentoma.

11. Mert Regény vagyok; nagy lelki szükségem;
De, oh János! benned van reménységem:
Oh Evangyéliomnak szerzője!
Légy, Regény lelkem' idvezítője!

XLIV.

való Önekek.

103.

A' négy ezer embereknek hét kenyerekkel lett meg-
elégítetéről. Mát. 15:32. Márk. 8: 1...10.
Nót. Ki csak Istenre dolgát hagyja.

1. János Tírusban és Sidonban,
Gyógyítván sok betegeket:
Táplálni ment Patiléában,
Sok ép, de éhes népeket:
Előbb őket tanította,
Es azután jól tartotta.

2. Hittet tudáalom nagy hatalmát
Jánosnak, e' táplálásban;
A' semmin való birodalmát,
Abból, kenyér ki-horásban. Solt. 104.
Csak Isten, a' ki így tehet,
Az hol nintsen ott-is vehet.

3. Oh János! melly igen kész valál,
E' sokasággal jól tenni!
Itt-is letkem Téged' fel-talál,
Az igaz Istennek lenni,
A' kinek saját Szokása:
Az éhezők táplálása. Solt. 37: 26.

4. Vétvén Felséged, szent Kereit,
Az hét kisdét kenyerekre;
S osztván azoknak szeletjeit,
Négy ezer, s több emberekre;
A' kenyért a' mint osztottad:
Fogytával Raporítottad.

5. Mindnyájan gazdagon bé-celniek;

Még

104. Jézus Kristus Tudatételiről

Még-is meg-töltnek két kosárt

Maradékjával az ételnek:

Tudáalom azért a Tudát;

Itt is Istennek emérem

Jézust, és őtet dicsérem.

6. Oh Jézus! ki ekkor kevéssel,

Sok népet meg-élegítél;

Hét kis kenyért, kézben vevéssel,

Ezernyikre meg-bővítél: Eza. 60: 22.

Kereljed kitsiny hitemet,

Sokasítsd Szeretetemet.

7. Ki-ontott Szent véred kevé's volt,

Egész világhoz képest;

De minden lélek, melly' éh'el holt,

Vett, s vész' abból elégéget:

Étel Tested, s ital véred,

Világot vele be-éred. Ján. 2: 2.

8. Nincs én bennem semmi igazság;

Ha van kevé's jó-tételem:

Sokabb abban a hijánosság;

Jézus én lelki ételem;

Őt éhezem s hitet érzem,

Igazságával elégzem. Mat. 5: 6.

9. Hozzá' megyek, mert hív engemet,

Ezt hittel kívánja tennem; Ján. 6: 35.

Kegyelmeinek szívalához

Ülök; mert ad arról ennem:

Kik e lelki jót éheznek:

Éle azzal be-cőttetnek. Luk. 1: 53.

10. Lelkem' táplálja Szent Testével,

Hitt'g

való Énekek.

105.

Hitt' lelkevel kell ezt vennem;

Lelkem' itatja Szent vérével,

Hittel kell ez ivást tennem;

Jézus, bűn kívül testvérem.

Tested, véred, váltság-bérem.

XLV.

A' Jézus Kristusnak tengeren járásáról. Mat. 14: 23-31.

Márk. 6: 46. Ján. 6: 16.

Nót. Oh Felséges Ur, mi kegyes Istenünk. Pólt. 8.

1. Az Isten' Fia, s Fia az embernek,

Mint mennynek, földnek, úgy Ura tengernek,

S E' mély tengernek magas teteje

Tabainak pádimentom helye.

2. Úgy jár a' híg s lágy tengeri vizeken:

Mint mi, a' kemény, sík, köves helyeken;

A' haboktól semmit nem ijeder;

Mert azokban lába nem süllyeder.

3. Jézus! tudáalom Te nagy hatalmadat,

Ki széllel, vízzel, viteted magadat;

A' szelek néked Sebes szárnyaid, Pólt. 104.

A' felhők és vizek, lovagjaid.

4. A' bűnös Jónást a' tenger elnyelte;

A' tökéletes Szentet fel-emelte.

Tanítványid a' habok közt félnek;

Téged látván a' habok, rémülnek.

5. Régen ketté lön a' tenger válása

S Így lön a' népnek két víz közt jára'sa:

Nagyobb tsuda, hogy a' tenger helyt áll,

S Teremtője fellyúl rajta sétál.

6. Az ember alatt keményen hánykodik

A'

106. Jézus Kristus Tudatételiről

A' tenger; Jézus alatt alázkodik:

Igy a' tenger-is nyilván mutatja,

Jézus az embert mint fellyül hatja.

1. Jövel, Uram Jézus, Ámen, oh jövel!

A' tengeren jártál a' melly erővel:

Tapodj bűncim vize: mélységén,

Uralkodjál azok kevélységén. Solt. 89.

8. A' Te Lelked, melly a' kezdetben régen,

Feküdt volt nagy haszonnal a' vizeken:

Vizenye: zavarját életemnek:

Szedje rendben javára lelkemnek.

9. És miként Pétert magad mellé vetted,

Tengeren járásban társaddá tetted:

Adjad, hogy én-is néled járhaszak,

Tenger bűnöket el-tapodhaszak.

10. Ha járok kísérteteknek vizében;

Lelki s testi nyavalyák örvényében:

Oh, tarts-meg, hogy el-ne borítsanak,

És Te töled el-ne szakaszzanak!

11. Hoggya pedig kérdenék meg-ijedni,

I' Hitem' gyengesége miatt silyedni;

Uram, fedd-meg kihatetlenségem!

Hogy el-ne vesszek, légy Segítségem!

XLVI.

A' Kanaháni Pogány asszony ördögös leányá-
nak meg-gyógyításáról Mát. 15: 21. Mark. 7: 26.

Nót. Hallgord-meg Uram kérésem? Solt. 102.

1. Jézus, világnak Világa! Ján. 8: 12.

Pog

Való Énekek

107

Pogányoknak kívánsága, Hag. 2: 7.

Örvosa Te népednek,

Mind testnek, mind léleknek;

A' léleknek tanítással;

Testnek hasznos gyógyítással:

Magad kerested ezeket,

Hogy gyógyítsd betegségeket.

2. E' kettőt töd életedben,

Immanneli földedben; Eia. 8: 8.

Sőt mind kettőre vára

Sirus; Tidon' határa,

Holott a' Pogány anyának,

És ördögös leányának,

Mind a' két jobban részt adtál,

Lelket, testet, gyógyítottál.

3. Az anya Téged' nem látott;

De dolgairól hírt hallott,

És hallással benned hisz,

Elődbe könyörgést visz;

Vall Téged' Dávid' Fiának,

I' könyörülő Messiásnak;

Segítségedet óhajta;

De azt Te segéd halasztá.

4. El-halgatsz első kértére,

A' tanítványság-is kére,

Még sem adsz hamar választ;

Az asszony újra fáraszt;

Kit egyben vész az ebekkel;

Még-is instál törő télekkel;

Fiak kenyerét nem kéri,

A' morsalékkal meg-éri.

5. Már ekkor könyörül szajta,

Nem z

108. János Krisztus Tudatételéről

Nem nézven, hogy pogány fujta;
Nagy hitet meg-díszered,
A' kéri jót meg-ígéréd;
Az anyá el-megy házában;
I' hát nincs ördög leányában.
A' ki így dolgozal itten,
Bizony, Isten vagy igaz Isten.
6. János! illy nagy hatalmadra,
Dünözt Szánó irgalmadra,
Engemet is méltóztass!
Ne veress, ne kárhoztass;
Ha a' pogányal jól tettél;
Már engem' véren meg-vettél;
Tarts-meg véred' hatalmával,
Meg-érem morsalékjával.

XLVII.

A' siketről és Némáról, s annak meg-gyógyít-
tatásáról. Márk. 7: 31...37.

Női. Hozzád kiáltok kegyes Uram! Solt. 28.

1. Isten-rész' siketet hallóvá; 2. Mós. 4: 11.
Ragadt nyelvű némát szólóvá;
János, Istenségét mutatja,
Hogy e' nyavalyást meg-gyógyítja,
Ki természetel siket volt,
I' olly néma, ki soha nem szólta.

2. Jánosnak a' körül forgása,
Lelkemnek nagy csudálkozása:
Ezt, az Ur János külön vette,
Újjait füléhez értette;
Nyelvekhez-is nyúl újjával,
I' Kedves szája' harmatjával. Solt. 45: 3.

3.

való Énekek.

109.

3. Ezen tselekedeti körben,
A' János fel-tekint az égben;
Szent Attyát-is Segédül hívja;
Mert igen nagy volt e' nyavalya:
Szent Attyához fohászokodik;
Vele edjűt munkálódik. Ján. 5: 17.

4. I' Mond a' siketnek és némának:
E'fata: Hangja e' szavának
A' siketséget meg-gyógyítja,
A' halló fül a' száj meg-nyitja:
Mind a' fül, mind száj, závarja
Le-hull, János' egy szavára.

5. Fül a' hit' külső tsatornája; Róm. 10: 17.
A' ki hiszen, szól annak szája: 2Kör. 4: 13.
Négy jó száll ez volt-nyavalyásra;
Mert jutván szólásra, hallásra:
Szívvel a' Krisztusban hiszen,
I' Szájjal róla vallást térszen. Róm. 10: 9. 10.

6. Egy siket-néma gyógyulással,
Jók nép relik csudálkozással;
E' láttára e' nagy Tsudának,
Kik lelki siketek valának,
E' némák: szóltnak, hallanak,
Krisztust hisznek, és vallanak. Eza. 35: 5. 6.

7. Teremtő Istennek esméri;
Minden dolgot, mint jót, díszéri: 1. Mós. 1: 31.
En-is magam' ezekhez adom,
Jánost áldom, félelem, imádom;
Mert adott fület hallásra, Eza. 32: 3. 4.
Szóló szája' hálá-adásra.

8.

II. Jézus Kristus Tudatételiről

8. Mint lelki siketség s nemesség,
Volt bennem is a nagy romlottság,
Mellyben fogantattam s születtem;
De már szülő s hallóvá lettem,
Jézus hatalmas szavával,
S Szent Lelkének hatalmával.

9. Éneklek azért a némaival; Ésa. 35: 6.
Jézus szava fogadásával,
Adok jelt én gyógyulásomról;
De TE, én sok gyarlóságomról,
Oh meg-némult Bárány! ne szólj, Ésa. 53: 7.
Ne hallj, s Atyádnál ne vádolj.

XLVIII.

Az öt ezer férfiának, asszonyok és gyermekeken kívül,
öt árpa kenyerekkel és két halatskákkal lett csudálatos
meg-elégítetéseiről. Mát. 14. Márk 6. Luk. 9. Ján. 6.

Nót. Az Urat dicsérjétek, mert jó. Pólt. 147.

1. Oh Jézus! ki által lettenek
Menny, föld, és ezekben mindenek,

Oh embereknek őrizője!
Éhezők jóval be-töltője! Luk. 1: 53.

Ki gazdagítsz szegénységgeddel, 2 Kór. 8: 9.

Gyógyító vagy betegséggeddel; 1 Péter. 2: 24.

Sokat ehettél, hogy táplálhass;
Meg-hóltál, hogy életet adhass.

2. Isteni erődről bizonyság,
A pusztán hozzád gyűlt sokaság,
Kit csudálatosan tápláltál:

Jelentvén, hogy ugyan TE valál;

Ki az Izráel népet régen,
A pusztá nagy kietlenségén,

Tűzesz

való Énekek.

III.

Tűzes felhőben vezértetted,
S Abban sült kenyérrel étetted.

3. Öt ezer férfi emberekkel,
S Vélek volt sok asszony s gyermekkel,
Oh Jézus, melly kegyesen bánál!

Mint tévelygő juhokat, szánál:

A népet egész nap tanítád,
S betegjeiket gyógyítád;
Estvén, erőd mutatására:
Mind meg-marasztád vatsorára.

4. A Tanítványok nem akarták;
Mert az Ur mit tett fel, nem tudták.

Ölly sok néphez elég kenyér nints,
Pusztá a hely, mód vételre sints.

A nép nap-estig el-éhezett,
Embertől kenyér nem telketett;
S lehetetlenség s jót szült,
Hogy a dologhöz Isten készült.

5. Isak Jézustól tölt-ki ez erő,

Mivel mind Isten, mind ember Ő;

Ő, mint az Atya, mindenható, Ján. 5: 17-20.

Hol nem vői, ott-is aratható. Mát. 25: 24.

Azért a népet le-ülteti,

Szemeit az égre fel-veti,

Az öt kenyeret s két halakat

Vén: Istennek ad halákat.

6. Jól tartja a számos sereget,

Soknak kevésből ad eleget;

Mert mind az öt kenyér, mind két hal,

Meg-bővül sok ezer darabbal,

Az 8

112. Jézus Kristus Tudatételiről

Az Isten Fiának kezében,
Az orvítás és a fogadás körében.
Mindnyájan igen jól lakának, Jan. 6:12.
Sok maradékot is hagyának.

7. E' maradékot fel-szedette,
Melly, tizenkét kosárt meg-töltte;
Sokkal több lön a' meg-maradt rész,
Mint a' kenyér s hal, míg volt egész.

A nép e' teremtetést csudálja,
Jesust nagy Próféta'nak vallja;
Földi Királya akar tenni,
Hogy illy rendkívül adott enni.

8. Testi gondolatokban esett;
Mert Kristust Kenyérért keresett,
Képzelte földi uraságát;
Nem eszmélt lelkis-országát:

De Jézus, körülők el-méggen
Imádkozni, éjjel egy hegyen;
Nappal, éhes népet étette;
Éjszaka, könyörgött érte.

9. Földi királyság elől, futott;
* De, hogy szenvedésekre jutott:

Maga ment elében azoknak,
Meg-adván magát a' latroknak.

Szent Testét adta a' verőknek, Eza. 56:6.
Országát, szaggatók s tépőknek:
Igy lett az én lelkem mannája,

* S. Bernhardus: Christus gravisus ad Regnum fugit;
gravisus ad probra et supplicium: Spontè se ipsum
obtulit.

113. való Énekek.

Jézus, a' Tidók tsúf királya.

10. Ének élő s erős hívése,
Az ő Teste ritkos evése;
Mind ellenében a' Mannának,
Mind az öt kenyéri tsudának;
Mert e' két evés nem volt hittel;
Az így éröket halál vitt-el;
De ki Jesust hittel be-vészen:
Azt örökké élővé teszen.

11. Kenyer ő Közbenjárásával,
Élet-adó Tudományával,
Szenvedésével s halálával,
S így nyert örök igazságával:
Özekkel ad lelki életet,
Szent Lelket, hitet, szeretetet,
Reménységet, böldeg meg-halást,
Testi halálból fel-támadást.

12. Jézus, Őt, élet, és igazság!
Régi testi Manna valóság!
Mennyből szála kenyeré lelkemnek,
Étele, itala, Hitemnek!

Keresim a' FE országodat,
Ehezem Szent igazságodat:
Táplálj Szent Testeddel, Véreddel;
Pokoltól ments-meg érdemeddel.

XLIX.

A' Vakon született embernek meg-gyógyíttatásáról.

Jan. 9. Vót. Mint a' nép híves patakra. Tolt. 42.

1. Jézus, napja Igazságnak, Mal. 4.

Világ 8

114. Jézus Kristus' Ismeretéről

Világ' világossága!
 Oh, Telki, testi vakragnak
 Orvosa, 'v orvossága!
 Ez erőt csak TE bírod,
 Van szem-gyógyító irod; Jel. 3: 18.
 Könnyen nyit sz vakon ablakot:
 Látóvá téren a vakot.

2. Ennek világos példája,
 Ama vakon született;
 Oh tudáknak nagy tudója!
 Mellyhez hasonló nem lett,
 Még soha e világban:
 E' csak Jidó országban,
 Völt dolga Isten' Fiának,
 Tele örök hatalmának.

3. Látá Jézus e nem látót; v. 1.
 I' Már szemé' nezésével,
 E' született vakban hatott,
 Isteni erejével. Márk. 5: 30.
 E' vakban csak szem-hely völt;
 Jézus' szeme parantsolt; Luk. 22: 61.

Szeme, kezét társul vészen,
 I' Így a vakban szemet térszen.

4. E' vakot tarja szemével,
 E' szája harmatjából,
 I' Porból, sárt készít kezével,
 Keni szemét abból;
 Küld Siloam' tavára,

Szem

való Enekek.

Szemei' mosására;
 El-méne és meg-mosódek;
 I' Mindjárt meg-világosodék.

5. Sem sár, sem víz nem dolgozta,
 E' vaknak gyógyulását;
 Isteni erő okozta,
 Meg-világosodását:
 Ezek csak jelek vóltak,
 Mindent arra utalltak:
 Hogy az valóságos Isten,
 A' ki szemet teremtt itten.

6. E' tudára az ördögben,
 Rút irigység támadott;
 Fariseusok szíveken,
 Nagy gyűlölséget adott;
 Mert Jézust kárhordtatják,
 E' bűnösnek kiáltják:
 Hogy gyógyít napján Szombatnak;
 Holott Ő Ura ez napnak. Mát. 12: 8.

7. A' gyógyult vakot raktatják:
 Ez meg-mondja, hogy vak völt;
 Szülei is bizonyítják;
 A' sok zom-szed-is úgy szólta:
 A' kartva még sem hisznek;
 Lelkek ellen vétkeznek;
 I' Hogy csak nem hazudtathatják
 A' vakot: pogánynak tartják.

8. Gyülekezetből ki-vetik;

Ezt

116. Jézus Kristus Tudatételiről

Ezt a Jézus meg-hallja:

Jézustól fel-kerestetik,

Jézus meg-vigasztalja,

Erőse tesz hitében,

De vész kis Seregében:

Éz-is magát neki adja,

I. Mint Isten Fiát imádja.

9. Ez embert vakká bõltis végre,

Az Isten teremtetten;

Szent Fiát a' dicsõségre

Illy módon készítette;

Igy nyilván ki-jelenté,

Hogy a' kívül teremte

Kérdetben e' nagy Világot,

Teremthet kis szem-világot.

10. Oh melly boldog volt e' vakság!

Melly e' vakot vezette

Jézushoz, ki világosság,

Ki ezt látóvá tette:

Látóvá testi szemmel,

É' lelki értelemmel;

Mert Kristust lát, hisz, é' szavát hall,

I. Ellenség elõtt bátran vall.

11. A' tudósokat meg-fogza,

Gyõzhetetlen okokkal;

I. Noha szájokat bé dugta:

Még sem hisznek azokkal;

Fent látnak értelmekkel:

Éz, alázatos Attal,

A'

117. való Énekek.

117.

A' Sinagógát ott hagyja,

Magát csak Jézusnak adja.

12. Uram, segíts, Zemeimmel

Szép teremtesid' látnom!

I. Tudálkozó figyelemmel,

Azokban tapogatom:

Örök Istenségedet,

Erõd' é' böltségségedet.

Szájad Lelkével é' Igéddele,

Lelki vakságomat vedd-el!

A' Vak Bartimeusnak meg-gyógyíttatásáról. Márk 10:
46.... 52.

Azon Nótára.

1. Az Istennek Szent Fiának,

Éneklek barátságát;

Emberekhez jószágának

Mélységét, magasságát:

Valaki hozzá járult,

Volt akármelly nyomorult:

Elejében eresztette, Ján. 6: 37.

I. Szükségét tellyesítette.

2. Jól tett gazdaggal, köldussal,

Sidókkal, pogányokkal,

Jól tett vak Bartimeussal,

Sok más egyéb vakokkal.

Jéríkón innét és túl,

Hol egy, hol két vak járul,

Seru-

118. Jézus Kristus, Tudatételiről

Jerusalémben mentében,
Az áldott Jézus elében.

3. Az átkot, melly Jerikóra,
Jóruétól mondatott. Jós. 6: 17.

Egyszer ekkor hozta jőre,
Mint Istentől áldatott.

Oh Izrael' Orvosa!

Im e pálmák városa, 5 Mós. 34: 3.

Kerjed' alá vakokat ad,
Jóruétokat meg-gyógyítád.

4. Vak Bartimeus el-indul,
Jézus' útján előre;

Úl, és útasoktól köldül;

Jézus-is oda ére.

Alamirnat nem kíván;

Hanem ezt mond, kiáltván:

Oh Jézus! lelkem sérelmes,

Dávid' Fia! légy kegyelmes.

5. Előbb hát jót kér lelkére;

Melly, hitének volt jele:

Volt ez, Jézus' tettségére;

Azért-is jól tett véle:

Mert magához hivatja,

A' hívó nép biztatja;

Mert vala igen félelmes,

És bűnein töredelmes.

6. Vak a hívókat követé;

J Jézushoz siettében

Felső ruháját el-veté;

Jézust kiált mentében:

Jézus hallgat szavára,

Meg-áll kiáltására,

Erkez

való Enekek.

119.

Erkezik a' Vak, Jézushoz,

Ki így szól Bartimeushoz:

7. Mit kívánsz? Mond a' Vak: Látást;

Látja Jézus, hogy hiszen:

J Jger lelkének meg-tartást;

Sőt látóvá őt' teszi.

Trák szól Jézus, s a' vak lát,

Leg-előbb Isten' Fiát;

J Tiszteletű látás' adóját;

Követi, mint meg-tartóját.

Pausa.

8. E' Vak nekem jó vezetöm,

Az áldott úr Jézushoz:

Oh én édes Idvezitöm!

Ki, Vak Bartimeushoz

Ingyen valál e' jóval;

Kérlek szívvel és szóval:

Világosítsd értelmemet,

J Dünnel-Setétes Szívemet.

9. En mind köldös, mind Vak vagyok,

Nincs semmi igazságom:

Jézus! ezt Tőled köldülök;

Vakság tudatlanságom,

J Mint vak, sokszor meg-botlok,

Hol esem, hol tántorgok:

Jézus, adj látó Szemeket!

Kerülnöm a' bün-vermeket.

10. Dünös Testben nem nézhetlek

Teged', testi Szemekkel;

De hit által szemlélhetlek,

És reménylő lélekkel.

Utban

120. Jézus Krisztus Tudatételiről

Utban vagyok e'vakkal;
Szerető szív s ajakkal,
Kiáltom jómra a' Jézust,
Követvén vak Bartimeust.

21.
A' Jézus Krisztus ditsőséges el-változásáról, Pa-
lileában, a' Thábor hegyén. Mát. 17.

Not. Aldjad lelkem az Urat és tiszteld! Solt. 104.

1. Oh Jézus, Fő jóság, Világosság!
Kiben mind a' mélység, mind magosság,
Nyilván meg-tetszett, e' földön jártodban,
Éltedben, szenvedésidben, holtodban:
Te, Isten lévén, emberre lettél,
Angyaloknál kisebbé tettél;
De noha igen nagy volt szegénységed:
Meg-tetszek abban igaz Istenséged.
2. Nagy Tudatételidnek soksága,
Volt Istenséged nagy bizonyága:
Azok közt volt Dicső el-változásod,
Mósesel, Ilyéssel társalkodásod:
A' Thábor hegynek kies tetején,
S Annak Paradisomi erdején.
Oh Isten hegyének nagy ékesége! Solt. 36: 7
Kit ennek Szerzett Jézus ditsősége.
3. Sina hegy cellyes volt rettegéssel,
Tűzlánggal, füsttel, föld' reszketéssel,
Dörgéssel; miket Móses sem állhatott; Lid. 12: 21.
Az Izráel, felé nem járulhatott.
A' Hóreb-hegy körül bújkál Ilyés,
A barlangban félelmekkel cellyes;

Rong

való Énekek.

121.

Rontó szél, föld rengés, szívet korítja,
Nagy tűz elől szemeit be-borítja.

4. Ilyek voltak a' Törvény' Szolgái;
S A' Próféták' dorgáló Szavai,
A' Jézusnak mind el-jöveteléig;
E' szent hegyen lett meg-jelenéséig:
In kiált az Atya engesztelést,
A' Fiú vállal minden szenvedést; Luk. 9: 31.
A' szent Lélek-is arra ajánlást tesz;
Hogy a' Fiút-halगतókat hitre vész.

5. Ekkor Móses le-mond Törvényéről,
S Annak hordozhatatlan terhéről:
Ilyés-is be-rekeszti Szolgálatját,
S Minden Próféták' menydörgő Szózatját:
Mind a' Móses, mind a' sok Próféták,
Ez helyen Jézusnak által adják
Az ő népet, a' meg-szabadításra,
Ki egyedül elég a' meg-tartásra. Jan. 1: 17. Mát. 1: 21.

6. A' Jézus, ennek bizonyágára,
Istenséget öltözött magára;
Szolgái formáját el-változtatta;
Szent Teste ditsőségét meg-mutatta,
Nagy méltóságban és hatalomban,
Mind az Ó, mind Új Testamentomban:
Ottan; Móses' és Ilyés' képében;
Itt; Jakab', Péter', János' szeméjében.

7. Setét árnyék volt Móses' ideje,
A' azok volt Törvényének ereje;
E' noha ortzája ragyogott fénnel,
Midőn le-jött a' hegyről a' Törvénnyel:

De

122. Jésus Kristus Indatételiről

De el-fedezve vala országja;
Mert a nép nem nézhetett reája;
Ilyes-is palástját ronta szemére;
Mert nem nézhetett az Isten Színére.

8. Itt, mint nap, fénylik Jésus országja,
Látásának nintsen akadája;
Móses, Ilyes nézik nagy bátorsággal;
Jakab, Péter, János, nagy vigassággal;
Mert Jésus el-vett Törvény sélelmet,
Szabadságot hozott és Kegyelmet;
Láttatja magát fel-fedett orczával,
Az ő benne hívőknek mindnyájával. 2 Kór. 3:13-18.

9. Móses, Törvénnyel sok embert vesztett;
Ilyes, tüzzel, fegyverrel emésztett; 1 Kór. 18. 2 Kór. 1.
De Isten minket ő magának ingyen,
Kedvesekké tesz ama Szerelmében. Efés. 1:6.
Ez az Isten Fia mi Királyunk;
Engesztellessel áldozó Papunk;
Hallgassuk őtet, mint Fő Prófétánkat;
Beszédének adjuk alá magunkat.

III. Azonról.

Not. Javis meg engemet Oh én Istenem! Solt. 16.

1. Jésus olajfák-hegyén vére ki-áradt;
Sion-hegy pökte, vére, tsúfoltatta;
Golgota hegyén vére ki-áradt;
De Thábor hegy ditsősségét mutatta.
Istenségének nem lehet gyanúja;
Mert itt, égi, földi, három tanúja.

2. Mennyből az Atya, Móses, Ilyessel;
Földről három oszlop 4 fő Apostolok, Gal. 2:9.
2 Kór. 11:5. Prö-

való Énekek.

123.

Próbálják ezt, mind szemmel-nézéssel;
Mind füllel; mert az Atya Szavát hallók,
Ki Jésumt maga Fiának mondotta,
Mellyel Szent Fiát Istennek vallotta. Jan. 5:18.

3. Mint a fényes nap, ily volt országja;
Melly fényességnek e' volt jelentése;
Hogy, mint a' fényes napnak munkája
E' föld' Színének meg-fényesítése:
Ugy az én lelkemnek világossága,
A Jésusnak, mint Napnak igazsága. Mal. 4:2.

4. Az ő, hónál fejeirebb ruhája,
Jelenté tökéletes tisztaságát,
Mellyel, mint palásttal, el-takarja,
Lelkémnek, testemnek, minden rütségét,
E' el-fedezi meztelenségem,
I Az hónál fejeirebbé teszen engem. Solt. 51.

5. A' felhő, melly őtet környúl-vette,
Nap' tűzéhez hasonló fényességét,
Híves homályával enyhítette;
Igy jelenté-ki nagy kegyelmessegét.
Felhőből hallék szava az Atyának,
Fia meg-ötrán tűzét haragjának.

6. Jésum ezt az egy jelet adta,
E' földön, Szent teste' ditsősségének;
De ott volt tanítványit meg-tilta,
Hogy ezt senkinek ne jelentenének:
Erre most csak három Tanút választott;
Obben-is Isten' törvényét meg-tartott. 5 Mót. 19:15. Jan. 8:17. 2 Kór. 13.

7. Jésumnak e' szép el-változása,
Azt adja elejében én Hitemnek:

Hogy

124. Jesus Kristus Tudatfeliről

Hogy majd ily dicsőségre jutása
A fel-tamadáskor lesz én testemnek: Filip. 3: 21.
A mikor ezt lelkemmel egyesíti,
És, mint a napot, úgy meg-fényesíti. Mát. 13: 43.
8. Nem vágyok azert Thábor' hegyére,
S Péternek ott kért hármas hajlékára;
Hanem Jézusnak lakó helyére,
Mint Thábor' hegyének valóságára.
Kivánok Pállal, Uram! hozzád menni,
Meg-orzlatatván; leg-jobb véled lenni. Filip. 1: 20.

LIII.

A kőszagos és nyavalya-törős ördöngös fiúnak, At-
tya' alázatos könyörgésére lett tudálatos meg-gyó-
gyításáról. Mát. 17: 14. -- 18. Mark. 9: 17.

Köt. Nagy hatalommal regnál az Isten. Solt. 93.
vagy: Isten dicsőségük az Istennek Fiát.
vagy: Parancsolá az Augustus Császár.

1. Le-jöve Jézus Thábor' hegyéről,
Dicső el-változása' helyéről:
Ismét hasonló lön. a' szolgához,
S Jozann előbbi terhes dolgához.

2. Ide ala nagy sokaság várta,
Tanításit, tudásit kívánta:
A sok közül egy jó atya ki-vált,
Ki, fia mellett Jézus'hoz kiált.

3. Ebben siket s néma ördög lakott,
Szörnyű nyavalyákat belé rakott;
Mint fő-ördög, ezt úgy meg-rontotta:
Pusztá ember meg-nem gyógyíthatta.

4. Mert a' Tanítványok próbát tettek;
De mint emberek, nem Segíthettek.

Ist.

való Enekek.

125.

Isten' Fiát várt itt a' gyógyítás;
Kinek dolga az ördög' meg-rontás. 1. Ján. 3: 8.

5. Nagy volt itt az ördög' dühössége,
Rettenetes a' kegyetlensége;
Mert ha a' nyavalyást meg-ragadta:
Ő magával testét szaggattatta.

6. Ezét verztő kőszaggal gyötörtte,
Ezt, szörnyű tajték-túrás követte;
Hol tűzben, hol a' vízben vetette;
Mellyekkel el-romlott fonnyadt teste.

7. Kínorta pokolféle kínzással,
Néma száját fog-trikorgatással,
Siket fülét agyvelő' zúgással
A' torkát baromi ordítással.

8. Ezt látván, oh Jézus! Te mit tettél?
A' könyörgő atyán könyörültél;
Fiára-id szánó szemmel néztél,
Fő ördögöt belőle ki-űztél.

9. Meg-mutatád ezzel Istenséged',
Pokolnál nagyobb erősséged';
Nagy Ióságod', és kegyelmességed',
Segedelemre való készséged'.

10. E' meg-romlott gyermek' nyavalyája,
Nékem, annak tüköre s példája:
Melly sokra megy' az ördög' munkája;
Ha a' bűnös eleit nem állja.

11. Embert, gonosz kívánságra hajtja,
Kívánságnak bűn a' fogaratja;
A' végben vitt bűn, meg-lett fajzatja: Jak. 1: 15.
Ezt, a' szokás, mint habot, turátja: Eza. 57: 20.

12. A' meg-rögzött vétkez indulatok;

Az

126. Jézus Kristus Tudatételiről

A' test, világ tanácsin járások;
Az embert ördög módra hirtelölök,
Mind lelket, mind testet be-motskolók. 2 Kór. 7:1.

13. Siketek ők az ige hallásra,
Némák a' buzgó imádkozásra,
Torkok étes, mérges kiáltásra; Efes. 4:31.
Tompult szívek nem vágy gyógyulásra.

14. Mind ezek már, mintegy tűzek, vizek,
Tör, háló, melyben sok lelkek esnek;
Kárhozatra vezető ösvények;
Jézus által ha el-nem vétetnek.

15. Jézust adj erőt tanítványidnak,
Igéddele orvosló szolgaidnak;
Hogy engem a' bűnből gyógyítsanak;
Epségben szent Atyádnak adjanak.

16. Engem pedig segített bűjtőlésre,
Es szüntelen-való könyörgésre,
Isten fegyveriben öltöztetésre;
Ezek által ördög meg-győzésre.

LII.

Stater: az az:
A' Kristus Tudatételéről az adó meg-fizetésben.
Mat. 17:27.

1. Vót. Oh Felcséges Ur, mi kegyes Istenünk. Solt. 8.
Jézusom! Isteni nagy hatalmára,
Isten s emberi parancsolatjára:
A' tenger egy halat kézben adott,
Melly, Jézus s Péterért fizet adót.

2.

való Enekek

127.

2. Ekkor szöktet meg egyszer a' némá hal,
Jézus parancsolatját fül nélkül hall;
A' ki a' szamart szöllővé tette;
Hal-szájjal az adót le-tétette.

3. Uram Jézus! melly nagy vőlt szegénységed!
Az emberektől nem tölt-ki szükséged;
Midőn az ember véled rosszúl bánt;
A' haragos tenger téged meg-szánt.

4. A' teg-vadabb állat-is hájt egy szódra;
Holló, Illgést táplál Te mondásodra;
Dánielnek orszlán barátja;
Jónást tethal' gyomra apólgatja.

5. Te uralkodsz halain a' tengernek,
S Folyó-vizeknek; s ezeket embernek
Sok haszonra adsz; ételre soknak;
Adó meg-fizetésre másoknak.

6. Néked adót ad az hal, mint Istennek;
Te, a' Trászárnak, mint ember, embernek;
Ebből magadat meg-aláztad,
A' Trászárnak Trászárét meg-adead.

7. Így-is tanítád amaz igazságot:
Hogy én a' földi Fő Hatalmasságot,
Mint Te képedet, szívesen féljem,
Szolgáljam, és adóval tiszteljem.

8. Oh Jézus! Ki régen illy tudat tettél,
Magadért, s Péterért adót fizettél;
Hogy érttem illy tudat tégy, nem kérem;
Csak hogy szent Véred legyen én béréim!

9. Az én adómat add-meg az Atyának,
Hogy értted tartson szabados fiának; Mat. 17.

Fi-

128. Jésus Kristus' Tsudatételiről

Fizess-meg értem igazságoddal;

Válts örök életet haláloddal.

10. Mentse-meg lelkemet adó-fizetéstől;

A' nem adhatásért a' büntetéstől:

Hiszem-is, hogy értem meg-fizetél;

Mert én helyettem meg-feszítettél.

11. E' fizetésért tégy, hálaadossá,

A' Tőled le-tett adómért adóssá,

Itt éltemben: Hittet, Szeretettet;

#öltöm után: örök dicsérettel.

LVI.

A' meg-görbedésben tizenhét esztendőktől fogva
vált aszszonynak, Szombat-napi tsudálatos meg-gyó-
gyíttatásáról. Luk. 13: 10: 17.

Nót. Haragodnak nagy voltában. Solt. 38.

1. Az Úr Jésus mind tanított,

Mind gyógyított

A' Nidók gyűlésében;

Mert a' mit maga hirdetett:

A' Szeretet,

Igen forrott szívében. Solt. 69: 10.

2. E' Szeretetet mutata,

Mihelyt látá,

Végezven tanítását:

Hogy egy aszszony le-görbedve,

Sírva, nyögve;

Várja vigasztalását.

3. Mint Mindentűdó, értette,

Nem 8

való Enekek.

129.

Nem kérlette

Senkitől, betegségét;

Tudta tizenhét esztendő,

Rögzött idős

Le-horgadt görbedtségét.

4. Mivel Abrahám' leánya,

Azt meg-szánja,

Meg-öldja betegségét,

Szökt, s' kezét reá teszi,

És el-veszi,

Kínos le-görbedtségét.

5. Meg-pirúlt ezen a' Sátán,

Ki ment hátán,

Jésus, győzdelemmel;

Mert ő volt az aszszony' vesztő,

S' le-görbesztő,

Dántó' ily győtrelemmel.

6. De meg-dicsőüle itten

A' Nagy Isten,

Mind a' gyógyultá betegben;

Mind Szerelmes Szent Fiában,

S' Tsudájában;

És az hívő Seregben.

7. El-távozvan a' betegség:

Nagy irigység

Támadott a' Sátánban;

Mert hogy ez, Szombaton esett:

Ő keresett,

Dántot, Jésus' dolgában.

8.

130. János Kristus Szózatáról

8. A' Kőrség Fejét hirtelen,
János ellen,
Mérgeken fel-buzdítá;
De Felsége, bölcs szavával,
Szép példával:
Dolgát meg-igazítá.
9. Mondván: Ha Szombatán nem árt,
Ökröt, s Szamárt
El-öldvén, meg-itatni:
Inkább nem tartható bűnnek,
Az embernek
Szombatán gyógyítani.
10. Erre mind ségyent vallának,
Kik valának
Jánosnak ellenére.
A' nép örült, s Istent dicséret,
Szá e smért
Kristus Istenségére.
11. Mert Isten hatalmassága,
Es jósa,ga,
Támogatni estteket
Es ördögtől meg-menteni,
S Fel-emelni,
A' szakadt görbedteket. Solt. 145: 9-14.
12. Oh, melly sok egyenetlenség,
Disztelenség,
Van még en életemben!
Oh János, szeress épséget,
Kegyességet,
Mind testemben, lelkemben.

LVI.

való Enekek.

131.

- LVI.
A' Víz-kőrságosnak meg-gyógyításáról. Luk. 14: 1-6.
Nót. Oh melly boldog az öly ember életében. Solt. 32.
1. Járván János sok néppel egy útában, Luk. 14: 25.
Jerusalémből vissza fordultában: Ján. 10: 40.
Mindenütt alkalmatosságokat
Keres, hogy tegyen tanítványokat;
Es hogy gyógyítson minden betegséget:
Egy más után et-jára Jók helységet;
Egy Fariseus tsalárd kértére,
1. De a' jó reggel meg- ebédjére.
2. Szombat napon be- ment annak házában;
S Ott nyög egy víz-kőrságos, kő-ágyában:
E'völt az alnok gazda szívében:
Hogy Jánost meg-ejtse beszédében;
Mert ha gyógyít: mond őt Szombat rontónak;
Ha, nem; mondja, nyavalyást nem szánónak.
Nem szől a' beteg; ez sem felőle;
János, gondolatjokra felele.
3. S Így kezd a' sok ott lévőkhöz szólni:
Szabad-e Szombat napon gyógyítani?
A' Fariseusok, s Törvénytudók,
Erre-is valának csak hallgatók;
Mert ök-is abba eséstől tartának,
A' mibe Jánost ejtne akarának:
Előbb fortélyokból ki-fordítja;
S Szombati dolgát meg-igazítja.
4. Nyúl a' beteghez tsendes illetéssel;
Nem vádolhatják Szombat meg-töréssel;
S Mi-

S Mi-

132 Jézus Kristus Tudatételiről

I Mihelyt a vízzel töltt testhez ére:

A' beteg, egészségére tére.

Mint meg-gyógyulttat, Jézus el-bocsátja,
Isteni erejét nyilván mutatja.

Hogy ezt a' Fariseusok láták:

Arztali bölts beszédit hallgaták.

5. Szívekben titkoltt ellen vetésekre,

Ekkor felel; és azt adja lelkekre:

Hogy ha kinek ökre vagy Samara,

Verembe esik: gondja van arra:

Szombaton-is ki-vonja azt bűn nélkül:

Nem adhatják hát Jézusnak-is vétkeül:

Hogy Szombaton a' beteggel jót tett;

Mert a' Szombat, ember hasznára lett. Márk. 2:27.

6. Erre sem hűnek, s nem felelhetének,

Látván jelet Isteni erejének:

Mind betegjek meg-gyógyításában;

Mind álnok szívek meg-fogásában: Ézék. 14:5.

En pedig Jézusnak e' nagy tudáját,

Szívrrel hiszem, mint Isteni munkáját;

Mert illetéssel gyógyít, s szívben lát:

Isten tehet egyben illy két tudát.

7. Imádom hatalmát a' gyógyításban,

Bölcsestét a' szív meg-vizsgálásban;

Nagy jószágát és kegyelmességét;

Mert gyógyít üldözött beteget.

Oh, ki hirtelen gyógyítsz víz-kórságot,

Jézus, adj illy jó lelki orvosságot:

Hogy mint víz-kórságos a' vízeket:

Ne szomjúhozzak álnok vétkeket! Jób. 15:16.

8. A' társaságban tégy engem szíveszé;

Ne engedj lennem illy valórd színessé:

Mint

való Énekek.

133.

Mint e' Fariseusok valának;

Kik Jézust ugyan enni hívának;

De méreg volt ő ellene szívekben.

Szint' illy métegy van ma sok emberekben,

Kiknek arztalaik török, hálók; Solt. 69:23.

En a' szelid Jézus mellé állok.

LVI.

A' víz belpoklosok meg-gyógyításokról. Luk. 17:11-19.

Más énekben bővebb elmelkedés lévén a' belpokloság nyavalyájáról: itt elég leszzen a' Szent Historiából kegyes tanúságokat tenni:

Solt. Áldjad lelkem Uradat Istenedet. Solt. 103.

1. Az Istenhez való háládatlanság,

Nagy véték; mert nagy igazságtalanság;

Istenről való feledékenység;

El-vett jótétinek nem betsülése;

Az Isten felelmének meg-vetése;

Sőt nyilván való hihetatlenség.

2. Mert az igaz Hit, munkás szeretettel,

Isten jótétiről emlékezettel;

Ex a' Hit, nagy méltatlanságunkat,

Álázott szívvel eszünkbe juttatja;

Az el-vett jókért az Istent áldatja;

És hogy neki szenteljük magunkat.

3. De a' háládatlan, Istent nem féli;

Sőt, hogy reá számot sem tart, azt véli:

A' víz belpoklos bizonyosság erre,

Kiknek Jézus el-vette nyavalyáját;

De csak egy hálálta-meg nagy tudáját;

A

134. János Krisztus Tudatételiről

A kilentz nem vette ezt szívére.

4. Gyógyulást Jánostól vizen kérének;
Es noha Tőle, Paphoz küldetének;
De még az útban tisztulást vettek,
A Jánosnak Isteni hatalmától;
Mind a tíz meg-vált belpoklosságától;
De kilentzen haládók nem lettek.

5. Milyen emberek, óh, melly sokan vagynak;
Sokan kérnek; halát kevesen adnak.
Nem követek ebben sokaságot: 2. Mós. 23:2.
Inkább tartok az egygyes kegyesekkel,
Egygyes Énők, Nők, és Mlyésekkel:
Gyakorlom az haládatosságot.

6. Lelki s testi jót csak Istentől kérek,
A jőert haládással hozzá térek:
Követvén e meg-tértnek példáját;
Es mint folyó-vizek tengerből jönnek,
I Abba sietvén viszont vissza mennek:
En-is mondok örök Halleluját.

LVIII.

A János Krisztus Tudatételiről, Mária Magdaléná-
nak hét ördögöktől lett meg-szabadításában. Luk. 8:1.2.

Nőt. Ur Istén, kegyelmez-meg énnékem. Pólt. 57.

1. János Isteni hatalmasságát
Tudáalom Mária Magdalénában,
Hiv Abrahám ördögös leányában, Luk. 13:16.
Kibe hét ördög bé-vette magát.

Az a ki Évát alnokságával,
A Paradisom kertében meg-tsalá, 2 Kór. 11:3.

Jé-8

való Énekek

135.

Jánost bosszontni, heted magával,
E keserves Máriát el-foglaltá.

2. Egyenként rabolt a János előtt;
Mind leg-előbb az Edennek kertében;
Mind azután a Törvényidejében:

De mihelyt az Istén Fia el-jött,
Ex ördög dolgai rontására: 1. Ján. 3:8.
A Belzebub, Legiókat állított,
János dolgának akadályára;
I E Máriaba-is hetet szállított.

3. Az ördög meg-haragvék felette: Jel. 12:12.
Hogy Istén Fia jött-el a világra,
Azért hogy embert hívjon menny-országára:
A honnét őt le-hanyta-vetette;

Mert, mivel embert a bűnre hajtá:
Örök kínra is társának kíváná;
Igax Jussát erősen forgatá: Eza. 40:24.25.
De Istén a bűnöst ingyen meg-száná.

4. Verzekben hagyá az Angyalokat,
Kik rétkézvén nagy fel-fúvalkodással,
Isteni fő méltóságra vággyással;
Noha Senki nem kísérté azokat:

Eredetjüket magok el-hagyták, 2. Pét. 2:4. Júd. 6.
I El-veszvé: embert-is veretni kerestek;
Az épségben Évát meg-támadták:
I Mind Éva, s Adám általok meg-estek.

5. Így akart e gyilkos bosszú-álló, Pólt. 8.
Istennen emberen bosszút állani;
Ezért kezdett sok embert meg-szállani,
Mihelyt le-szállt a mennyei szálló.

Jánost késértett kívül sokképen;
Rea gyűjtá a Pido fő rendeket,

Sok

136. Jézus Kristus Tudatételiről

Sok embert el-foglalt belső-képen,
S Gyötré azoknak lelkeket, testeiket.

6. De az Úr Jézus egyedül lévén
Tekerője, ama' véres Sajtónak: Eza. 63: 2.

Mindenütt ellent állott e rontónak,
Annak marhájában Sákmanyt vetvén: Mat. 12: 29.

Akár találta őket egygyenként,
Egyben, vagy több el-foglalt emberekben;
Vagy, mint Magdalénában, hetenként:
Nem hagyá őket maradni ezekben.

7. Léven Mária Magdalénának,
A' hét ördögtől meg- szabadulása:
Meg-lön Jészushoz is halá-adása;
Mert sáfárkodott Szent Orvosának. Luk. 8: 1. 2.

Követte, a' míg élt Szent Felsége;
Hitte e tudábol Isten Fiának;
Holt Jészushoz sem holt-meg külsége;
Tisztelője lön fel-támadásának. Mat. 28: 1.

8. Uram Jézus! még most-is Szélllyel jár,
Pokolnak ez ordító orszolánja,
Titkosan töreit, leseit hányja;
Sokszor sokakban meg-éjtett immár.

Óh, segíts, hogy tőle meg-válhassak!
Bőjtöléssel, sirással, könyörgéssel;
és hogy ő-néki ellent állhassak,
Te hozzád való igaz meg-téréssel.

LXX.
A' Jézusnak, Jerusálemben Szamár hátán lette bé-
menéséről, és azt mind meg-előző, mind követő tu-
dálatos dolgairól. Mat. 21.

Nót. A' ki a' Felséges Úrnak. Pólt. 91.
vagy: Az Istennek jó tettzése.

1. Oh

való Énekek.

137.

1. Oh Jézus, Sion Királyja!
Országodnak formáját,
En bűnös lelkem tudálja,
S Annak külső homáját;
Mert nem e világból való,
Ninisen földi pompája;
Szegény, s másoknak szolgáló,
S Alázatos Királyja.

2. Mind a' király, mind országa,
Belső Sentséggel Szépek; Pólt. 45: 14.
A' királynak igazsága,
Mellyet népei-épek.

A' király alázatos lett,
Holtig e földön jártán;
Halni Jerusálembe' ment,
Szamár-remhének hátán.

3. De meg-tették Istensége,
Ex alázatosságban;
Mert míg még ő Szent Felsége,
Nem ment vőlt Betfagéban:

Tanítványinak parantsolt,
Hogy a' Szamárt el-hoznák
A' gazda-is ellent nem szólt,
Mikor ezt el-öldoznák;

4. Mert szólt a' gazda szívének,
A' Teremtő, mezeiről;
Szólt Szamárnak, és remhének;
S El-jő szokott helyéről,

Mind kettő nagy Serénységgel,
S Fő Urát meg-csmerte, Eza. 1: 3.

S Há-

138. Jézus Kristus: Tudatételiről

I. Hátára vészi készséggel
I. A' Sionra fel-vitte.

5. Ez előtt lábain jára,
Jézus, Szarazon, vízen;

De most mennén utóljára,
Gyilkos Jerusálemben:

Abba bé-méne Szamáron,
Mellyel nyilván mutatta:

Hogy benne bé-tőlt immáron,

A' mit szólott egy. Próféta. Zak. 9:9.

6. Terhet-hordó Szamár hátán,
Ment Jézus a' halálra;

Mert az bűn, törvény, s a' Sátán,

Terhül raká vállára,
Világ bűne buntetését,

Mint véghetetlen terhet,

A' mellynék el-viselését,

Angyal, ember, nem tehet.

7. De bár illy szegény formában,

És alázatosképen,

Mentél, oh Jézus, Sionban!

De tiszteltetél szépen,

Győzdelmi zöld ágakkal.

Az úradra hángott ruhák;

A' kiáltott Hosánnakkal:

Királyságod próbálak.

8. Bé-mennén Jerusálemben,

Templomot meg-tisztítál;

A' városokat ebben,

Adni, venni, meg-tíltál:

Tiszta tested templomával,

Igy

való Énekek.

139.

Igy készülsz halni menni;

Templom' tisztán hagyásával:

Templom-Tesed' le-tenni. Ján. 2:19.

9. Hóltodra illy készülessel,

Példát adál én jomra:

Millyen magam' viseléssel,

Készüljek halálomra:

A' Felső Jerusálemet,

En-is Hittel bé-járom;

Hóltomkor idvességemet,

Reménységgel ott várom.

LX.

Az Úr Jézusnak tudálatos készületiről, a' Húsvéti
báránynak leg-utólszori meg-ételére; és az Úr Szent
Vatsorának, annak helyében lett fel-állítására.

Mát. 26:17. Mark. 14:12. Luk. 22:7.

Nót. Légy ítélőm Úram! Jölt. 26.

1. Végző éjtszakáját,

Kettős Vatsoráját,

Úr Jézusnak emlegetem

Mind kettőben jóvoltát,

S ki-ábrázolt meg-hólttát,

Hála-adással hirdetem.

2. Ó Testamentomnak,

Törvény s áldozatnak,

Húsvéti bárány evéssel,

Egészen véget vetett:

Új Testamentomot tett

Az Úr Vatsora' szerzéssel.

3.

140. Jézus Krisztus Tudatfeliről

3. Bétánia-ból tett
Jézus, ily rendeltet,
A' Húsvéti bárány felől,
Melly, Mindentudóságát,
Emberen Uraságát,
Nyilvánossággal adá elől.

4. Meg-mondá messzi-ről,
Kit találunk elől,
Jerusálemi-Követi;
Tudnillik egy víz-vivőt;
I Mint mondá Jézus, úgy lött:
Ért, Péter, János, követi,

5. Gazdája házához;
Péter szöll gazdához;
I Ez hajt Jézus-izentére;
Házat mutat szavára,
Páscha vatsorájára
Köha még őt nem esmére.

6. Jézus bé-megy késsre,
Húsvét estejére,
Szomorú tanítványival;
I Vélek le-telepedett,
Húsvéti bárányt evett,
Mint végsőt, nagy kiránsággal. Luk. 22:16.

7. Ebben mihelyt el-járt
I Így ő frigyét bé-zárt:
Új Testamentomot téjzen,
Szent Testéből, Véréből,
Halála érdeméből,
Mellyet Szent Attyától vészen.

való Énekek.

8. Hóltu Teste, folyta Vére,
En váltságom' béré;
Ennek érdemlő ereje,
Bűneink el-törlése;
Mellynek élő hívése,
A' Kristus' Teste' evése.

9. Testét így véteti,
Hit' szájjal éteti
Lelkemet e' vatsorában:
Vére új Testamentom:
Ért-is hittel ihatom,
Sakramentomi borában.

10. Oh Isten' tudája!
Hogy az ő Szent Fia,
Az emberi testben meg-hal:
Az ő egy áldozatja,
Szent Attyát hozzánk hajtja,
Engesztelő hatalmával.

11. Oh Jézus! részeliess,
A' Hit által éltes. Róm. 1:17.
Szent Testeddel és Véreddel:
En lelkemet elégítsd,
Reménységem' erősítsd,
És idvezíts érdemeddel.

12. Sok szörnyű kínoddal,
Késerves hóltoddal,
Kiket bűnünkért szenvedtél:
A' bűnöktől irtóztass,
A' Szent életre oktass
Mert véren' e'vésre vettél. 1Kor. 6:20. 1Pét. 1:18.19.

142. János Krisztus Szudatételiről

LXI.

A' tsudálatos dologról, melyet tett János, meg-mosván
halála előtt Tanítványinak lábaikat. Ján. 13: 1. - 17.

Nót. Aldott az Ur, ki kezemet tanítja. Pólt. 144.

1. Oh János Szerelmének nagy Szudája!

Né'künk Szeretetre adott példája,
Mellyet tett, és lelkünkre ad vala,
Kevéssel az előtt, hogy meg-hala.

Szuda jele volt nagy Szeretetének,
Hogy tanítványi' kistsiny seregének
Meg-mosta, és törölte lábait;
Igy tiszteli az Ur, jó szolgait. Luk. 12: 37.

2. Jánust e világra Szeretet hozta,
Földön jártában Szeretet hordozta;
Szerette az övéit élteben;
Szerette kín' s halálra mentteben. Ján. 13: 1.

Itt volt erősebb a' szeretet, halálnál,
Erősebb s keményebb a' koporsónál: En. En. 8: 6.
Jánust a' bűnös, halálig veret,

Még is János, bűnöst, holtig szeret. Ján. 13: 1.

3. Oh Isten Fiának nagy barátsága!

Édes hűsége, s alázatossága!
Imé, kinek a' föld, láb' samolya:
Bűnös emberek láb' mosója.

Oh János! a' sok jó közt, melyet tettél:
E' leg-alázatosabb islekedetted,
Oh, mint meg-mutatád utóljára,
Hogy jöttél bűnös' szolgálatjára!

4. Oh János! e Szeretet indulatja,

Ar-2

való Énekek.

143.

Azutánis, hogy Jenéked az Atya,
Leg-főbb Nevet s méltóságot adott:
Mind örökké benned meg-maradott.

Azért bixtomban nagy Szeretetedhez,
Szeretettel folyamom Felségedhez:
Moss meg engem Szent Véred' s Lelkeddél,
Lelki s testi rütségomat vedd-el.

5. Hogy meg-mosád Tanítványid' lábokat:
A' Szeretetre tanítád azokat:
Ebből én-is részek tanúságot,
Követek láb-mosás' valóságot.

A' leg-alább-valókat-is Szeretem,
Seregnyet, özvegyet, árva meg-nem vetem;
Jövevényt, utazót bé-fogadok,
Az éhezőknek kenyeret adok. Eza. 59.

6. Szent Léven, hogy bűnös lábakat mostal:
Alázatosságra-is példát adtál;
Ezt Mesteremtől tanulnom szűkség;
Uramhoz illik engedelmesség. Ján. 13: 15: 14.

Oh én Hatalmas Uram, s Bölts Mesterem,
Légy, példád' követésére Vezérem!
Te látsz minden jó szándékot bennem;
Segíts, azt munkába vennem s tennem!

LXII.

A' Szudáról, melyet tett János, egy szavával földre
vervén a' sereget, mely meg-fogás'ára ment, a' Patse-
máné kertben.

Nót. Oh melly boldog az ily ember élteben. Pólt. 32.
vagy: a' 18. ^{dik} Póltár Nótájára.

1. V.

144. Jézus Kristus Trudatételiről

1. Végezven Jézus Vég Szent Vatsoráját,
Vigyázva várja halála óráját;
Eitének végső setét éjjele,
Volt ennek igen világos jele.

Ez éjjen ment Getsemáné kertében,
Mint imádságinak szokott helyében:
Itt kezd rég hartzot pokol népével,
Íz Az Ádám kertben tett sok bűnével.

2. Oh Jézus! tudod, szívem mint el-állja,
Életednek e végső éjszakája,
Mellyen egész pokol rád támadott;
Lelked, tested, künban el-fáradott:
Ugy hogy földre rohanván vért izzadtál,
Uk levén, Angyal szolgádra szorúltál;
Még-is meg-bírsz sok ellenségeddel,
E kertben, nagy erőtlenségeddel.

3. Az egy ártatlan bárány Jézus ellen,
Roppant tábor fegyveres nép meg-jelen
Ostromra éjszakát választának;
Mert retétség fiaí valának.

Meg-nem érték a' töltő-Hód világával;
Keresik Jézust sok égő fáklyával;
Szablyák, fustélyok vagynak kezekben;
Önként mégyen Jézus elejékben.

4. Előbb Jézus szólt sok ellenségének;
Meg-kérdervén őket, kit keresnének:
Mihelyt Jézus tőlök Nevét hallá:
Hogy Ő legyen az, bátran meg-vallá:

En vagyok, úgymond; I e' isendes, Havára:
Rettegés száll, a' latrok táborára.

Hir. 8

való Önekek.

145.

Hirtelen mind földre rohanának,
Jelűl, Jézus Isten-vóltának:

5. De mint levert, úgy, fel-emelt ezeket;
Jóért reá veték gonosz kezeket;
Jézus magát meg-fogatni hagyja;
Mert hatalra magát önként adja.

Hol vagy? így szólt Isten, el-bújt Ádámnak;
Imhol vagyok: szava Isten Fiaának;
Képtelen ment Ádám büntetésre;
Jézus akarva ment szenvedésre.

6. Ádám edgyütt szenvedt bűnért Évával;
De Jézus nem, kevés tanítványával;
Szóllott, és azok el-erősztettek;
Itt segítő társak nem kellették:

Egy Jézus vön. Világ bűnét vállalára,
Sajtó-tekerést vállalt egy magára; Era. 63: 3.
Maga a' Menny-ország nyitó, záró, Jel. 3: 7.
Isten 3 ember közt egy közbenjáró.

7. Jézus! ha, mikor vóltál szegénységben,
Szolgái formában, sok betegségben;
Még-is egy szóddal tudat tehetél;
Ellenség táborát földre verhetél:

Oh, melly szörnyű lesz dörgése Te síródnak!
Mellytől ellenségid el-iszonyodnak:
Ha te-szállsz Isten trombitájával,
Es az égnek minden hatalmával.

8. Jézus! Segíts, hogy végső el-jövése,
Es az ítéletre meg-jelenésed,
Szüntelen legyen az én szívemen,
Bírói szód forogjon nyelvemen;

Mert

146. Jézus Kristus Szudatételiről

Mert imé el-jőrsz sok ezer Szentekkel,
Tűzben, felhőben, Angyal Seregekkel;
Adj annyi Kegyelemet ez életben:
Hogy meg-álthassak az ítéletben.

LXIII.

A Főpap szolgájának, Málkusnak, Péter által el-vá-
gott jobb fülének meg-gyógyíttatásáról. Luk. 22: 50. 51.
Ján. 18: 10. 11.

Nót. A nap el-jő nagy haraggal.

1. Jézus Betsemáné kertben,
Volt nagy lelki gyötrelemben,
Sok ördögi kísértetben.
2. Gyilkos Papi fejedelmek,
Dühös népet érte küldnek:
Júdás feje a seregnek.
3. Végezvén imádkozását,
Attyával tusakodását:
Mellé veszi tanítványit.
4. Ellenségi taborával
Szemben állott egy-magával;
A Földre hinté egy szavával.
5. Errel nyilván azt jelenté:
Ellenségit meg-győzhetné,
A hatalt el-kerülhetné.
6. De, hogy az Irás bé-teljen,
A Jézus Névnek meg-feleljen:
Meg-adja magát ez helyen.
7. Judás, Jézust ki-jelenté,

Gyid 8

való Énekek

147

- Gyilkos nép kezét rá veté:
Ért Péter nem szenvedheté:
8. Azért fegyvert ránt Málkusra,
A Főpapnak szolgájára,
A' Annak jobb fülét el-vágja,
9. Jézus! ekkor mit tselekvel?
Gyilkosodon könyörültél;
Vágott fülét helyre tevel.
10. Birván Isteni erővel:
Jól től a' gonosztérővel,
Holtodra igyekezővel.
11. Istenséged így mutatád,
Utólszor ezzel próbálád,
Hogy néped észre hozhatnád.
12. De a' Setétség hatalma,
Sídók vétkének órája,
Ekkorra rólt határozva.
13. Jézus! tégy engem hallóvá,
Hallott szód meg-fogadóvá,
És fülekért háladóvá.
14. Adjad szüntelen szívemre,
Hogy, mint fülek Teremtője,
Hallgatsz minden beszédemre.
15. Ha méltatlan kell szenvednem:
Ne hagyj gonosszal fizetnem,
És bosszú-állásra mennem.
16. Jézus, sok kínok tsudája!
Juda tüvésnek példája!
Néked örök Alleluja!

LXIV.

148. Jézus Kristus Tudatételiről

LXIV.

Jézus Isteni Minden tudósága, mellyel meg-jövendöl-
te előre, hogy Őt Péter háromszor meg-tagadja.

Nót. Oh ártatlanság! Báránya!

1. Istennek tulajdonsága,
Az ő Minden tudósága;
Jövendő dolgok tudása,
Isak a Nagy Isten szokása. Esa. 42: 8. 9.
2. E tudománya Jézusnak
Van, mint Istennek Fiának;
Mi van emberben ő tudja,
Nem kell, hogy neki más mondja. Ján. 2: 25.
3. Vizsgálja szívét embernek;
Meg-jövendöl Péternek:
Hogy félvén őt meg-tagadja,
Hogy azt, a kakas ki-mondja.
4. Péter hízeltkedt magának,
Hogy mellette ő Urának,
Kész lész életét le-tenni;
I Vele a halálra menni.
5. Láss itt gyarló emberseget;
Tökéletes Istenséget;
Szent Péter tudatlanságát,
Jézus Mindentudóságát.
6. Ebben Jézus dicsőségét,
És ő igaz Istenséget,
Emérem tudatkozással,
Hirdetem halá-adással.
7. Jézus, szívek vizsgálója!
Életem éles látója!

Örizz

való Énekek.

149.

Örizz büntől hatalmaddal,
És Mindentudósággoddal.

LXV.

A Jézus Kristus Szent Halálakor, és az által
esett nagy Tudákról. Mát. 27.

Nót. Mint a szép híves patakra. Solt. 42.

1. Jézus keresztfán meg-halván,
Keszervesen kiáltott;
Ért meg-rettent szírvél hallván
A Százados, ki állt ott:
Istenségét meg-vallá;
A fényes nap imáda;
Mert délkezi hat órára,
Fekete gyász vonta magára.
2. Jézus, Napja igazságnak,
Hogy Szent szemeit bé-zárt:
A nap, mint szeme világnak,
Meg-setétedett mindjárt:
Igy vett részt valójában,
Jézus kínos holtában;
Mint teremtes, nem nézhette,
Hogy meg-holt, ki teremtette.
3. A holt Jézus némúlással,
A Templomnak szót adott;
A Kárpit ketté-válással,
Szent Halálát ki-mondott;
Mert szakadt harsogással,
I Mintegy ajtó nyílással,
Azt nyilván ki-jelentette:

Meg-

150. Jézus Kristus Szudatételiről

Meg-nyílt a Szenteknek Szenté. Sid. 9.

4. Jézus ég, föld, közt függésén,
Mind menny, mind föld irtóznak;

Lelke teste szenvedésén,

Kit bűneink okoztak:

Kösziklák meg-repedtek,

Sok holtak fel-ébredtek,

Élet, halál, ezt kiáltott:

Holt, a' ki bűnöst meg-váltott.

5. A' föld-is nem halgathatott,

Az Iſe' némulásán,

Meg-reszketett s' indított,

Urának meg-halásán; Solt. 24: 1.

Fetreg, sir, és fájlalja,

Hogy magán nem találja;

Mivel az ég és föld között;

Akorozt kereszfán függött.

6. Maga tekervén a' Sajtót: Esa. 63: 2.

Pokol kínok közt meg-hal;

S' Paradisomra nyit ajtót,

A' tolvajnak, holtával:

Tsuda, hogy kereszfája,

Az ítélet formája;

Jobb keze felől idvesség, Luk. 23: 39. 40. 43.

Bal felől pokol s' verzettség.

7. Jézus halála hírre lett

Sok zárt kö-koporsókban:

Ex halál szertett életet

Sok régen meg-holtakban;

Jézus holtakat fel-költ,

Fel-támadása előtt:

Mind

való Énekek.

151.

Mind élteben, mind holtában,

Hatalmas volt e munkában.

8. A' ki mély édes álmában,

Igy rigyázott s' dolgozott; Jér. 31.

S' Halálának hatalmában

Sok tsuda tsuportozott:

Isten az; noha meg-hal;

Mert holtában-is lát s' hall.

Holta sok tsudákat téve,

S' Halálának halála léve. Hős. 13: 14.

9. Jézus keserű halála,

Énnékem édességem;

Mert ez halálának általa,

Meg-készült idvességem.

Ex, amax erős halát,

A' mellyben lelkem talál,

A' hatalban bátorságot;

Holtom után bölcsőságot.

LXXV.

A' hívő léleknek, Jézus halálában vetett bizodal-
ma, halálra való készülete, és e' halandó testtel va-
ló beszélgetése, s' ettől való bútsúzása.

Azon Nótára.

1. Jézus! én meg-holt életem,

Halálomban vezetém, Solt. 68: 21.

Reménységem benned vetem,

Kedveljed az én Hitem:

Oh Jézus! benned hiszek,

S' Ha meg-halok-is élek; Ján. 11: 25. 26.

Benned élek, hiszek, vagyok;

S' A' halálban nem maradok.

2 Nem

152. Jézus Kristus Szudatételiről

2. Nem-is annyira én lélek,
 A' ki majdan meg-halok;
 E' hűn test, csak lélek fészek,
 Kit, meg-halván, el-hagyok;
 E' test, telkem tseledje,
 Im' ki telik ideje;
 Végye földjét; meg-kell lenni;
 Leg-jobb így Jészushoz menni. Fil. 1: 23.

3. Mert e' társ, sok bűnre vette,
 Hogy-is bűnös lelkemet,
 Sok törvénsek közt kergette,
 Minden érző részemét;
 E' test, földben maradjon,
 Mint mag, óh! hadd rothadjon, Sób. 19.
 Hogy szépen szépen ki-keljen;
 Sok jó gyümölcstöt teremjen. Ján. 12: 24.

4. Jézus, én édes Életem!
 Édes Fel-támadásom! Ján. 11: 25.
 E' magot sírván el-vetem; Solt. 126: 5.
 Van töled birtatásom;
 Hogy amaz aratáskor,
 Boldog fel-támadáskor,
 Meg-lész' ennek ki-kelése,
 S Lelkemmél egygyesülése. 1 Kór. 15: 35... 44.

5. Óh test, el-vetlek hát téged',
 Mint magot rothadásra;
 Isten szab ily törvényt néked,
 Boldog fel-támadásra;
 Mint kis madár a' törből,
 Mint rab a' rút tömlőtzből;
 Szaladok Jészushoz mennyben;

Ma-

való Énekek.

153.

Maradj te az Ur földében. Solt. 24: 1.
 6. Tudod, hogy én már részt vettem,
 Első fel-támadásban; Jel. 20: 6.
 Bűnben-holtból meg-éltedtem,
 Még te benned laktomban;
 Még benned el-kezdetett,
 Bennem az örök élet;
 De miattad, hibás, látom;
 Váltjunk-meg bűnös barátom.

7. Fyaltatban el-vetteted,
 Támadsz ditső formában;
 Mint rothadó mag, hintetel;
 Kelsz rothadatlan-ságban;
 Mint el-fogyott föld ilyl léssz;
 Várd, majd ily arany fényt vessz;
 Mint van a' tündöklő napnak,
 I. A' meg-ditsőült Fő Papnak. Mat. 13: 43.

8. Óh test! óh test! néked-is léssz
 A' föld, fel-menny-országod;
 Mert abban a' bűn véget vessz;
 Múl-minden fáradtságod;
 Ha romlásra kell menned;
 Szent Lélek lakott benned,
 Ki, mint Jészust, te fejedet;
 Szintúgy fel-támaszt tégedet. Róm. 8.

9. Nem-is nyúl messze az idő,
 El-jő hamar. menten léssz;
 Bár múltjon sok száz esztendő;
 Az semmi késést nem téssz;
 Mert te időt nem érzessz,
 Nyúgadj; mert mindjárt fel-kelsz;

No-

154. Jézus Kristus Ismétételéről

Nohát, oh test! csak meg-váljunk:

Egymást Jézusnak ajánljunk.

10. Mint a' midőn teremttettünk;

Abban semmit nem tudtunk;

Midőn együvé kötöttünk;

Mi azt nem tapasztaltunk:

Igy tartod el-válásunkat;

Es mint el-alvásunkat,

Míg élünk; ~~és~~ nem vesszük;

Szint' úgy majd halált sem érzünk.

11. Ha fájdalmak környül-vésznek,

Majd, a' mikor el-válunk:

A' Jézus' békéjei lesznek, Pal. 6: 17.

Akkor azok mi nálunk;

Ezek mosó szerei,

Mutató tükörei,

El-hagyandó bűneinknek:

Ser! mondjunk bűsűt ezeknek.

12. Isak-hogy míg edgyütt lakhatunk:

Is Istent meg-ne sértünk,

Ritől ez parantsolatunk:

Hogy jobban egyet értsünk;

Hogy te ne tarts magaddal,

Az ördög s világ haddal.

Mind ketten Istene vagyunk;

Neki dicsőséget adjunk.

LXVII.

A' Jézus Kristus' Koporsóbeli nyugalomáról és holt
Szent Testének Angyalok által lett csodálatos
őriztetéséről.

Nót.

való Énekek.

155.

Nót. Tarts-meg engemet oh én Istenem! Pölt. 16.

1. Éneklém a' Jézus' nyugalalmát,

Mellyre jutott sok szenvedési után;

I' Meg-holt Szent Testének édes álmát,

Menvén arra, a' kínos halál' után:

A' fa-kerepéről a' kö-koporsóban,

Az ég, föld közzül, föld alá, kö-boltban.

2. Oh Jézus! a' midőn születtél,

Barm-jábol volt Szent Tested' böltsője;

I' Hogy a' Kerep-fáról le-vétettél,

Fő ember' sirja lön temető helye;

Ebben Téged' Angyalok tisztelének,

I' Ott véled' kis Menny-orrágot terének.

3. A' Kerep-fáról Mennybe ment Lelked,

A' réghen vitt váltság' be-mutatásra:

A' föld gyomrában nyugszik Szent Tested;

Föltől készülvén a' fel-támadásra.

Oh Jákob' lajtorjája' valósága!

Im' e földről menybe hat magossága.

4. Mint a' meg-fáradt szolga olly valál,

Kívánván munkád után az árnyékot; Jób. 7: 2.

Es mennél keserűbb volt az halál:

Koporsód ad annál edesb' hajlékot;

Vége lévén Tested' szenvedésének:

Álmat ada az Úr, Szerelmesének. Pölt. 123: 2.

5. Itt lön már Szent Tested' sérthetetlen,

őriztetvén Mennyei Angyaloktól;

Itt gyilkos kéz hozzá férhetetlen;

Mindent végezvén: mentt vagy a' latroktól.

Élve, nincs helyed, fejed' le-hajtásra:

Holtu Tested', földed' hívá jó szállásra.

6. 8

156. Jézus Kristus Tsudatételiről

6. Meg-nyugodt a föld nyugodalomaddal;
Ekkor tartá-meg leg-végső Szombatját;
De fel-támadván nagy hatalomaddal;
Arra hajtád Házadnak állapotját:
Hogy Szombattal, s több Törvényes igákkal,
Ne terheltessék Czeremóniákkal.

7. Szállók én-is Hittel Kopersódban;
Nem kételkedvén abban Fekvésedről:
Bizonyságom Evangyéliomban
Erős van, Te el-temettetésedről;
Ebben-is vigasztalásom keresem;
Ez szenteli-meg el-temettetésem.

8. Míg az lenne; kérlek tört lélekkel:
Tört Tessed' temetésével temesd-el,
Minden bűnöm; és a' leplekkel
Hagyd a' földben; és színed elől vedd-el.
Rothadatlan Tessednek szentségével,
Életem bűnös rothadtságát fodd-el.

9. Köls-fel, holtodból fel-keleddel,
Sokféle bűnömnek gyakor álmából:
Mj életed, igéd, s Szent Lelkeddel,
Tisztítsd-meg lelkem s testem rútságából;
Fundálg-meg az első Fel-támadásban:
Hogy ne essem a' második halálban. Jel. 20:6.

LXVIII.

A' Jézus Kristus Fel-támadásának nagy Tsudá-
tételiről. Mt. 28.

Nót. Mint a' szép híves patakra. Solt. 42.

1. Jézus meg-holt bűneinkert;
Harmad nap fel-támadott,

Mig

való Énekek.

157.

Mi meg-igazulásunkért:
Mindenről Számot adott,
Mennyei Kent Attyának;
Es ő igazságának

A' váltságot meg-fizette,
A' bűnösöknek helyette.

2. Életét maga le-tette,
Önként és jó kedvéből;
Azt maga ismét fel vette,
Isteni erejéből. Ján. 10:18.
Óh tsudáknak tsudája!

Imé az Isten' Fia:
Halálával-is dolgozik,
S Holuból élővé változik.

3. A' meg-holt Jézus' vére szölt
Nekünk drága dolgokat; Jid. 12:24.
Mert ez a' vér, Isten vér volt; Jel. 20:28.
Ezzel múlt fel másokat:

Abelt s más Martirokat,
Jézusért vért ontókat;
Mert ki-ontatott Kent Vére,
Isten engesztelésére.

4. Hogy ez Isten' Barányának
Vére, eleget tegyen,
Az Isten' igazságának,
S Világ' bűnét el-vegyen.

Óh Vér, mellynek nincs mássa!
Óh Bethlehem' forrása!
Óh Jézus' egy áldozatja!
Isten' gyönyörű illatja. Efes. 5:2.

158. Jézus Kristus Tudatéről

1. Melly kedves rólt ez Istennek?

Azt ez el meg-mutatá:

Hogy Szent Testét Szentének

A Sírban nem hagyhatta; 3. 2. 1. 2. 3.

A halál kötetlen, Irel. 2: 24.

A koporsó töreit,

Hatalmasan el-öldözt,

Fiat fogásból ki-hozta. Psa. 53: 8.

6. Jézus, én meg-holt Etelem!

Jézus, fel-támadásom!

Denne büntől mentté lettem;

Denne igazulásom:

Oh, adj hát segítséget,

Lelki eleveniséget,

Az első fel-támadásra, Irel. 20: 6.

Az új életben járásra.

7. Istenséged meg-mutatád,

Mind életben, hódolban;

Hatalomban bizonyítád, Róm. 1: 4.

Azt, fel-támadásodban;

Ez Isteni erővel,

Jövel, oh Jézus, jövel!

Adj Szent életet, Szent halált,

Szent második fel-támadást! Irel. 20: 6.

LXIX.

Az Angyalok tudatos megjelenéséről, és a Jézus Kristus fel-támadásáról tett valhatatlan tanúbizonyságáról. Márk. 28.

Hát. Ur Isten, kegyelmezz meg énnekem Irel. 51.

1. Végezven Jézus, Szent szolgálatját,

Isten &

-valo Énekek.

159.

Isten & ember közt közbenjárásával;

Meg-engestelvén helyettünk Szent Attyát,

Halálának egy áldozatjával;

Koporsójából nyugalalmának

Fel-támadván, fel-költ diadalommal;

Ezzel, ő lenni Isten Fiának,

Meg-bizonyított nagy hatalommal. Róm. 1: 3.

2. Le-szállott az Istennek Angyala,

A sír szájáról el-venni a követ;

E Mennyei dicsőséges nagy követ

Követségével arról jelt vala:

Hogy Jézus, Szent Attyát meg-engestelt;

Az Angyal, ember, közt szerzett bekesseget, Kol. 1: 20.

Ezért az Angyal, Jézust meg-tisztelt,

Koporsójához téven követséget.

3. Jézus fel-támadását hirdette,

Az akkori rettentő föld-indulás,

Az Angyal ertzáján fénylő villámás,

Az Annak hónál fejből öltözete:

Ez Angyali dicsőség mutatta,

Az Ur Jézus fel-magasztaltatását;

Mert fel-támadván a sírben hagyta,

Az ő mélységes meg-aláztatását:

4. Valamint Jézus Szent születését,

Angyal hirdette szegény Pásztoroknak:

Ugy, fel-támadását, Szent aszronyoknak.

Ebben Istennek bölcs rendelését

Hívő lelkünk méltán tudálhatja;

Mert Szent Fiának meg-igazulását,

Szent.

150. Jézus Kristus Tudatételiről

Szent Atya, Angyallal kiáltotta,
Hirdetvén ez által, fel-támadását.

5. Oh Jézus! ki fel-támadásodat
Angyal' szavával meg-bizonyítottad;
Hogy azt el-hidjem: szívem' meg-nyitottad;
Imádom nagy hatalmasságodat:

Hogy drága életedet le-tetted,
Meg-halván kínos halállal érettem;
Fel-támadván, azt ismét fel-vetted:
Igy löl útam, igazságom, életem.

6. Oh Jézus! a' Te fel-támadásod,
Keresztyéni Hitemnek erőssége;
Erenn áll idvességem' reménysége;
Ex, az igaz Szeretet' forrása.

Ex indít hathatósan engemet,
Gyarló életem' meg-jobbitására;
Hogy tisztán tartsam lelkem' testemet,
A' tökéletes váltságának napjára.

7. Oh fel-támadt Szerelmes Jézusom!
Légy bennem az új életnek kútfeje; Róm. 6:4.
A' Te fel-támadásodnak ereje
Az örök életre erős jussom.

Oh én keresem, én körbenjárom!
Ha meg-holtál, s fel-támadtál ügyemben:
Jákóbbal idvezítésed várom:

Erősíts e' felől reménységemben.
8. Oh Jézus! ki fel-támadásoddal,
Lelki s testi halálon erőt vettél;
Lelki, és örök életet szerzettél:

Szabj

161. ráló Énekek

161.

Szabjad reám körbenjárásoddal,
Meg-lett idvezítésed' erejét!
Adjad Szent Lelkedet nekem e' végre:
Hogy jól töltssem életem' idejét,
Es engem végre juttasson az égre.

LXX.

A' Jézus Kristus Mennyben meneteleinek nagy Tudájáról.

Nót. Aldott az Ur, ki kezemet tanítja. Pólt. 144.

1. Oh Jézus, Isten' választott szolgálja!
Menny, föld, tenger. Angyal, s ember tsudálja,
Földről Mennyben fel-meneteledet,
Mint végső nagy Tudateteledet.

Téged a' szetek szárnyaikra vettek,
A' tüzes felhők fekeriddé lettek;
Angyalok udvarlának melletted,
Hogy szolgálai formádat le-tetted.

2. Minden egék útát adtak Tenéked;
Mert kérszen várt Mennyben királyi széked,
Jobbja felől az Atya Istennek;
A' Mennyei karok tiszteltenek.

Tudálván Felséged' nagy tisztességét,
Szenvedések által nyert dicsőségét:
Le-borúltak előtted a' vénék,
Es buzgó énekkel tisztelének.

3. Az én Hitem azt tsudálja felette,
Hogy sokféle teremtes meg-erzette,
A' Jézus' mennyből földre jövését,
Földön jártát, és mennybe menését;
Születését égi csillag hirdette,
A' pásztoroknak Angyal hírré tette,
Merő zengett Angyalok szavával,

Fény-

164. Jézus Kristus Tudatételiről
Tarts-meg Hittel bevett érdemeddel!

LXXI. Azonról.

Not. Az Úr Isten monda az én Uramnak. Solt. 110.

1. Jer kérésük Jézust mennybe szemünkkel!
Követvén tanítványi példáját;
Vigálgván mi idveitő Hírünkkel,
Mennybe menetelének tudáját.
2. Olaj-fák hegye sirt ő síralmával,
Mikor ott a Sátánnal harczola;
De most győzedelmének víg szavával,
Ez hegy sok szép fáival tapsola. Solt. 98: 8.
3. Mint ez hegyen volt artzon feküvése,
Sujja alatt a kísérteteknek;
Úgy ez hegyről lön fel emeltetése,
Sion-hegyeire az egeknek.
4. Szomorú vala halálig ez hegyen, Mát. 26: 38.
Es meg-fogáttaték a latroktól:
Most már ez hegyről örömmel fel-megyén,
Kísértetvén a Szent Angyaloktól.
5. Menny, föld tanúja mennybe-menésének:
Föld, az azt látó tanítványokkal:
Fel-mentének, s végső el-jövésének;
A Menny-ország a Szent Angyalokkal.
6. E szép Igazság, tölje en Hitemnek,
Reménységemnek nagy erőssége;
Jézushoz vágyó, szerető szívemnek;
Élet s halálban gyönyörűsége.
7. Jézus, népednek Mennyei Királya!
Vonj magad után Igéd' s Lelkeddél;
Es ha majd el-jő halálom órája:
Elégis-meg Felséges Színeddel! Solt. 17: 15.

LXXII.

való Énekek.

165.

LXXII.

A Jézus Kristus Tudájáról, melyet tett a Tanítvá-
nyok válaftásában; követésére lett el-hívásában; és
azok által a Keresztyén Vallásnak tudálatos hamar
Sággal lett el-terjesztésében.

Not. Oh én két Szemeim, ti az Urra nézzetek.

1. Tanításit kezdvén Jézus Galiléában, Mát. 4: 14-16.
Mint tudatlanságnak Sötét tartományában,
Tizenkét Tanítványt válaftotta s el-hívott,
Ő Szent Társaságában.
2. Sok tsuda gyűlt egyben Jézusnak e dolgában;
Mert ha járt-is szegény és szolgai formában:
De Isteni erő volt, ő tanítványit
El-hívó egy szavában.
3. Fel-keresi, a kik mellé rendeltetének,
Kiket esmér; de ők Őtet nem esmérének:
Még-is esmeretlen Jézust, egy szavára,
Ők mindjárt követének.
4. Parantsolatjára el-hagyják mindenjeket,
Meg-tagadják Attyók, Anyók, és nemzetjeket;
Mert ki Abrahámot hívá bűjdosásra:
Az hívá-el ezeket.
5. Jézus hívására mennek, nem tudván mire;
Végre tudták, hogy test, világ szerént semmire;
Sőt az Úr Jézusnak, s azután magoknak,
Sok Szenvedéseire.
6. Leg-erősb munkát biz leg-erőtlenebbekre, 1Kor. 1: 27.
Leg-gazdagabb kintset, leg-nagyobb szegényekre;
Halhatatlan lelkek örök idvességét,
Halandó emberekre.
7. Embert-halázzókká tett tengert-halászokat

El.

166. Jézus Kristus Tudatételiről
El-hagyatja vélek a meg-szokott hálót;
Mert bizott reájok, nem látható; hanem
Láthatlan örök jókat.

8. Mindentudósága reátek ez el-hívásban;
Mert azokat hív, kik az örök választásban,
Önéki adattak, Atya- & Szent Lelkével
Tartott tanátskozában.

9. Mindenhatóságát nyilván ki-jelentette,
Hogy e szegényeket por- & ganéjból fel-vette,
Halhatatlan lelkek meg-terítőjévé,
& Szentelőjévé tette.

10. Tudatételekre ad nékik tehetséget,
Gyógyítanak ördögöket, és minden betegséget,
Szent Lélek közlésre köz-illetésekkel,
Vettek nagy erősséget.

11. Fel-öltöztet őket az Isten fegyverével,
Evangeliummal, & a mellé Szent Lelkével,
Bíztatja hűséges gondviselésével,
Es drága Kegyelemével.

12. Tizenkét szegényre bíz e széles világot. Mát. 28:19.
Hogy fel-építessék a Kegyelem országát;
Es vélek rontasson bünt, ördögöt, poklot,
& Adasson boldogságot.

13. Menny-ország kultuait ad az ő birtokokban,
Bün-botsánat adást, nem adást, hatalmokban;
Örökségek a föld, a meg-terítésre,
Mindenféle jártokban.

14. Evangeliummal & Hittel világot nyertek,
Pogányok közt regnált egész pokolt meg-verték;
Prédikálásokra Pido, Görög, Scitha,
Es Barbarus, meg-tertek.

való Énekek.

167.

15. Mind Pido, mind pogány perelt és harcolt vélek;
De Prókátorjok volt mindenütt a Szent Lélek;
Istennek dolgait minden rendek előtt,
Bátran szöllák & beszéllék.

16. Elent állt az ördög mennél több ellenséggel:
A Hitt terjedt annál nagyobb hirtelenséggel:
Kevés idő alatt egész földre hatott,
Sok tsuda jelenséggel. Márk. 16:19. Luk. 24:44. Róm. 10:18.

17. Meg-érte a gyilkos Jerusálem Városa,
Hogy Hite Jénusnak, kinek ő lön gyilkosa:
Sok pogány nép földét a meg-terítéssel,
Mint villamas bé-fussa. Mát. 24:27. Kol. 1:6.23.

18. Az el-hitt Tudomány, meg-tisztított szíveket; Gal. 1:9.
Jókka változtatott gonosz életüket,
Minden helyen irtott pogányi, baromi,
Ártálatos vetkeket. Róm. 15:18. Efés. 4:17.

19. Bálvány imádókból tett Istent imádókat,
Tisztá életükké tön a bujálkodókat, 1Kór. 6:11.
A tsalárd szívekből ki-szaggatott, testi
Gonosz kívánságokat.

20. El-hagyá a pogány, szívének keménységét, Róm. 2:5.
Párdutz és Szerecsen forma kegyetlenségét; Jer. 13:23.
A hívő és meg-tertt Pido meg-esmérté
A Törvény Telkiségét. Róm. 7:14.

21. A fősvényekből tön az HJT, gazdálkodókat;
Dühös emberekből irgalmas jámborokat;
Ördögnek áldozó ostoba népekből,
Istennek áldozókat.

22. Romlott az ördögnek mindenféle munkája,
A maga vékére hajtó sok praktikája,

Taval

168. Jézus Kristus Szudatételiről.

Faval szerzett mérgét ki veszt, Jézus' mérges
Halálú kereszt fája.

23. Frigy-láda valóság Jézus' szent tudománya,
Dül a pogány vallás, s a bűn Dágony bálványa;
Fokol' kapuinak ellenére épül,
Az Isten' alkotmánya.

24. Orszlán és farkas természetű pogányok, Era. 11:6.
Egybe lönek szelíd s együgyű tanítványok;
Vadból szelíd olaj-fában óltott, s abban
Meg-fogant óltoványok. Róm. 11:17.

25. Imádom, óh Jézus! Isteni hatalmadat,
Mellyel a' TE örök Evangyéliomodat,
Illy erőre töd, és azon fel-építéd
Anyá-szent-egy házadat.

26. Évala Tenéked második teremted,
Bűnben-hólt emberben, új szív s lélek szerzed;
Kívánom Jákóbbal, éltében, hóltomban,
A' TE idvezítésed.

XXXIII

Azonról, azon Nótára.

1. Jézus' keresztjének tudálatos munkája,
Az Evangyéliom' terjedésnek tudója;
E' volt minden régi tudák' trélya, vége,
I' Bé-rekesztő Summája.

2. Az Evangyéliom' a' Nagy Isten' hatalma; Róm. 1:16.
Mellyel terjed földön, mennyei Birodalma;
Errel lön Jézusnak a' tester, világon,
Ördögon diadalma.

3. Ezt bírja a' Jézus' kereszt tanítványira,
Ördögnek, világnak, és testnek tsúffaira:

Hogy

való Önekek.

169.

Hogy erőtlenségben maga legyen erős,
A' maga dolgaira.

4. Festi fegyver nélkül meg-vettek sok országot,
A' Jézus' nevével hódoltattak világot,
Egy földi király sem vett-meg tűzzel, varral,
Olly népes sokaságot.

5. Ekkor voltak smintegy: a' kereszt Apostolok,
Eg, föld közt sebesen által repült Angyalok. Jel. 14:6.
Mint Jákób jövendőlt, akkor gyűlt Jézushoz,
Igen sok nép általok. 1. Mós. 40:10.

6. Így kezdett az Isten' Háza olly nagy hegy tenni,
Mellyre minden pogány népnek fel-kellett menni;...
Az igaz Istenről tanítást ott venni, } Era. 2:2.3.
Járást utában tenni.

7. Lelkem' nagy tsudája, s burgó elmélkedése,
Az Evangyéliom' hamar lett terjedése;
Számítlan sok népnek a' Jézus' Hitére
Hirtelen meg-térése.

8. A' szent Apostolok senkit nem erőltettek,
Földi Hatalmasok által nem segítették,
Világi jutalmat, tisztég; gazdagágot,
Népnek nem ígérhettek.

9. Nem éltek emberi bölts' ékiesen szólással; 1. Kór. 2.
Hanem tsak együgyű, s világos tanítással;
A' meg-feszített Úr Jézusról való
Kegyes prédikállással.

10. Szent Tudományjoknak vata egész Summája,
Jézus' Hite, szent élete, és sok tsudája;
Istenhez meg-térés, kegyesség gyakorlás,
Melly, a' Hítnek munkája.

11. Errel víteztek az ördög-országával,
Világ' böltséinek elmés tudományával,

Pogá-

170. Jézus Kristus Fudatételiről

Pogányok meg-rögzött, és erőssen tartott
Balvány-imádásával.

12. Jézus keresztje volt Iidóknak botránkozás,
Annak hirdetése, pogánynak bolondozás: Irel. 26:24.

Ugy kísértetek között, Isten erejével,
Még-is lett hitre hozás

13. Mivel e tudomány ellene volt mindennek,
A mi kedves volt a meg-romlott természetnek:
Ellene támasztott az ördög, sok Pogány
Tsászárt és népet, ennek.

14. Kik az Apostolok ellen fel-támadának;
De mind addig nékik semmit nem árt hatának,
Mig fundamentumát jól meg-nem vetették,
Az Isten országának.

15. Fűz, víz, munkájokat meg-nem tartóztathatta,
A mit építették, ördög el-nem ronthatta;
A gyertyát, a melyet világnak gyújtottak:
Világ el-nem oltathatta.

16. Mert Isten beszéde náluk volt élő s ható,
Ugy, hogy holtakat is volt az fel-támasztható;
Bűnben meg-holtakat élő hitre, és a
Kent életre hozható.

17. Igérték mennyei bizonyos boldogságot;
De mellé út s módnak, földi nyomorúságot;
Mert hartz nélkül venni nem lehetett, felső
Kanááni Ország.

18. Meg-tévén reájok bírótt terhes dolgokat:
Ugy tetszván Istennek, meg-adták ő magokat,
A hitetlenektől szenvedtek sok átkot,
Sok kárt, sok szidalmakat.

való Énekek.

19. Üldözést, tömlőztöt, éhséget, vereséget,
Ugy tarták Jézusért; mint drága nyereséget,
Még kínjaikkal is meg-nyerték Jézusnak,
Sok pogány ellenséget.

20. Békó, belints, ostor, versző, lantz, és kövezés,
Utálat, gyalázat, fegyver, éhség, üldözés,
Szorongatás, inog, volt világi bérék;
S Végre kínos meg-ölés. Róm. 8: 15. 16.

21. De ők mind azokat nagy örömmel szenvedték;
A háborúságban még inkább dicskedtek, Róm. 5: 3.
Nyereségnek tarták, hogy szenvedésekben,
Jézus társai lettek. 1 Pét. 4: 13.

22. Tsak a hit, s keresztjén élet belső szépsége,
A lelki esméret ebből vett békessége,
Volt Apostoloknak, a hitre hozásra
Hatható erőssége.

23. Az Izentől ígért boldog örök étellel,
Az utolsó napi irgalmas ítélettel:
Az Evangyéliom, kín, halál féltelmet,
Hívók szívéről vett-el.

24. Ezeknek neveik mennyben fel-irattattak;
De földön, ki vető sepredéknek tartattak,
Tsak Hit volt mindenjek, az örök élethez
Tsak ezzel ragaszkodtak.

25. Vigán türtek azért minden üldözéseket,
Örömmel várták sok sírásaik végeket;
A hóhérlások köru már mutatott Isten
Nekik, meg-nyílt egeket.

26. A bizonynyal várt kints bátrakká tévé őket,
Az erős reménység gerjeszté örömöket; Róm. 12: 12.

172. Jézus Kristus Tudatételiről

Bámúlásba ejték ezzel kínzóikat,

És őket meg-ölöket.

27. Mert hogy a Keresztjén tudományt meg-értették:

Sokan a Krisztusnak az által meg-nyerettek;

A kik ma Keresztjént öltek, ők-is, azra ~~Ura~~

Léven meg-öleltettek.

28. Oh Istennek, tiszól, vértől rejtett Tudója!

Oh Isten Fiaának Szent Vérének munkája!

Ha vérrel foggyott-is; de vérrel inkább nőtt
Krisztus aklának nyája.

29. Vér volt vetett magva az Istennek házának;

Az első Mag-Vér, volt Vére Isten Fiaának;

Tizenkét Apostol, mint első testvérek,

És vérből származának.

30. Nem tudtak ezek mást, csak Krisztus Keresztfáját; 1 Kór. 2.

De mint Törvénz, Tóltár, és Próféta's Summáját, Luk. 24: 44.

Istennek öröktől fogva titokban volt

Bölcseisége' formáját.

31. Minden tanítások volt a Jézus Véréből,

Istennek a vérrel lett engeszteléséről,

És vérből kezezt Isten Kegyeleméről,

És örök idösségéről.

32. A Jézus Véréért ezek is vért ontottak;

Építettek vérrel: vérrel pokolt rontottak;

Vérjökkel pészételt Szent Tudományjokkal

Világot hódoltattak.

33. Ezek-is, oh tudó! véres halált szenvedtek,

Mint első Mag-Vérből költö magok, el-vettek,

Aratás Urának, sok lelki gabonát

Ö Vérekkel termettek.

34. Így lön az Ur Jézus vére ki-áradása, 1 Pé. 1: 2.

Annak

való Énekek.

173.

Annak erejének világra ki-hatása,

És világs bűnének Isten Vére által

Lett el-mosattatása.

35. É földön ez a VÉR, mi erős bizonyágunk,

Hogy Ur Jézus által, meg-szerzetett váltságunk,

Mellyről Keresztiség VIL, a Szentelő LÉLEK,

Más két Tanunk, Zálogunk.

LXXIV.

A Hitről, és a Hihetetlenségről, melly a Jézus Kristus
Tudatételivel ellenkezik.

Augustinus' mondása:

Ö maga Tuda az az ember, a' ki a Jézus Kristus' sok
Tudákkal meg-erősítettett Tudományát nem hiszi.

Nót. A' ki nem jár hitlenek tanácsán. Tólt. 1.

1. A' Hit bennem Szent Lélek munkája;

De ezt sullyos késértet rongálja, Luk. 22: 31. 32.

A' testnek s vérnek tanácsa üldözi, Mat. 16: 17.

Sátán tüzes nyilakkal lövöldözi; Efés. 6: 16.

A' Hit ollykor, tántorog Tamással, Ján. 20: 25.

I Bizonyítást kérne látomással.

2. Mennél régibbek Jézus' dolgai,

Annál gyorsabbak Sátán' szolgai,

A' hihetlenség' fel-állításban,

I Evangyéliom' kétségbe hozásban;

A' hihetlenség' hosszú kötele,

Er: Hol az Urnak el-jövele? 2 Pé. 3: 4.

3. De a' Hit nem keres láthatókat, 1 Id. 11: 1.

Hanem ígért láthatatlan jókat; 2 Kór. 4: 18.

Mert valamint az igaz Keresztjénység:

A' szívben el-rejtett belső emberség; 1 Pé. 3: 4.

Ugy

174. Jézus Kristus Tudatételiről

Ugy az idvezítő Hitnek vége,
A léleknek rejtett idvessége. Kol. 3:3.

4. A Hit, kegyességre utat mutat;
De a hitlenség ad szabad utat 2 Pét. 2:15.
A meg-romlott természetnek, vétetre, Júd. 8:18. 19.

A bűnösöket bocsátja kedvekre;
Bóldog, ki nem jár hitlen tanátsán, Pál. 1:1.
És nem jár, áll, áll természet útján.

5. De valamint más tévelygéseknek:
Ugy szükség lenni hitetlenségnek;
Hogy, mint arany, a hit meg-próbáltassék,
És e tűz által is meg-tisztíttassék;
I. Hogy meg-gyógyúljon erőtlensége,
A gyenge hit hihetatlensége. 1 Kór. 11:19. 1 Pét. 1:7. Mat. 9:24.

6. A léleknek leg-főbb nemessége,
A kereszttyén vallás ditsősége;
A Szent írásnak serény tanulása,
I. Abban rendelt tiszteink meg-tartása:
A jó lélek ~~leg~~ leg-kedvesb munkája;
Igaz örömet ebben találja.

7. A Hit eszköz mind a tanulásban,
Mind tanulásból vett jobbulásban:
Az el-hitt igazságoknak ereje,
A valóságos Szent élet kútfeje.
A ki Hit által igazzá leszzen:
Azt: a hit, büntől szabaddá tesszen. Ján. 8.

8. Dár, oh, nézd a régi holt Szenteket,
Kik Hittel nyújtak s zarták életüket:
A Hit tön őket Szentekké éltekben,

Örvend

való Énekek.

175.

Örvenderökké a szenvedésekben;
Hit tön őket azokban türókké,
I. Halálra is örömmel menökké.

9. Hit által vonatom az Atyához,
Hit által ragaszt Jézus magához,
Hit által lakik a Szent Lélek bennem,
Hit segít, gonoszt kerülöm, s jót tennem,
Hit által meg-győzöm e világot,
Hittel nyerem-meg a Menny-országot.

10. Versz-el tölem bal hihetatlenség,
Lélek kárhorat szerző ellenség;
Mert Hit által lesz a Meg-igazulás,
A Törvény átkától meg-szabadulás;
A jó Hit tart-meg az Itéletben,
I. Hízt ad a bóldog örök életben.

11. Neveljed, Oh Uram, én Hitemet!
Segíts ahoz szabnom életemet;
Hogy, a mint hiszem bizonyos létedet,
És itéletre el-jövedeledet:
Ugy, arra készítgessem lelkemet,
Só élettel mutassam Hitemet.

12. Oh micsoda a hihetatlenség?
Dixonnyal, újjá-születetlenség;
Mert a ki nem hisz az Isten Fiába,
És nem Hitből jár Szent élet dolgába:
Az olly ember, Istennek nem tetszhet,
És Isten országába nem mehet.

13. En azért, Uram! véled maradok,
A tellyes írásnak hitelt adok;

A 8

176. Jézus Kristus Tudatételiről
A' Móses és Próféta'k írásáról,
Szent Evangyéliom' igazságáról:
Meg-győzöttetvén, élek és halok,
Jésust Meg-tartómnak Hiszek, vallok.

LXXV.

A' Szent Lélek el-küldettségének nagy Tudájá-
ról. Irel. 1.

Nót. Óh Felséges Ur, mi kegyes Istenünk. Solt. 8.

1. Nem hagyott Jézus minket árvaságban,
Midőn e földről fel-ment Menny országban; Ján. 14:18.
Mert a' mint ígérte fel-mentében:
Szent Lelkét küldé, maga' helyében.

2. Küldé elsőben az Apostolokra,
A' Gyilkos Vidéknek szemekláttokra; Irel. 2:23.
Kik közül sokan meg-keseredtek,
I' A' Szent Lélektől meg-térítettek.

3. Jézus Tellességgel tölté idejét,
Nem lelt itt helyet, hol le hajtsa fejét;
El-régezvén nagy dolgát, égben ment:
Szent Atya' jobbán, jónkra meg-jelent.

4. Fel-ment, hogy minékünk Szent Lelket adjon,
Melly velünk mind örökké meg-maradjon. Ján. 14:16.
Fel-ment, hogy a' mit földön vitt végben:
De mutassa Atyának az égben.

5. Le-jött Jézus a' válság meg-szerzésre,
Fel-ment, a' Lélek ala-küldésre:
Hogy ez abban minket részesítsen,
I' Azután Jézushoz fel-vezessen.

B. E.

való Énekek.

177

6. E' Szent Lélek, Jézus után Prókátor;
Óh lelkem! légy hát erős hittel bátor;
Mert a' Szent Lélek meg-bizonyított:
Mindent, a' mit a' Jézus tanított.

7. Hadján, hogy Jésust még szemmel nem látom;
Mert bennem lakó Szent Lelke Barátom;
A' Szent Lélek-is Immánuelem
Vigasztaló Isten van én vélelem.

8. Jézus, Szent Attyánál ügyem' forgatja,
I' Kéri, hogy Atyám legyen ő Szent Attya. Ján. 20:17.
A' Szent Lélek részt ad fiúságban,
Segítő társam az imádságban.

9. A' Szent Lélek Istennek nagy tsudája:
Hogy bűnös testem, lelkem' nem utálja;
Mert bennem lakik, mint Templomában,
Vezérem az idvesség' útában.

10. Tsuda, hogy noha sokszor szomorítom;
Még-is maga lesz az én meg-jobbítóm,
Fel-indítván a' bűn' meg-bánásra,
Meg-térésre, s szentség' gyakorlásra.

11. Kegény bűnös lelkemnek nagy tsudája,
Isten, magát, melly gazdagon ajánlja;
Az ember Semmi; még-is egészen:
A' Szent Háromság, Istene. Tészen.

12. Az Atya, Világ' előtt választotta;
A' Fiú az időben meg-váltotta:
Mind kettőről pecséttem, Zálogom
A' Szent Lélek, s erős bizonyságom.

13. Óh Szent Lélek! szívet hajtó erőddel, E'

178. Jézus Kristus Fiedatételiről

És az Igével, mint Te pörölyöddel,
Verd-le szívemben a' keménységet,
Az helyt adj galambi szelidséget.

14. Sokszor hartzol bennem a' test és lélek,
A' testnek sok ostromlásitól félek,
Óh Szent Lélek, Segítsd meg Lelkemet!
Hogy birtokában hajtsa testemet.

LXXVII.

Azonról. Azon Notara.

1. Oh Szent Lélek Isten, Istennek Uja!
Mint nagy tsuda, elmémet felyűl műlja,
Te örökkévaló szármarásod;
Atya' s Fiútól bocsáttatásod.

2. Jézusra, mint szelid galamb, küldettél;
Jérusálemben nagy szél zúgást tettél,
Melly az egész várost fel-költötte,
Égből jött tűz látásra küldötte.

3. Mert mindennek a' Templomhoz futának,
Hol, kettős tűzes nyelveket látának
Le-szállani az Apostolokra;
Ez jelek közt szállottál azokra.

4. Oh Szent Lélek! le-szállván így ezekre:
Meg-tanítád mindenféle nyelvekre;
~~Hoggy maguk saját nyelven~~ mindennek:
Hallják nagy dolgait az Istennek.

5. Móses a' Törvényt egy nyelven hirdette;
Azt is csak rebegő nyelvre lehetett;
Izraelnek, melly akkor gyermek volt,
Móses, Aron' ékes szájával szólott.

6. Móses' Törvénye volt ideig álló;

Az

való - Énekek.

179

Az Evangyéliom örökké-való:
A' Törvény jött egy nyelv', nép' és ághoz;
Evangyéliom, egész Világhoz.

7. Halandó Móses volt Törvény' ki-adó;
Törvénye is volt mintegy meg-halandó,
Azt mikélyt Jézus pontig bé-tölté:
Meg-öletésével meg-is ölte.

8. Evangyéliom állt helyében ennek,
S Abban bé-foglalt kegyelme Istennek,
Melly meg-igazulásunk' levele;
Drága ígéretekkel van tele.

9. Kik Törvény' ki-adásban szolgálának,
Azok ~~teremtett~~ Angyalok valának; Irel. 7: 53. Gal. 3: 19.
De a' Kegyelem' s idresség' nyerő,
Örökkévaló' Isteni erő.

10. Jézus meg-halván, mint keres, helyettünk,
Ő benne, kárhózzattól menttek lettünk;
Fel-támadása igazulásunk,
És Szent Lélek vételre jutásunk.

11. Meg-halván a' Törvény, Jézus' Testében:
Már nem vagyunk Házas kötelében,
Meg-hólt a' Törvény, mint első férjünk:
Jézus vett-meg; Ő már Völegényünk.

12. Ez fel-támadván, mind örökké élő;
Töle el-válásunk soha nem felő;
Törvény meddő férj volt Szent élésre
Jézus' Lelke hoz gyümölcstörzésre. Róm. 7: 1.... 6.

13. Míg a' Törvénynek kötelében voltunk:
A' bűnökben, esetekben meg-hóltunk;

Igye

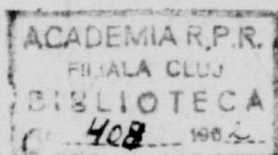
180. I. kr. Isudatételiről való Énekek.

Igy meg-hóltakért hogy Jézus meg-holt:
Lelki élet szerző Lelket adott.

14. Amaz életnek Lelkinek Törvénye: Róm. 8:2.

A Szent Léleknek szentelő ereje,
Mellynek eszköze Evangyéliom,
I' Arral munkás Szent Lelki Hatalom.

15. Oh Szent Lélek Istent töltsd-bé szívemet,
Tedd Templomoddá lelkemet, testemet,
Jézus' reám Rabott érdemével,
I' Felséged' szentelő erejével.

M-75

ACADEMIA R.P.R.
FILIALA CLUJ
BIBLIOTECĂ
408 1905

MS.C.

4 0 8

S F I R S I T

ACADEMIA ROMANA

FILIALA CLUJ

BIBLIOTECA

1998

FILM: 1